

การพัฒนาชุดการสอนทักษะการฟัง — พูดภาษาอังกฤษ

สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวสุวตี เมืองสุข

เสนอต่อบันทิดวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

เมษายน 2546

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๓๗/๓๓๕๐๗/๒

๘๖๖๗

๓

การพัฒนาชุดการสอนทักษะการฟัง — พูดภาษาอังกฤษ

สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวสุวดี เมืองสุข

๒๗ ส.๊.๙. ๒๕๔๖

S 101054

เสนอต่อบณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยคริสต์วิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

เมษายน ๒๕๔๖

๑๙๖๗๓๘

สุวัตี เมืองสุข. (2546). การพัฒนาชุดการสอนทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. บริษัทyaniphen Co., Ltd. (เทคโนโลยี
การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยคริสตินกรวิโรจน์.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์นุญญาฤทธิ์ คงคานพีชร.

การศึกษาคันคัวครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาชุดการสอนทักษะการฟัง - พูด
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และhausischaphatamgeno 85/85

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นครุและนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2545 โรงเรียนสีตบุตรบารุง โดยการทดสอบครั้งที่ 1 ใช้ครุ 1 คน และนักเรียน
1 กลุ่ม จำนวน 26 คน, โรงเรียนศรีวิกรม์ ครั้งที่ 2 ใช้ครุ 2 คน และนักเรียน 2 กลุ่ม
จำนวน 52 คน และครั้งที่ 3 ใช้ครุ 3 คน และนักเรียน 3 กลุ่ม จำนวน 66 คน ของ
โรงเรียนเปรมฤทธิ์ศึกษา สติ๊กที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละและค่าเฉลี่ย

ผลการศึกษาคันคัว พบร่วม ได้ชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษที่มี
คุณภาพระดับดีถึงดีมาก และมีhausischaphatamgeno 85/85 ตามที่กำหนดไว้ทั้ง 5 ชุด
ดังนี้

ชุดที่ 1 เรื่อง Greetings	มีhausischaphatamgeno 89.62/93.51
ชุดที่ 2 เรื่อง Talking about Time	มีhausischaphatamgeno 90.13/95.44
ชุดที่ 3 เรื่อง Making Telephone Calls	มีhausischaphatamgeno 89.47/96.01
ชุดที่ 4 เรื่อง Going Shopping	มีhausischaphatamgeno 92.56/97.41
ชุดที่ 5 เรื่อง At the Restaurant	มีhausischaphatamgeno 88.76/95.52

THE DEVELOPMENT OF INSTRUCTIONAL PACKAGES
ON ENGLISH LISTENING AND SPEAKING SKILLS
FOR MATHAYOM SUKSA 2 STUDENTS

AN ABSTRACT

BY

MISS SUWADEE MUANGSOOK

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Educational Technology
at Srinakharinwirot University

April 2003

SUWADEE MUANGSOOK. (2003). *The Development of Instructional Packages on English Listening and Speaking Skills for Mathayom Suksa 2 Students*. Master Project, M.Ed. (Educational Technology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor : Assist.Prof. Boonyarith Kongkapetch.

The purposes of this study were to develop the instructional packages on English listening and speaking skills for Mathayom Suksa 2 students and to find out the efficiency of the developed instructional packages based on 85/85 criteria.

The sample groups were 6 eachers and 144 Mathayom Suksa 2 students of Sritabutbamrung School observed during the second semester of 2002. The first study conducted consisted of 1 teacher and a group of 26 students. The second study conducted at Srivikorn School consisted of 2 teachers and 2 groups of students numbering 52. The third study, conducted at Premrudeesuksa School consisted of 3 teachers and 3 groups of students totalling 66 individuals. Data were analyzed by Percentage and Mean.

The study results revealed that the five instructional packages had efficiency as follows :

The efficiency of the first instructional package on Greetings was 89.62/93.51.

The efficiency of the second instructional package on Talking about Time was 90.13/95.44.

The efficiency of the third instructional package on Making Telephone Calls was 89.47/96.01.

The efficiency of the fourth instructional package on Going Shopping was 92.56/97.41.

The efficiency of the fifth instructional package on At the Restaurant was 88.76/95.52.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริณญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ไว้โดยได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญยฤทธิ์ คงคำเพ็ชร)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลัย สิงขานบัณฑิต)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญยฤทธิ์ คงคำเพ็ชร)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุญสิริ)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกตันี โชคิกะเสถียร)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์

(รองศาสตราจารย์ ดร.คณรงค์ ฉัตรศุภกุล)

วันที่๗.... เดือน เมษายน พ.ศ. 2546

ประกาศคุณภาพ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ เพราะได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญยฤทธิ์ คงคาเพ็ชร อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไขจนสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้ศึกษาค้นคว้าขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ บุญส่ง ที่ช่วยกรุณาให้คำแนะนำ เรื่องสถิติในการศึกษาค้นคว้า และช่วยตรวจสอบแก้ไขพร้อมให้ข้อเสนอแนะในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์เกศินี โซจิกะเตกียะ กรรมการสอบปากเปล่าที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาญชัย อินทรสุนนาเนห์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกษม บุญส่ง และผู้ช่วยศาสตราจารย์อัลตร้า เจริญวนิช อาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยี ทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ขอขอบพระคุณพันเอกหญิงพวงจันทร์ คงคาเพ็ชร อาจารย์กองวิชาอักษรศาสตร์, ส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อาจารย์พระชัย โคตะรักษ์ และอาจารย์ วิริยา จันทร์บาง อาจารย์โรงเรียนเปรมฤทธิ์ศึกษา ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความถูกต้องในด้านเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ อาจารย์ บุคลากร และนักเรียนโรงเรียนสีตบุตรป่ารุ้ง โรงเรียนศรีวิกรม์ และโรงเรียนเปรมฤทธิ์ศึกษา ที่ให้ ความร่วมมืออำนวยความสะดวกในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ ห่านเจ้าของเอกสาร และงานวิจัยทุกห่าน ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ นำมาอ้างไว้ในการทำสารนิพนธ์

พร้อมทั้งขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือ ให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้อีกหลายห่านที่ไม่ได้ประกาศนาม

คุณค่าและประโยชน์ที่พึงมีของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ บิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกห่านที่ให้กำลังใจสนับสนุนและส่งเสริม ความก้าวหน้าทางการศึกษาของผู้ศึกษาค้นคว้าเสมอมา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาด้านคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาด้านคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาด้านคว้า	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
เอกสารเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา.....	8
ความหมายของการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา	8
ขั้นตอนการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา	8
เอกสารเกี่ยวกับทักษะการฟัง – พูด.....	10
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ).....	10
ความหมายและความสำคัญของการฟัง	12
ความหมายและความสำคัญของการพูด	13
ความสัมพันธ์ระหว่างการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ.....	15
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน	17
ความหมายของชุดการสอน.....	17
ประเภทของชุดการสอน.....	19
องค์ประกอบของชุดการสอน.....	21
คุณค่าของชุดการสอน.....	25
ทฤษฎีและแนวคิดในการผลิตชุดการสอน.....	26
ขั้นตอนในการผลิตชุดการสอน.....	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนในประเทศไทย	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนของต่างประเทศ	34

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	37
ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	37
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	38
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	38
การดำเนินการทดลอง	45
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	47
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	49
ผลการศึกษาค้นคว้า	49
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	68
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	68
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	68
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	68
การดำเนินการทดลอง	70
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	71
อภิปรายผล	72
ข้อเสนอแนะ	74
บรรณานุกรม	75
ภาคผนวก	83
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	118

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ค่าความเชื่อมั่นในการตรวจผลการสอน.....	43
2 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 1 เรื่อง Greetings โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา	50
3 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 2 เรื่อง Taking about Time โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา	51
4 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 3 เรื่อง Making Telephone Calls โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา.....	52
5 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 4 เรื่อง Going Shopping โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา.....	53
6 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 5 เรื่อง At the Restaurant โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา.....	54
7 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 1 เรื่อง Greetings โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ	55
8 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 2 เรื่อง Taking about Time โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ.....	56
9 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 3 เรื่อง Making Telephone Calls โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ	57
10 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 4 เรื่อง Going Shopping โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ	58
11 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 5 เรื่อง At the Restaurant โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ.....	59
12 ผลการทดลองชุดการสอนจากการทดลอง ครั้งที่ 2.....	61
13 ประสิทธิภาพของชุดการสอนจากการทดลอง ครั้งที่ 3.....	62
14 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 1 เรื่อง Greetings โดยครูผู้สอน.....	63
15 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 2 เรื่อง Taking about Time โดยครูผู้สอน.....	64

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
16 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 3 เรื่อง Making Telephone Calls โดยครูผู้สอน.....	65
17 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 4 เรื่อง Going Shopping โดยครูผู้สอน	66
18 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 5 เรื่อง At the Restaurant โดยครูผู้สอน.....	67

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 แสดงความหมายของการพูด	13
-------------------------------	----

บทที่ 1 บทนำ

ภูมิหลัง

ธรรมชาติในการสื่อสารของมนุษย์เริ่มต้นด้วยการฟัง-พูด เพื่อรับส่งข้อมูลข่าวสาร ซึ่งกันและกันทักษะการฟัง-พูดจึงถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการสื่อสารของมนุษย์ ดังที่สุวักรา อักษรานุเคราะห์ (2529 : 19-20) ได้ให้ความหมายของการฟัง-พูดว่าเป็นปฏิสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลในสังคม ผู้ฟังต้องศึกษาความสิงที่ผู้พูดพูดและสามารถตอบโต้ได้ด้วยภาษาที่ผู้ฟังเข้าใจหรือตรงกับความตั้งใจที่จะสื่อความหมายของผู้พูด ทักษะฟัง-พูดจึงไม่สามารถแยกจากกันได้ ดังนั้นในแต่ละชุมชนจึงมีภาษาที่ใช้ในการสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน ทำให้โลกของเรานี้มีภาษาที่แตกต่างกันอยู่มากมาย แต่เมื่อวิทยาการต่างๆมีความเจริญก้าวหน้าขึ้น เรื่อยๆ ทำให้การติดต่อสื่อสารมิได้จำกัดอยู่แต่เพียงในชุมชนใดชุมชนหนึ่งเท่านั้น และเพื่อให้การติดต่อสื่อสารเป็นไปอย่างสะดวกรวดเร็วขึ้นภาษาอังกฤษจึงถูกกำหนดให้เป็นภาษาสามัคคี ที่ใช้กันแพร่หลายทั่วโลกและมีบทบาทสำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ ทั้งทางด้านการศึกษา การค้า การท่องเที่ยว และการคมนาคม ด้วยเหตุนี้วิชาภาษาอังกฤษจึงเป็นอีกแขนงวิชาหนึ่งที่สำคัญ ซึ่งผู้สอนควรมุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว โดยเฉพาะการสื่อสารเบื้องต้นในด้านการฟังซึ่งเป็นทักษะด้านการรับสาร (Receptive Skill) และด้านการพูดซึ่งเป็นทักษะด้านการแสดงออก (Productive Skill) ควบคู่ไปพร้อมๆ กัน

ถึงแม้ว่าทักษะการฟัง-พูด จะเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญและจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษ ดังที่ (ท่านศักดิ์ ใจสมาย. 2542 : 13 ; อ้างอิงจาก Krashen. 1983 : 21-35) ได้ให้ความเห็นว่าความสามารถในการฟังที่ดีเป็นสิ่งที่สำคัญก่อนที่จะสามารถพูดได้ ความสามารถในการพูดจะเกิดขึ้นได้จากการฟังโดยผ่านปัจจัยป้อนที่มีความหมาย โดยอาจต้องใช้โสตทัศนุปกรณ์ หรือสื่อการเรียนการสอนช่วยและต้องมีการซ้ำย้ำทวนตลอดจนใช้เวลาในการเก็บข้อมูลอย่างเพียงพอ ในการสื่อความและการพูดออกมาก็เป็นคำพูดนั้น เมื่อผ่านจาก การสื่อด้วยภาษาภายใน ภาษาท่าทางแล้ว ผู้ฟังจะค่อยๆ สื่อออกมาเป็นคำพูดสั้นๆ หรือวลีก่อน แล้วจึงพัฒนาเป็นประโยค จากประโยคสั้นๆ สู่ประโยคยาวและประโยคที่ซับซ้อนขึ้น แต่กลับพบว่าทักษะการฟัง-พูดได้ถูกละเลยไป เพราะในความเป็นจริงการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมักเน้นที่การท่องศัพท์ ท่องกฎหมาย ภาษาอ่าน การเขียนและ

การแปล อีกทั้งผู้ที่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษมากที่สุดในชั่วโมงเรียนกลับเป็นครูผู้สอน ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2541 : 4-5) กล่าวโดยสรุปว่าบรรยกาศในการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันยังคงมีลักษณะที่ผู้สอนมีบทบาทสำคัญแต่เพียงผู้เดียว การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมักเน้นเนื้หาสาระของความรู้ มากกว่ากระบวนการในการศึกษาค้นคว้าหรือการสำรวจหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของการจัดการศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนมีลักษณะสื่อสารทางเดียว ผู้สอนเป็นผู้ให้ผู้เรียนเป็นผู้รับ ผู้สอนมักไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออก ปฏิสัมพันธ์ในลักษณะนี้ ไม่ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาและการเรียนรู้ที่แท้จริง ดังนั้นเมื่อจบการเรียนผู้เรียนก็ไม่สามารถที่จะพูดสื่อสารกันได้ ซึ่งสิ่งดังๆเหล่านี้ถือเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายและขาดความมั่นใจในการแสดงออกด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ

ในปัจจุบันจึงมีการปฏิรูปการศึกษา เพื่อเน้นให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภายในชั้นเรียนต้องเน้นที่ด้วยผู้เรียนเป็นสำคัญ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2541 : 13) กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษาว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง มีความสามารถทางความคิด สำรวจ และสร้างความรู้ มีคุณธรรมจริยธรรม สอดคล้องตามแนวทางปฏิรูปการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยการจัดกิจกรรมหลากหลายวิธี แต่จุดเน้นสำคัญของวิธีการเหล่านี้คือการให้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนได้คิด ลงมือปฏิบัติ และสำรวจหาความรู้โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่เป็นการสอนภาษา จากส่วนรวมไปส่วนย่อย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สอดคล้องกับสภาพจริงในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาอย่างต่อเนื่องตามลำดับขั้นการเรียนรู้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกขั้นตอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักแสดงออก เรียนอย่างสนุกสนาน และฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น แต่ตามสภาพความเป็นจริงคงต้องยอมรับว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความรู้ความสามารถที่แตกต่างกันทั้งทางด้านความสามารถ ศติปัญญา ความต้องการ ความสนใจ ร่างกาย อารมณ์และสังคม อีกทั้งยังขาดความสมดุลกันระหว่างจำนวนผู้เรียนในห้องกับจำนวนผู้สอน ทำให้โอกาสในการฝึกฝนผู้เรียนทุกคนให้พูดสื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษ ได้อย่างคล่องแคล่วภายในชั่วโมงเรียนนั้นเป็นไปได้ยาก ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษาจะประสบผลลัพธ์ได้ด้วยข้อจำกัดที่ผู้สอนที่จะต้องเป็น ผู้ส่งเสริม ผู้สนับสนุน ผู้แนะนำทาง ผู้กระตุ้น ผู้มีส่วนร่วม และคอยช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถสำรวจหาข้อมูล สร้างความรู้ สรุปความรู้และเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยที่ผู้สอนจะต้องไม่ทำด้วยเป็นผู้บัง开花ความรู้ และครอบจำความคิดของผู้เรียนเหมือนเช่นอดีตที่ผ่านมา แต่ควรค้นหาวิธีการผลิตสื่อที่สอดคล้องกับบทเรียน และความสนใจของผู้เรียนรวมทั้งวิธีการสอนที่เหมาะสมต่อการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ตามระดับศติปัญญา

ความสามารถและความสนใจ ซึ่งวิธีการเรียนการสอนอีกรูปแบบหนึ่งที่ โอลัวดี โอลากอส (2542: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาและศึกษาผลการใช้ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เสริมทักษะ พบว่า ผู้เรียนที่เรียนจากชุดการสอนโดยมีผู้สอนคงอยแนะนำช่วยเหลือตามความเหมาะสม มีผลลัพธ์ที่ทางการเรียนสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนจากการสอนปกติ

ชุดการสอนจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจในการนำมาพัฒนา เพื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังที่สมภพ จรพิกพ (2531 : บทคัดย่อ) ได้กล่าวถึงชุดการสอนว่าชุดการสอนเป็นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่เหมาะสม และน่าจะนำมาใช้กับการเรียนการสอน เพราะชุดการสอนเป็นสื่อประสมที่นำสื่อการสอนหลายอย่าง มาสัมผัสนรรคกันเพื่อถ่ายทอดเนื้อหาสาระในลักษณะที่สื่อแต่ละชนิด จะส่งเสริมสนับสนุนกันและกัน สองคล้องกับวิชาหน่วยการเรียนหัวเรื่องและวัตถุประสงค์ของวิชานั้นๆเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะชุดการสอนจะช่วยส่งเสริมความสามารถในการสังเคราะห์และสร้างความรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังถือเป็นการฝึกฝนให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ เชื่อฟังและเคารพความคิดเห็นของบุคคลอื่น และที่สำคัญที่สุดก็คือผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ควบคู่ไปกับความสนุกสนานด้วยดังที่วนิดา อัคราช (2536 : บทคัดย่อ) ได้ทำการเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่าผลลัพธ์ที่ทางการเรียนของผู้เรียนในกลุ่มทดลองโดยใช้ชุดการสอนสูงกว่าผู้เรียนในกลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติ และผู้เรียนในกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจมากต่อการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอน เพราะชุดการสอนจะช่วยให้การจัดระบบการเรียนการสอนในชั้นเรียนมีความสมบูรณ์ รวมทั้งยังช่วยเร้าความสนใจของผู้เรียนได้เนื่องจากชุดการสอน เป็นสื่อประสมที่นำเอาสื่อการสอนดังแต่สองสื่อเข้าไปมาจัดระบบให้เหมาะสมกับการเรียนการสอน การเก็บ การเคลื่อนย้าย การค้นหาอย่างสะดวกสบาย และรวดเร็ว

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าวผู้ศึกษาค้นคว้าจึงมีความสนใจ ที่จะพัฒนาชุดการสอนด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนใหม่ ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และมีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ได้อย่างคล่องแคล่ว อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านการเรียนรู้และการติดต่อสื่อสารอีกทั้งยังเป็นแนวทางในการพัฒนาชุดการสอนในทักษะด้านอื่นๆ ต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดการสอนด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้ได้ตามเกณฑ์ 85/85

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ได้ชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาชุดการสอนในวิชาอื่นๆต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนสีตบุตรบำรุง เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ จำนวน 2 ห้อง 52 คน ครุผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 9 คน โรงเรียนศรีวิกรม์ เขตคลองเตย กรุงเทพฯ จำนวน 4 ห้อง 209 คน ครุผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 10 คน และโรงเรียนเปรมฤทธิ์ศึกษา เขตบางกอกแรม กรุงเทพฯ จำนวน 2 ห้อง 66 คน ครุผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 11 คน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 8 ห้อง 327 คน ครุผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 30 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนสีตบุตรบำรุง เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ โรงเรียนศรีวิกรม์ เขตคลองเตย กรุงเทพฯ และโรงเรียนเปรมฤทธิ์ศึกษา เขตบางกอกแรม กรุงเทพฯ ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยแบ่งกลุ่มการทดลองดังนี้

๒๕๑๗
๕๔.๘
๗๗

การทดลองครั้งที่ 1

โรงเรียนสีตบุตรบำรุง

นักเรียน 1 กลุ่ม จำนวน 26 คน ครุ 1 คน

การทดลองครั้งที่ 2

โรงเรียนศรีวิกรม์

นักเรียน 2 กลุ่ม จำนวน 52 คน ครุ 2 คน

การทดลองครั้งที่ 3

โรงเรียนเปรมฤทธิ์ศึกษา

นักเรียน 3 กลุ่ม จำนวน 66 คน ครุ 3 คน

3. เนื้อหาที่ใช้สร้างชุดการสอนครั้งนี้เป็นเนื้อหาที่ผู้ศึกษาค้นคว้าคัดเลือกโดยเน้นบทสนทนาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันโดยนำมาจากหนังสือแบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นในรายวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 5 เรื่องได้แก่

ชุดที่ 1	เรื่อง Greetings
ชุดที่ 2	เรื่อง Talking about Time
ชุดที่ 3	เรื่อง Making Telephone Calls
ชุดที่ 4	เรื่อง Going Shopping
ชุดที่ 5	เรื่อง At the Restaurant

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดการสอน หมายถึง ชุดการสอนที่ใช้สื่อประสมที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น อันประกอบด้วยคู่มือครุ กิจกรรมการสอนและสื่อที่นำมาใช้ แบบฝึกหัดและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้ผู้สอนใช้ประกอบการบรรยายเพื่อแลกเปลี่ยนบทบาทของครุ ผู้สอนให้พูดน้อยลงและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น โดยจะแบ่งเป็นหัวข้อที่จะบรรยายและประกอบกิจกรรมไว้ตามลำดับขึ้น โดยสื่อที่จะใช้ เช่น วิดีทัศน์ เทปบันทึกเสียง แผนภูมิ แผนภาพ กิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมเดี่ยว เพื่อให้ผู้เรียนได้อภิปรายตามปัญหาและหัวข้อที่ครุกำหนดให้ โดยบรรจุอยู่ในกล่องที่มีขนาดพอเหมาะกับจำนวนชุดการสอน

2. การพัฒนาชุดการสอน หมายถึง การสร้าง และปรับปรุงชุดการสอน ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 ที่กำหนดโดยการนำชุดการสอนที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นไปทดลองทำประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และปรับปรุงแก้ไขจนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3. ประสิทธิภาพชุดการสอน หมายถึง ผลการเรียนของนักเรียนที่ได้จากการสอนไม่ต่างกว่าเกณฑ์ 85/85

85 ตัวแรก หมายถึง ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัดทักษะการฟัง - พูดระหว่างเรียน

85 ตัวหลัง หมายถึง ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียน จากการทำแบบทดสอบทักษะการฟัง - พูดหลังการเรียนจากชุดการสอน

4. ผลลัมดุที่ทางการเรียน หมายถึง ความเข้าใจในการฟังและความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร ซึ่งได้จากคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการฟัง-พูด

5.ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่จบปริญญาเอกและมีประสบการณ์ในการทำงาน 3 ปี ขึ้นไป ผู้ที่จบปริญญาโทและมีประสบการณ์ในการทำงาน 5 ปีขึ้นไป หรือผู้ที่จบปริญญาตรี และมีประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปีขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการศึกษาค้นคว้า แยกตามหัวข้อดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา
 - 1.1 ความหมายของการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา
 - 1.2 ขั้นตอนการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา
2. เอกสารเกี่ยวกับทักษะการฟัง – พูด
 - 2.1 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
 - 2.2 ความหมายและความสำคัญของการฟัง
 - 2.3 ความหมายและความสำคัญของการพูด
 - 2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน
 - 3.1 ความหมายของชุดการสอน
 - 3.2 ประเภทของชุดการสอน
 - 3.3 องค์ประกอบของชุดการสอน
 - 3.4 คุณค่าของชุดการสอน
 - 3.5 ทฤษฎีและแนวคิดในการผลิตชุดการสอน
 - 3.6 ขั้นตอนในการผลิตชุดการสอน
 - 3.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนในประเทศไทย
 - 3.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนของต่างประเทศ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา

1.1 ความหมายของการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา

การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา (Educational Research and Development) เป็นการวิจัยทางการศึกษาประเภทหนึ่ง ที่มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

เกย์ (Gay, 1992 : 8) “ได้กล่าวถึงการวิจัยและพัฒนาว่าเป็นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ สำหรับใช้ภายในโรงเรียน ซึ่งผลิตภัณฑ์จากการวิจัยและพัฒนาถ่ายทอดโดยรวมถึงวัสดุอุปกรณ์ ต่างๆ ที่ใช้ในการฝึกอบรม วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนรู้ การกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม สื่อการสอน และระบบการจัดการ การวิจัยและพัฒนาถ่ายทอดครอบคลุมถึงการกำหนดจุดประสงค์ ลักษณะของบุคคล และระยะเวลา รวมทั้งผลิตภัณฑ์ที่พัฒนาจากการวิจัยและพัฒนา จะเป็นไปตามต้องการและชื่นอยู่กับรายละเอียดที่ต้องการ”

บอร์กและกอลล์ (Borg and Gall, 1989 : 782) “ได้กล่าวถึงหลักการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษาว่าการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษาเป็นการพัฒนาทางการศึกษา โดยพื้นฐานของการวิจัย (Research Based Educational Development) และเป็นกลยุทธ์ หรือวิธีการสำคัญวิธีหนึ่งที่นิยมใช้ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หรือพัฒนาการศึกษาโดยเน้น หลักเหตุผลและตรรกวิทยา เป้าหมายหลักก็คือ ใช้เป็นกระบวนการในการพัฒนา และตรวจสอบคุณภาพของผลผลิตทางการศึกษา (Education Product) อันหมายถึงวัสดุครุภัณฑ์ทางการศึกษา ได้แก่ หนังสือแบบเรียน พิล์ม สไลด์ เทปเสียง เทปโทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ฯลฯ

1.2 ขั้นตอนการวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา

บอร์กและกอลล์ (Borg and Gall, 1989 : 784-785) “ได้กล่าวถึงขั้นตอนสำคัญของการวิจัยและพัฒนา ไว้ 10 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 รวบรวมข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โดยการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยการสังเกตภาคสนามซึ่งเกี่ยวข้องกับ การใช้ผลิตภัณฑ์การศึกษา ถ้ามีความจำเป็นผู้ทำการวิจัยและพัฒนาอาจต้องทำการศึกษา วิจัยขนาดเล็ก เพื่อหาคำตอบซึ่งงานวิจัยและทฤษฎีที่มีอยู่ไม่สามารถตอบได้ก่อนที่จะเริ่มทำการพัฒนาต่อไป

ขั้นที่ 2 การวางแผนการวิจัยและพัฒนา

ขั้นนี้จะระบุทักษะในการเรียน การอธิบายวัตถุประสงค์และผลลัพธ์เนื่องจากผลิตภัณฑ์การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และสติ๊กที่ใช้ในการทดสอบ

ขั้นที่ 3 พัฒนาแบบขั้นตอนของผลิตภัณฑ์

ขั้นนี้เป็นการออกแบบและจัดทำผลิตภัณฑ์การศึกษาตามที่วางไว้ เช่น ถ้าเป็นโครงการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น ก็ต้องออกแบบหลักสูตร เตรียมวัสดุหลักสูตรคู่มือผู้ฝึกอบรม เอกสารในการฝึกอบรม และเครื่องมือการประเมินผล

ขั้นที่ 4 การทดสอบภาคสนามเบื้องต้น

ขั้นนี้จะทำการทดสอบผลิตภัณฑ์ โดยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ การสังเกตและการสอบถาม แล้วทำการวิเคราะห์ผล

ขั้นที่ 5 การปรับปรุงผลิตภัณฑ์ครั้งที่ 1

นำข้อมูลและผลจากการทดสอบใช้จากขั้นตอนที่ 4 มาพิจารณาปรับปรุง

ขั้นที่ 6 ทดลองหรือทดสอบผลิตภัณฑ์ครั้งที่ 2

ขั้นนี้นำผลิตภัณฑ์ที่ปรับปรุงไปทดลอง เพื่อทดสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ ตามวัตถุประสงค์ โดยประเมินผลเชิงปริมาณในลักษณะ Pretest นำผลที่ได้ไปเปรียบเทียบ กับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้และเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมความหมายสม

ขั้นที่ 7 ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ครั้งที่ 2

นำข้อมูลและผลจากการทดสอบใช้จากขั้นที่ 6 มาพิจารณาปรับปรุง

ขั้นที่ 8 สอนการใช้ในภาคสนาม

นำผลิตภัณฑ์ที่ปรับปรุงในขั้นที่ 7 มาทำการทดสอบในโรงเรียน

เก็บข้อมูล โดยการสัมภาษณ์ การสังเกต และการสอบถาม แล้วรวมข้อมูลมาวิเคราะห์

ขั้นที่ 9 ปรับปรุงผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้าย

นำข้อมูลและผลการทดสอบขั้นที่ 8 มาพิจารณาปรับปรุงเพื่อผลิตและเผยแพร่ต่อไป

ขั้นที่ 10 การเผยแพร่และนำเสนอผล

เป็นการเสนอรายงานเกี่ยวกับผลการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ในที่ประชุม สัมมนาวิชาการหรือวิชาชีพ และควบคุมคุณภาพของการเผยแพร่

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการฟัง-พูด

2.1 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

การเรียนการสอนภาษา เป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และครุผู้สอน ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนซึ่งมีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎี และวิธีการ ต่างๆ มากมาย ทฤษฎีและวิธีการเหล่านี้ได้แก่ การศึกษาถึงความต่อเนื่องตามลำดับของเนื้อหา หน้าที่ของภาษา ความหลากหลายของภาษา วัฒนธรรมและการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ที่มี ต่อ กัน จึงทำให้เกิดความหลากหลายของแนวคิดขึ้นและก่อให้เกิดวิธีสอนที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้ในการกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษา ครุผู้สอนจึงควรจัดระเบียบ ความคิดเกี่ยวกับแนวคิดและวิธีสอนของคนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ ตามที่ได้กำหนดไว้ในกลุ่ม วิชาภาษาต่างประเทศโดยแบ่งสาระการเรียนรู้ตามช่วงชั้น ได้แก่ (กรมวิชาการ. 2544)

ระดับชั้น ป.1 - 3 ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level)

ระดับชั้น ป.4 - 6 ระดับตน (Beginning Level)

ระดับชั้น ม.1 - 3 ระดับกำลังพัฒนา (Developing Level)

ระดับชั้น ม.4 - 6 ระดับกว้างหน้า (Expanding)

สำหรับระดับชั้น ม.1-3 จัดอยู่ในระดับกำลังพัฒนาผู้สอนจึงควรจัดเตรียมการสอน ให้ครอบคลุมในทุกด้านได้แก่

1. ด้านความรู้

1.1 ด้านวัฒนธรรม (Cultures) หมายถึง ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับชีวิต ความเป็นอยู่ พฤติกรรมทางสังคม ค่านิยม และความเชื่อที่แสดงออกทางภาษา ควรจัดให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษาและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาตามบริบทของข้อความที่พบ

1.2 การเปรียบเทียบภาษาและวัฒนธรรม (Comparisons) หมายถึง ความสามารถในการเปรียบเทียบความเหมือน และความแตกต่างระหว่างลักษณะภาษา และวัฒนธรรมไทยกับภาษาอังกฤษ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา โดยจัดให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับชีวิตของภาษาอังกฤษ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ตามระดับชั้นและมีความสามารถในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมเจ้าของภาษา

2. ทักษะ/กระบวนการ

2.1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication) หมายถึงการใช้ภาษาอังกฤษ ทำความเข้าใจแลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูลข่าวสาร แสดงความคิดเห็น เจตคติ อารมณ์และ ความรู้สึกในเรื่องต่างๆที่เป็นภาษาพูดและภาษาเขียน โดยจัดให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อ ความเข้าใจ แลกเปลี่ยน นำเสนอข้อมูลข่าวสาร สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล แสดง ความรู้สึกนึกคิดและความคิดรวบยอดโดยใช้น้ำเสียง ท่าทางในรูปแบบที่เหมาะสมกับบุคคล และภาษาทุกประการ

2.2 ความสัมพันธ์กับกลุ่มวิชาอื่น(Connections) หมายถึงความสามารถทาง ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้ที่สัมพันธ์กับกลุ่มวิชาอื่นและความรู้ที่สนใจเฉพาะบุคคล โดยจัดให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ ลิบคันข้อมูลความรู้ในวิชาอื่นๆ ตามที่ตนสนใจ

2.3 ความสัมพันธ์กับชุมชนและสังคมโลก(Community) หมายถึงความสามารถ ทางภาษาอังกฤษที่เป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยจัดให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในและนอกโรงเรียนในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง ทำความเพลิดเพลินและเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ

2.4 ทักษะการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้และการใช้เทคโนโลยีและการจัดการ หมายถึง การใช้วิธีเรียนแบบต่างๆ กระบวนการคิด การประเมินตนเอง การวางแผนจัดการเรียนรู้ของตนเอง ที่ทักษะกระบวนการกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มี ทักษะการจัดการ สามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ข้อมูลสารสนเทศ และนำไปใช้ในการปฏิบัติงานหรือประกอบอาชีพ เพื่อให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นไปอย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยจัดให้ผู้เรียนใช้กลยุทธ์ในการ สื่อสาร ทักษะการจำ ทักษะการคิด การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดเชิงสร้างสรรค์ การ ประเมินตนเอง การวางแผนจัดการเรียนรู้ของตนเอง การใช้วิธีเรียนแบบต่างๆ รวมทั้งการ ใช้เทคโนโลยีและการจัดการในการค้นคว้าหาข้อมูล ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม

3. คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม การมีเจตคติที่ดีและมีสุนทรียภาพต่อภาษาอังกฤษ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา หมายถึง ตระหนักในคุณค่าของภาษาและความเหมาะสม ของวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมไทย และสามารถถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ มีสุนทรียภาพในภาษาอังกฤษ สามารถเลือกใช้ภาษาที่สุภาพ ไพเราะและเหมาะสม โดยจัดให้ผู้เรียนตระหนักรู้ในคุณค่าของ ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เข้าใจและเห็นประโยชน์ในการเข้าร่วมหรือ

จัดกิจกรรมทางภาษาอังกฤษ ประยุกต์ใช้ความรู้ในการพัฒนาตนเอง ชุมชน สังคมและอาชีพ สนใจเรียนรู้และค้นคว้าหาประสบการณ์ตามความสนใจได้เหมาะสมกับวัย

2.2 ความหมายและความสำคัญของการฟัง

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการฟังดังนี้

ชูเกียรติ จาร์ดัน (2535 : 11) กล่าวว่า การฟังหมายถึง กระบวนการรับข่าวสาร (Message) ที่มากระบวนการสื่อสารผู้สื่อสาร แล้วสร้างความหมายของข่าวสารที่ได้ยิน ผู้ฟังจะต้อง มีความสามารถที่จะเข้าใจในคำพูดที่ผู้พูดพูดออกมา โดยพิจารณาจุดประสงค์ ความสัมพันธ์ ของประโยคที่ได้ยินกับข่าวสารของผู้พูด

พระอุปัชฌาย์ (2538 : 12) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการฟังว่า การฟังเป็นสิ่ง ที่ต้องฝึกฝนเช่นเดียวกับการอ่าน การเขียนและการพูด คนส่วนมากเข้าใจว่าการฟังนั้นไม่ใช่ เรื่องยาก แต่ความเป็นจริงแล้วการฟังเป็นเรื่องละเอียดอ่อน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ก็ต่อเมื่อผู้ฟัง รู้จักฟัง ถ้าผู้ฟังไม่รู้จักฟังก็ไร้ประโยชน์ หรืออาจนำโทษอันยิ่งใหญ่มาสู่ผู้ฟังได้

คราเซน (Krashen. 1983 : 79-98) กล่าวว่าการฟังคือการให้ปัจจัยป้อนเข้า (Input) แก่ผู้ฟังที่มีลักษณะที่มีความหมาย (Comprehensible) อย่างพยายามบีบบังคับให้นักเรียนพูด ภาษาที่สอง หรือภาษาเป้าหมาย จนกว่านักเรียนหรือผู้ฟังมีโอกาสของ การรับรู้ภาษาพอสม ควร มีวิธีการหลายอย่างที่จะช่วยการฟัง เพื่อให้การฟังนั้นได้รับปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย วิธีการหนึ่งก็คือ การใช้วิธีของ เจมส์ อชเชอร์ (James Asher) ที่เรียกว่า Total Physical Response (T.P.R.) วิธีการนั้นคือ ครุเชื้ำสั่งกับนักเรียน ให้นักเรียนแสดงหรือปฏิบัติตามใน สิ่งที่ครุพูด นักเรียนจะไม่ถูกบังคับให้พูดภาษาที่สอง หรือภาษาเป้าหมาย จนกว่าพากเสียง เข้าใจในสิ่งที่ครุพูดออกมา การฟังมีลำดับขั้นดังนี้

1. ให้ปัจจัยป้อนเข้าซึ่งนักเรียนสามารถเข้าใจได้
2. จดจ่ออยู่ที่ข้อความที่ได้ฟัง
3. ให้ผู้เรียนได้เรียนในลักษณะที่มีความวิตกกังวลน้อยที่สุด

วิดโดสัน (Widdowson. 1983 : 59-60) ได้กล่าวถึง ความแตกต่างระหว่างคำว่า “การฟัง” กับ “การได้ยิน” ไว้ดังต่อไปนี้ คือ

การฟัง (Listening) หมายถึง ความสามารถที่จะเข้าใจว่าประโยคนี้ประโยคใด โดยเฉพาะนั้นสัมพันธ์กับประโยคอื่นๆ ที่พูดไปแล้วอย่างไร และเข้าใจว่าประโยคดังกล่าวมี หน้าที่อย่างไรในการสื่อสาร ซึ่งการฟังแบบนี้ผู้ฟังจะเลือกจำแด่เฉพาะที่สัมพันธ์ หรือตรงกับ จุดประสงค์ในการฟัง และจะไม่สนใจต่อสิ่งที่ไม่ต้อง ถ้าจะกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การฟัง หมายถึง ความสามารถที่ผู้เรียนเข้าใจว่าประโยคนั้นๆ เกี่ยวข้องกับสิ่งที่พูดไปแล้วอย่างไร

และมีหน้าที่ในการสื่อสารอย่างไร ในขั้นนี้ผู้ฟังต้องเลือกในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของผู้ฟังเอง และคัดส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องออกไป

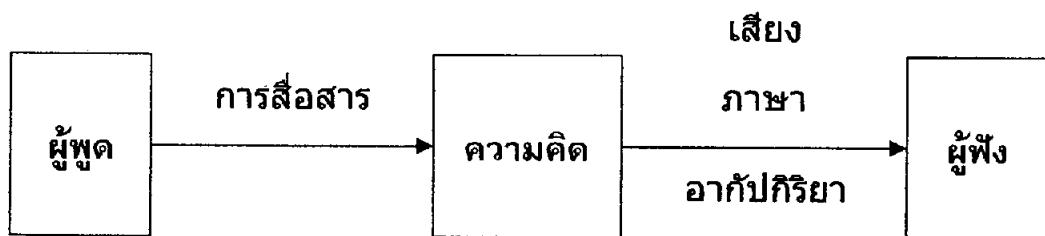
การได้ยิน (Hearing) หมายถึง ความสามารถของผู้ฟังที่จะเข้าใจหน่วยอ่ายของภาษาในรูปของกระแสเสียง และโดยอาศัยความรู้ด้านระบบเสียงและไวยากรณ์ของภาษาผู้ฟังจะสัมพันธ์หน่วยอ่ายของภาษานั้นเข้าด้วยกันเป็นประโยชน์ และเข้าใจความหมายของประโยชน์ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การได้ยิน หมายถึง ความสามารถที่ผู้เรียนสามารถจำส่วนของภาษาที่ได้ยิน โดยอาศัยความรู้เรื่องระบบเสียง และระบบไวยากรณ์ของภาษาในการเชื่อมส่วนต่าง ๆ ของภาษาเข้าด้วยกัน เป็นข้อความหรือประโยชน์เพื่อทำความเข้าใจความหมายของประโยชน์เหล่านั้น

สรุปได้ว่า “การฟัง” จะมีประสิทธิภาพดีเมื่อผู้ฟังมุ่งความสนใจไปที่เสียงที่ได้ยินและจับใจความสิ่งที่ฟังนั้นให้เข้าใจ ซึ่งผู้ฟังจำเป็นต้องอาศัยความรู้ทางภาษาและประสบการณ์เดิมของตนเองมาใช้ในการตีความข้อมูลนั้น ๆ

2.3 ความหมายและความสำคัญของการพูด

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการพูด ดังนี้

ทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์ (2515 : 12) กล่าวว่า การพูด คือ การสื่อสารความคิดจากผู้พูดไปยังผู้ฟังโดยมีเสียง ภาษา และอาการบุริยา (Gesture) เป็นสื่อซึ่งแสดงเป็นภาษาได้ ดังนี้

ภาพประกอบ 1 แสดงความหมายของการพูด

จินดา งามสุทธิ และอัมพร สุขเกษม (2516 : 2) ให้ความหมายของการพูดว่า การพูด คือ การเปล่งเสียงออกมารูปคำพูด เพื่อติดต่อสื่อสารให้เข้าใจระหว่างผู้พูด และผู้ฟัง หรือการพูดคือการสื่อความหมายแบบหนึ่งที่เรียกว่า Oral Communication มีได้หมายความ

ว่าเป็นการสื่อสารโดยใช้ปากเท่านั้นแต่เป็นการสื่อความหมายโดยใช้ภาษาเสียง กิริยาท่าทาง ต่างๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกของผู้พูดให้แก่ผู้ฟังให้ได้ผลตามความมุ่งหมายของผู้พูด

สมปราษณ์ อัมมะพันธ์ (2529 : 3) กล่าวถึง วิชาที่เกี่ยวกับการพูดเพื่อจะนิยมเปิดสอนในสถานศึกษาในประเทศไทยเมื่อไม่กี่ปีมาแล้ว ใช้ชื่อภาษาไทยต่าง ๆ กันไป เช่น วากการ หลักการพูด วากศิลป์ หรือสุนทรพจน์วิทยา ซึ่งความจริงเป็นวิชาเดียวกันกล่าวว่า การพูด หมายถึง พฤติกรรมตามธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่ใช้เป็นเครื่องพูดในการสื่อความหมายให้เข้าใจซึ่งกันและกัน โดยใช้เสียง รหัส หรือสัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึก ความคิดเห็นและความต้องการจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟังให้ได้ผลตรงตามจุดมุ่งหมายของผู้พูด เช่น ต้องการให้เกิดความรู้ เกิดความเข้าใจ หรือจะให้คล้อยตามความคิดเห็นของผู้พูด

สาวนิต ยามากย (2535 : 1) ให้ความหมายของการพูดที่ดี คือ การใช้สำเนียงรวมทั้งกริยาอาการอย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามจรรยาบรรณและประเพณีนิยมของสังคม เพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความรู้สึก และความต้องการที่เป็นคุณประโยชน์ให้ผู้ฟังรับรู้ และเกิดการตอบสนอง เพื่อสัมฤทธิ์ผลตรงตามจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้น การพูดเป็นกระบวนการสื่อสารมนุษย์ ซึ่งถ้าไม่นับรวมการสื่อสารกับคนเองแล้ว การสื่อสารของมนุษย์ อาจแบ่งออกได้เป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ การสื่อสารระหว่างบุคคล การสื่อสารในกลุ่ม การสื่อสารในที่ชุมชน และการสื่อสารมวลชน

สมมิตร วงศ์นกุล (2537 : 167) กล่าวว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้นทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพธุรกิจ ต่างๆ ใน การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูดนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก เพราะผู้ที่พูดได้ย่อ減สามารถพึงผู้อื่นพูดได้เข้าใจ และช่วยให้การอ่านและเขียนง่ายขึ้นด้วย อย่างไรก็ตามทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ขับช้อนและเกิดจากการฝึกฝน เป็นเวลาระยะ ไม่ได้เกิดจากความเข้าใจและจดจำ

อัญชนา ราศี (2538 : 19) กล่าวว่า การพูดหมายถึง การแลกเปลี่ยนข่าวสารต่าง ๆ ซึ่งแต่ละครั้งจะต้องประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป การพูดจะมีประสิทธิภาพได้นั้นผู้พูดจะต้องสามารถใช้สำเนียงและถ้อยคำที่มีความถูกต้อง อีกทั้งสามารถใช้พฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดให้สอดคล้องและเหมาะสมด้วย

พอลสตัน (Paulston. 1983 : 56-57) กล่าวว่า ความสามารถในการพูดสื่อสาร มีได้เป็นเพียงปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเท่านั้น แต่ถ้าจะสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพผู้พูดจะต้องมีการแลกเปลี่ยนความหมายของภาษาทางด้านสังคมด้วยนั่นคือ จะต้องใช้ภาษาตามกฎ

ของสังคมนั้นๆ นอกจากนี้การพูดสื่อสารยังรวมถึงพฤติกรรมที่ไม่ใช่คำพูดด้วย (Nonverbal Behavior) ดังนั้นองค์ประกอบที่มีใช่คำพูด นับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของความสามารถในการสื่อสาร

สก็อต (Scott. 1981 : 70) กล่าวว่า การพูดเป็นรูปแบบพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งรวมเป็นผู้พูดและผู้ฟัง และมีปฏิกริยาโต้ตอบกับสิ่งที่ได้ยิน ผู้ร่วมสนทนาระดับคนต้องสามารถตีความในสิ่งที่ได้ฟัง ซึ่งไม่สามารถทำนายได้ล่วงหน้าว่ามีรูปแบบภาษาใด (Form) และมีความหมายแบบใด รวมถึงการโต้ตอบด้วยภาษาที่ทำให้เกิดประโยชน์และสะท้อนความตั้งใจในการปฏิสัมพันธ์

วิดโดสัน (Widdowson. 1983 : 59-60) กล่าวว่า การพูดเป็นได้ทั้งการกระทำ หรือการผลิต และการส่ง ในการพูดนั้นจะมีการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง เป็นการประทัศน์ เพื่อสื่อความเข้าใจ การพูดไม่เพียงแต่ใช้อวัยวะในการออกเสียงเท่านั้น แต่ยังต้องใช้ ท่าทาง การเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อในส่วนต่าง ๆ ของใบหน้าและร่างกาย กล่าวคือการพูดที่ออกเสียงเป็นการสื่อความหมายโดยผ่านอวัยวะในการรับสาร คือ หู ส่วนการพูดที่ไม่ออกเสียงสามารถสื่อความหมายผ่านทางสายตาให้เป็นที่เข้าใจได้

สรุปได้ว่า “การพูด” เป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกของผู้พูด เพื่อให้บุคคลอื่นได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของตนเอง

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างการฟัง-พูด ภาษาอังกฤษ

นักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของความสัมพันธ์ระหว่างการฟัง-พูดไว้ดังนี้ คือ

สุกัตรา อักษรบุญเคราะห์ (2529 : 19-20) ให้ความหมายว่า การฟัง-พูด เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม จึงมีการเปลี่ยนแปลงให้ฝึกทักษะฟัง-พูดในระดับข้อความ ซึ่งเน้นการเลือกประโยคมาใช้ให้ถูกต้องเหมาะสม แทนการนำบทสนทนาในลักษณะที่เน้นโครงสร้างมาใช้ เพราะผู้ฟังและผู้พูดต่างก็มีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตนเอง ผู้ฟังต้องตีความสิ่งที่ผู้พูดพูด และสามารถตอบโต้ได้ด้วยภาษาที่ผู้ฟังเข้าใจ หรือ ตรงกับความตั้งใจที่จะสื่อความหมายของผู้พูด ทักษะฟัง-พูดไม่สามารถแยกจากกันได้ แม้ว่าในบางครั้งเราจะใช้ทักษะฟังอย่างเดียว เช่น ฟังวิทยุ ฟังการอภิปราย แต่ผู้ฟังจะต้องตีความสิ่งที่ฟังได้

เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์ (2531 : 83-84) สรุปการพัฒนาทักษะการฟัง และการพูดดังนี้ คือ การเริ่มปัจจัยป้อนทางภาษาซึ่งเป็นที่เข้าใจให้แก่ผู้เรียน เป็นสิ่งแรกในการฝึกทักษะการฟังของผู้เรียน ซึ่งอาจเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ ให้เหมาะสมกับวัสดุประสงค์

วัย และความต้องการของผู้เรียน ในการฝึกการฟังต้องใช้เวลาพอสมควรจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจมากพอและพร้อมที่จะพูดในระยะต่อมาในการฝึกพูด อาจจะทำเป็นขั้นตอนจากง่ายไปยาก คือ จากการฝึกพูดรูปแบบประโภคง่ายๆ การซักถาม หรือการตอบคำถามง่ายๆ โดยการที่นำมาจากผู้สอน จากผู้เรียนหรือจากหัวหน้าบ้านต่างๆ จะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจขึ้น การจัดเนื้อหาให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์จากการฟังเสียง ศัพท์ และรูปประโภค พื้นฐานจากกิจกรรมการฟังควรจัดให้ต่อเนื่องกับกิจกรรมการพูด เพราะผู้เรียนจะใช้ประสบการณ์จากการฟังมาใช้พูดหลังจากการฟังมากพอแล้ว

ริเวอร์ส (Rivers. 1970 : 158) ให้ความหมายของการฟัง-พูด ว่า เป็นการสื่อสารผ่านการพูด ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลที่เป็นเสียง การแปลงสัญญาณผ่านช่องทางในการรับสาร แล้วแปลงสัญญาณเป็นตัวสารสู่เป้าหมาย

อชเชอร์ (Asher.1982 : 17-19) พัฒนาการสอนภาษาจากการเรียนภาษาโดยวิธีธรรมชาติประกอบกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ด้วยวิธีT.P.R.โดยกล่าวว่าธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็กก่อนที่เด็กจะสามารถพูดคำหนึ่งคำใดออกมาก็ได้นั้นจะต้องผ่านประสบการณ์ในการฟังมาอย่างมากมายก่อน ในขั้นแรกเด็กจะค่อย ๆ ลองเลียนแบบการใช้ภาษาด้วยการสื่อความหมายโดยการเคลื่อนไหวอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกาย เช่น การมอง การหัวเราะ เป็นต้น

อชเชอร์ ยังมีความเชื่อว่า ความเข้าใจในด้านการฟังของเด็กไม่เพียงแต่ตีกว่าทักษะการพูดเท่านั้น แต่ยังเป็นตัวจารสำคัญในการพัฒนาการพูดอีกด้วย ที่เป็นเช่นนี้เพราะสมองและระบบประสาทสัมผัสสามารถเรียนรู้การฟังก่อนการพูด สังเกตได้จากการที่เด็กฟังและเข้าใจภาษาหรือสังเกตได้จากการที่ไม่สามารถพูดได้มากกว่าหนึ่งคำ แต่มีความเข้าใจและทำตามผู้ใหญ่ได้เมื่อได้รับคำสั่ง ฉะนั้นในการเรียนการสอนที่จะให้ได้ผลดีควรพิจารณาขั้นตอนของการเรียนภาษาโดยธรรมชาติโดยดูจากความสำคัญของการฟังและความเข้าใจเป็นหลัก ก่อนที่จะมุ่งไปสู่ทักษะด้านอื่น

นอกจากนี้ การฝึกฟังมาก ๆ จะทำให้เกิดความชำนาญในการฟัง การออกเสียงและสำเนียงที่ดีนั้นขึ้นอยู่กับการฟังที่ชัดเจนและถูกต้องด้วย การที่ผู้เรียนได้ยินตัวเองออกเสียงอย่างไม่ถูกต้องในขั้นแรก ๆ อาจทำให้เกิดความสับสนในการแยกเสียงและการจำเสียงที่ถูกต้อง ถ้าให้ผู้เรียนฝึกพูดตั้งแต่เริ่มเรียน ความผิดพลาดก็จะมีมากและเป็นสิ่งกีดขวางการเรียนรู้อีกด้วย ถ้าให้ฝึกทักษะฟังก่อนทักษะพูด ผู้เรียนจะได้ประสบการณ์แรกเริ่มในการเรียนภาษาที่ดี สามารถโต้ตอบได้อย่างถูกต้อง และมีความเชื่อมั่นในการเรียนรู้ภาษาอีกด้วย

คราเซน (Krashen. 1983 : 21-35) ได้ให้ความเห็นว่า ความสามารถในการฟังที่ดี เป็นสิ่งที่สำคัญก่อนที่จะสามารถพูดได้ ความสามารถในการพูดจะเกิดขึ้นได้จากการฟังที่มีความหมายโดยผ่านปัจจัยป้อนที่มีความหมายอย่างเพียงพอ โดยอาจต้องใช้สัดหัวหน้าบ้านต่างๆ

หรือสื่อการเรียนช่วยและต้องมีการเข้ามาร่วมตลอดจนให้เวลาในการเก็บข้อมูลอย่างเพียงพอในการสื่อความ การฟังออกมากเป็นการพูดนั้น เมื่อผ่านจากการสื่อด้วยภาษาไทย ภาษาทำทางแล้ว ผู้ฟังจะค่อย ๆ สื่อออกมาเป็นคำพูดสั้น ๆ หรือวิถี ก่อนแล้วจึงพัฒนาเป็นประโยคจากประโยคสั้นไปสู่ประโยคยาวและประโยคที่ซับซ้อนขึ้น

สรุปได้ว่าทักษะการฟัง-พูด จะต้องได้รับการพัฒนาควบคู่กันไปอย่างที่ไม่สามารถแยกออกจากกันได้ เพราะความสามารถในการฟังที่ดีเป็นสิ่งที่สำคัญก่อนที่จะสามารถพูดได้ดังนั้นผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมการฝึกฟัง-พูดให้ต่อเนื่องกัน เพื่อที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ประสบการณ์จากการฟังมาใช้พูดสื่อสารกับบุคคลอื่นได้

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน

3.1 ความหมายของชุดการสอน

คำว่าชุดการสอนนั้นมีชื่อเรียกในภาษาอังกฤษหลายชื่อ เช่น Instructional Package, Learning Package, Self Instructional Packages, Learning Kits, Individualized Packages, Instructional Modules. นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายของชุดการสอนไว้คล้ายคลึงกัน ดังนี้

เบร์อง ภูมิท (2518 : 1) “ได้ให้ความหมายของชุดการสอนว่า ชุดการสอนเป็นชุดของสื่อประสม (Multi Media) ที่จัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียน หัวข้อ เนื้อหา และอุปกรณ์ของแต่ละหน่วยโดยจัดไว้เป็นชุดหรือกล่อง หรือของ ภายในนั้นจะมีคู่มือการใช้ที่ประกอบด้วยรายละเอียดและคำแนะนำต่างๆ รวมทั้งสื่อการสอนที่จำเป็นสำหรับประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น รูปภาพ แผนภูมิ ของจำลอง สไลด์ เทป และอื่น ๆ”

ชัยยิ่งค์ พรมวงศ์และคณะ (2523 : 120) กล่าวว่าชุดการสอน คือการนำเอาระบบสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์ของแต่ละหน่วยมาช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นภายในชุดการสอนจะประกอบด้วยคู่มือการใช้ชุดการสอน สื่อการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาและประสบการณ์ เช่น รูปภาพ ตำรา เอกสาร แผนภูมิ แผ่นคำบรรยาย วัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น

ชม ภูมิภาค (2524 : 100) “ได้ให้ความหมายของชุดการสอนว่า ชุดการสอนเป็นรูปแบบของสื่อสารระหว่างครุภัณฑ์กับนักเรียนอันมีการกำหนดจุดมุ่งหมายที่แน่นชัด กำหนดเนื้อหา และกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งของครุภัณฑ์และของนักเรียนเพื่อให้เกิดผลบรรลุจุดมุ่งหมายที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

วานา ชาวนา (2525 : 32) ได้ให้ความหมายของชุดการเรียนการสอนว่า หมายถึง การวางแผนการเรียนการสอนโดยใช้สื่อต่าง ๆ รวมกัน (Multi Media Approach) หรือหมายถึงการใช้สื่อผสม (Multi Media) เพื่อสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้อย่างกว้างขวางและเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ โดยจัดไว้เป็นชุดหรือกล่อง

วิชัย วงศ์ไหญ์ (2525 : 185) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนว่า ชุดการสอนหมายถึงระบบการผลิตและการสื่อการเรียนหลัก ๆ อย่างมาสัมพันธ์กัน และมีคุณค่าส่งเสริมซึ่งกันและกัน สื่อการเรียนอย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อเร้าความสนใจ ในขณะที่อีกอย่างหนึ่งใช้เพื่ออธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหา และอีกอย่างหนึ่งเพื่อให้เกิดการเสาะแสวงหา อันนำไปสู่ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง และป้องกันการเข้าใจความหมายผิด สื่อการเรียนอย่างนี้เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “สื่อผสม” ที่เราสามารถใช้ให้สอดคล้องกันเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2526 : 229) ชุดการสอนเป็นนวัตกรรมการการใช้สื่อแบบผสมที่อาศัยวิธีการจัดระบบการดำเนินงานมาตรฐานการสื่อผสมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

สุนันท์ สังข์อ่อง (2526 : 143) กล่าวว่าชุดการสอนเปรียบเสมือนโครงการสอนหรือแผนการสอนสำหรับ (Lesson Plan) ซึ่งครุภูษสอนได้จัดทำไว้ล่วงหน้าเพื่อใช้สอนนักเรียนในครั้งหนึ่ง ๆ ชุดการสอนต่างจากแผนการสอนตามปกติของครุศาสตร์ที่ชุดการสอนนี้ออกแบบเพื่อให้ครุหรือผู้เรียนใช้โดยเฉพาะ แต่แผนการสอนแต่เดิมนั้นยังไม่ได้สำหรับครุแต่ผู้เดียว

สาวนี ลิกขนาบัณฑิต (2528 : 291) ได้กล่าวถึงชุดการสอนว่า ชุดการสอนเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อันประกอบด้วยวัตถุประสงค์ เนื้อหาและวัสดุอุปกรณ์ทั้งหลายไว้เป็นชุด ๆ (จะแตกส่วน หรือชุด หรือถุง หรือห่อ ก็ได้) เพื่อจัดกิจกรรมให้เกิดการเรียนรู้ชุดการสอนถือว่าเป็นแผนการสอนที่ช่วยครุให้ได้รับความสะดวกในการสอน และช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดผลสำเร็จในการเรียนรู้เป็นการจัดการ โดยอาศัยวัตถุประสงค์และผล ซึ่งในแห่งของ การบริหารเรียกว่า MOR (Management by Objective and Result)

ดวน (Duann, 1973 : 169) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนว่า ชุดการสอนเป็นวิธีการสำคัญอย่างหนึ่งในการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน ซึ่งอาจให้คำจำกัดง่าย ๆ ได้ว่า ชุดการสอนคือ ชุดของวัสดุทางการเรียนซึ่งรวมไว้อย่างมีระเบียบเพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมาย

กู๊ด (Good, 1973 : 306) ได้กล่าวว่า ชุดการสอนเป็นโปรแกรมทางการเรียนที่ทุกอย่างจัดไว้โดยเฉพาะ ประกอบด้วยวัตถุประสงค์ที่ใช้ในการเรียนรู้ คู่มือ เนื้อหาแบบทดสอบและมีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนไว้ครบถ้วน

จากความหมายของชุดการสอนที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ชุดการสอน หมายถึง การวางแผนในการนำเอาวัสดุอุปกรณ์หลากหลายที่สอดคล้องกับเนื้อหาและการจัดกิจกรรม มวลรวมเข้าไว้ด้วยกันเป็นชุดหรือกล่อง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยอำนวยความสะดวกให้กับผู้สอนได้เป็นอย่างดี

3.2 ประเภทของชุดการสอน

นักการศึกษาหลายท่านได้จำแนกประเภทของชุดการสอนไว้ต่างๆ กัน ดังนี้
เบรื่อง กุழุ (2520 : 1) จำแนกประเภทของชุดการสอนตามลักษณะการนำไปใช้ ดังนี้

1. ชุดการสอนสำหรับครู ใช้ประกอบการบรรยายของผู้สอน โดยบูรณาการสื่อ ประเมินสำหรับประกอบการเรียนการสอน

2. ชุดการสอนสำหรับผู้เรียนในกิจกรรมกลุ่มย่อย เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนกลุ่มย่อย ได้แก่ การจัดศูนย์การเรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันในแต่ละกลุ่มย่อย

3. ชุดการสอนสำหรับการเรียนเป็นรายบุคคล เป็นชุดการสอนสำหรับให้ผู้เรียนได้ศึกษาเป็นรายบุคคลในกรณีที่ผู้เรียนบางคนต้องการเรียนรู้พิเศษหรือใช้สำหรับการเรียนซ้อมเสริม

ชัยยงค์ พรมวงศ์ (2523 : 118) ได้จำแนกประเภทของชุดการสอนออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ชุดการสอนประกอบคำบรรยาย เป็นชุดการสอนที่ช่วยมุ่งขยายเนื้อหาสาระ การสอนแบบบรรยายได้ชัดเจนขึ้น และช่วยให้ผู้สอนพูดน้อยลง และใช้สื่อการสอนทำหน้าที่แทน ชุดการสอนแบบบรรยายนี้ นิยมใช้กับการฝึกอบรมและการสอนในระดับอุดมศึกษา ที่ยังถือว่าการสอนแบบบรรยายยังมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน

2. ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม เป็นชุดการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรม กลุ่ม เช่น การสอนแบบศูนย์การเรียน การสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น

3. ชุดการสอนตามเอกสารภาพหรือชุดการสอนรายบุคคล เป็นชุดการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ได้ด้วยตนเอง คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล อาจเป็นการเรียนในโรงเรียนหรือที่บ้านก็ได้ เพื่อให้ผู้เรียนก้าวไปข้างหน้าตามความสามารถ ความสนใจ และความพร้อมของผู้เรียน ชุดการสอนรายบุคคลอาจออกแบบมาในรูปของหน่วยการสอนย่อยหรือ “โมดูล”

4. ชุดการสอนทางไกล เป็นชุดการสอนที่ผู้สอนอยู่ต่างถิ่นต่างเวลา กันมุ่งให้ผู้เรียน ศึกษาได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องเข้าชั้นเรียน ประกอบด้วยสื่อประสม สิ่งพิมพ์ รายการวิทยุ กระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และการสอนตามศูนย์บริการการศึกษา เช่น ชุดการสอนทางไกล ของมหาวิทยาลัยสุขทัยธรรมชาติราช นอกจากนี้แล้วยังมีชุดฝึกอบรม ชุดการสอนของผู้ปัก ครอง ชุดการสอนทางไปรษณีย์

ใชยศ เรืองสุวรรณ (2526 : 197) ได้แบ่งชุดการสอนตามลักษณะการใช้ไว้ 3 รูป แบบดังนี้

1. ชุดการสอนประกอบคำบรรยาย เป็นชุดการสอนที่กำหนดกิจกรรมและสื่อ การสอนให้ครูใช้ประกอบการสอนแบบบรรยายเพื่อเปลี่ยนบทบาทของครูให้เป็นผู้ดันอย่างและ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนมากขึ้น เนื่องจากเป็นชุดการสอนที่ ครูเป็นผู้ใช้ บางครั้งจึงเรียนกว่า “ชุดการสอนสำหรับครู” ชุดการสอนประกอบคำบรรยาย จะมีเนื้อหาเพียงอย่างเดียว โดยจะแบ่งเป็นหัวข้อที่จะบรรยาย และประกอบกิจกรรม ไว้ตามลำดับขั้น สื่อที่ใช้อาจเป็นแผ่นคำสอน สไลด์ประกอบเสียง แผนภูมิ แผ่นภาพ ภาพ ยนตร์ โทรศัพท์และกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้ผู้เรียนได้อภิปรายตามปัญหาและหัวข้อที่ครูกำหนด ให้ เพื่อความเรียบง่ายในการใช้ ชุดการสอนประเภทนี้มักจะบรรจุอยู่ในกล่องที่มีขนาดพอ เหมาะกับจำนวนชุดการสอน

2. ชุดการสอนสำหรับกิจกรรมกลุ่ม เป็นชุดการสอนแบบกิจกรรมที่มีระบบการผลิต สื่อการสอนตามหน่วย และหัวเรื่องที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน โดย เฉพาะอย่างยิ่งในห้องเรียนแบบกิจกรรม ที่เรียกว่าห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนชุดการสอน แบบกิจกรรมกลุ่มจะประกอบด้วยชุดการสอนย่อย ที่มีจำนวนศูนย์ที่แบ่งไว้ในแต่ละหน่วยใน แต่ละศูนย์มีสื่อ หรือแบบเรียนครบชุดตามจำนวนผู้เรียนในศูนย์กิจกรรมนั้นๆ สื่อที่ใช้ใน ศูนย์จัดไว้ในรูปสื่อประสม อาจจะใช้สื่อรายบุคคลหรือสื่อ สำหรับกลุ่มที่ผู้เรียนทั้งศูนย์จะใช้ ร่วมกันได้ผู้เรียนที่เรียนจากชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม จะต้องการความช่วยเหลือจากครู เพียงเล็กน้อย ในระยะเริ่มเรียนเท่านั้นหลังจากเคยชินต่อวิธีการใช้แล้ว นักเรียนจะสามารถ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ ระหว่างประกอบกิจกรรมการเรียน หากมีปัญหานักเรียนสามารถ ซักถามครูได้เสมอ

3. ชุดการสอนรายบุคคล เป็นชุดการสอนที่จัดระบบขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนใช้เรียนด้วยตนเอง ตามลำดับขั้นที่กำหนดไว้

สุนันท์ ปักษามาศ (2529 : 9) แบ่งชุดการสอนออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ชุดการสอนสำหรับครู ผลิตขึ้นสำหรับครูใช้สอนนักเรียนทั้งห้อง ชุดการสอน ประเภทนี้จะจัดเป็นหน่วยเรียนลำดับกันในหนึ่งชุด

2. ชุดการสอนสำหรับนักเรียนผลิตขึ้นสำหรับผู้เรียนโดยเฉพาะโดยผู้เรียนจะดำเนินการศึกษาตามคำแนะนำที่ปรากฏอยู่ในชุดการสอนและศึกษาไปตามขั้นตอนด้วยตนเองเมื่อศึกษาจนก็จะทำแบบทดสอบ และถ้ามีปัญหาสามารถปรึกษาครุ่ได้

สรุปได้ว่าชุดการสอนสามารถจำแนกออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ด้วยกันซึ่งประกอบด้วย

1. ชุดการสอนประกอบคำบรรยาย
2. ชุดการสอนรายบุคคล
3. ชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม

ชุดการสอนแต่ละประเภทจะมีลักษณะที่ส่งเสริมความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถใช้สื่อการสอนหลายรูปอย่างที่สัมพันธ์และสอดคล้องกับเนื้อหามาใช้ในการจัดกิจกรรม มีความสะดวกในการใช้ รวมทั้งสามารถประเมินผลแบบอิงเกณฑ์หรือตามจุดประสงค์ของ การเรียนรู้

3.3 องค์ประกอบของชุดการสอน

นักการศึกษาหลายท่านได้แยกแจงถึงองค์ประกอบของชุดการสอนไว้ต่าง ๆ ดังนี้ ลัตดา ศุขปรีดีและคณะ (2523 : 3) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดการสอนไว้ดังนี้

1. คู่มือครุ ซึ่งประกอบด้วย

1.1 บัตรชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนเวลา และสภาพของห้องเรียนที่จะใช้สอน บัตรรายการบอกรหัสของสื่อและวิธีใช้ตามลำดับ

1.2 บันทึกการสอน ซึ่งประกอบด้วย จุดมุ่งหมายของบทเรียน และจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของผู้เรียนรายละเอียดเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา แสดงวิธีสอนการดำเนินกิจกรรมและการจัดประสบการณ์ ตลอดจนคำแนะนำการใช้สื่อการเรียนการสอนเอกสารอ้างอิง เพื่อการศึกษาค้นคว้าและวิธีการวัดผล

2. สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในกระบวนการเรียนการสอนทั้งหมด ซึ่งจัดมาให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และกิจกรรมที่กำหนดในบันทึกการสอนสื่อการเรียนการสอนที่บรรจุอยู่ในชุดการสอนนี้ บางชุดอาจมีทั้งที่ทำขึ้นให้ครุใช้ประกอบการอธิบายกับนักเรียนเป็นกลุ่มใหญ่ที่เรียกว่า "สื่อการสอน" หรือ อาจมี "สื่อการเรียน" แจกให้นักเรียนได้ใช้ประกอบการเรียนรายบุคคลก็ได้

3. แบบทดสอบและแบบประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียนหลังจากการสอนเสร็จสิ้น ลงโดยข้อทดสอบอาจแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

3.1 ข้อทดสอบที่ครุเป็นผู้ตรวจสอบ

3.2 ข้อทดสอบที่ผู้เรียนเป็นผู้ตรวจสอบ

ชูชีพ อ่อนโภคสูง (2524 : 7 - 9) ชุดการสอนอาจมีองค์ประกอบดังนี้

1. หัวข้อเรื่องเป็นการแบ่งหน่วยการเรียนออกเป็นส่วนย่อยเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น
 2. คู่มือการใช้ชุดการสอนเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ที่จะใช้ชุดการสอน ผู้ใช้ชุดการสอนต้องศึกษาคู่มือให้เข้าใจอย่างแจ่มชัด ในคู่มือประกอบด้วย
 - 2.1 คำชี้แจงเกี่ยวกับชุดการสอน เพื่อสะท้อนสำหรับผู้ที่จะนำชุดการสอนไปใช้
 - 2.2 สิ่งที่จะต้องเตรียมก่อนสอน ส่วนมากจะบอกสิ่งที่มีขนาดใหญ่เกินกว่าที่จะบรรจุอยู่ในชุดการสอนหรือสิ่งมีชีวิตเน่าเปื่อย สิ่งที่ประแตกง่าย หรือสิ่งที่ต้องใช้ร่วมกับคนอื่น ซึ่งเป็นวัสดุราคาแพง เป็นต้น
 - 2.3 บทบาทของนักเรียนเสนอแนะว่านักเรียนจะต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการเรียนอย่างไรบ้าง
 - 2.4 การจัดชั้นเรียน
 - 2.5 แผนการสอน ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้
 - 2.5.1 หัวข้อเรื่อง กำหนดเวลาเรียน จำนวนผู้เรียน
 - 2.5.2 เนื้อหาสาระอย่างย่อ
 - 2.5.3 ความติดรวมยอดหรือหลักการที่มุ่งเน้น
 3. วัสดุประกอบการเรียนได้แก่สิ่งของหรือข้อมูลต่างๆ ที่จะให้นักเรียนศึกษาค้นคว้า เช่นเอกสาร ตำรา บทคัดย่อ รูปภาพ แผนภูมิ วัสดุ เป็นต้น
 4. บัตรงาน เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชุดการสอน เป็นคำแนะนำในเรื่องที่จะศึกษา คำสั่งให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมเป็นต้น
 5. กิจกรรมสำรวจจำเป็นสำหรับชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรมสำรวจนี้ต้องเตรียมไว้สำหรับนักเรียนบางคนหรือบางกลุ่มที่ทำได้สำเร็จก่อนคนอื่น ให้มีกิจกรรมอย่างอื่นทำเพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้กว้างขวาง ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายหรือ ก่อให้เกิดปัญหาทางวินัยในชั้นเรียนขึ้น
 6. ขนาดรูปแบบของชุดการสอน ชุดการสอนไม่ควรใหญ่หรือเล็กเกินไป ควรจัดให้มีขนาดพอเหมาะสมเพื่อสะท้อนในการเก็บรักษา
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2526 : 153) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดการสอนว่า มีส่วนประกอบดังนี้
1. คู่มือครุเป็นคู่มือและแผนการสอนสำหรับครุและนักเรียนตามลักษณะของชุดการสอนภายในคู่มือจะชี้แจงวิธีการใช้ชุดการสอนໄ่าวาย่างละเอียด ครุและนักเรียนจะต้องปฏิบัติตามคำชี้แจงอย่างเคร่งครัด จึงสามารถใช้ชุดการสอนนันอย่างได้ผล คู่มือครุอาจทำเป็นเล่มหรืออาจทำเป็นแผ่น ควรต้องมีส่วนสำคัญดังนี้

- 1.1 คำชี้แจงสำหรับครู
- 1.2 บทบาทของครู
- 1.3 การจัดชั้นเรียนพร้อมแผนผัง
- 1.4 แผนการสอน
- 1.5 แบบฝึกปฏิบัติ
2. บัตรคำสั่ง (คำแนะนำ) เพื่อให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมแต่ละอย่างที่มีอยู่ในชุดการสอนแบบกลุ่มและแบบการสอนรายบุคคล บัตรคำสั่งจะประกอบด้วย
 - 2.1 คำอธิบายในเรื่องที่ศึกษา
 - 2.2 คำสั่งให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรม
 - 2.3 การสรุปบทเรียนอาจใช้การอภิปรายหรือการตอบคำถาม
 บัตรคำสั่งจะต้องมีถ้อยคำง่ายทัดรัดเข้าใจง่าย ชัดเจนครอบคลุมกิจกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนทำ ผู้เรียนต้องอ่านบัตรคำสั่งให้เข้าใจเสียก่อนแล้วจึงปฏิบัติตามเป็นขั้นไป
3. เนื้อหาหรือประสบการณ์จากบรรจุในรูปของสื่อต่างๆ อาจประกอบด้วย บทเรียนสำเร็จรูป สไลด์ เทปบันทึกเสียง ฟิล์มสติ๊ก แผ่นภาพโปรดใน วัสดุกราฟิก หุ่นจำลอง ของตัวอย่าง รูปภาพ เป็นต้น ผู้เรียนจะต้องศึกษาจากสื่อการสอนต่าง ๆ ที่บรรจุอยู่ในชุดการสอน ตามบัตรคำสั่งที่กำหนดให้
4. แบบประเมินผล (ทั้งก่อนและหลังเรียน) อาจจะอยู่ในรูปของแบบฝึกหัดให้เดิมคำในช่องว่างบัญชี เลือกคำตอบถูก หรือให้ดูผลจากการทดลอง หรือทำกิจกรรม กิตติันันท์ มลิกอง (2531 : 181) กล่าวโดยสรุปถึงองค์ประกอบของชุดการสอนว่า ชุดการสอนเชิงเป็นสื่อประสมแต่ละชุดจะมีลักษณะอย่างไร และประกอบด้วยสื่ออะไรบ้างนั้น ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของบทเรียนและวัตถุประสงค์ของการใช้ซึ่งโดยทั่วไปแล้วชุดการสอนจะจัดอยู่ในกล่องหรือแฟ้มซึ่งประกอบด้วย
 1. คู่มือสำหรับผู้สอนในการใช้ชุดการสอน และสำหรับผู้เรียนในชุดการสอน
 2. คำสั่งเพื่อกำหนดแนวทางในการสอนหรือการเรียน
 3. เนื้อหาสาระบทเรียน จะจัดอยู่ในรูปของสไลด์ ฟิล์มสติ๊ก เทปบันทึกเสียง วัสดุกราฟิก วิดีโอเทป หนังสือบทเรียน ฯลฯ
 4. กิจกรรมการเรียน เป็นการให้ผู้เรียนทำรายงานกิจกรรมที่กำหนดให้หรือค้นคว้าต่อจากที่เรียนไปแล้วเพื่อความรู้ที่กว้างขวางขึ้น
 5. การประเมินผล เป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับเนื้อหาบทเรียนนั้น
 ชัยยงค์ พรมวงศ์และคณะ (2523 : 119 – 120) ชุดการสอนจะมีองค์ประกอบ 4 ส่วน คือ

1. คู่มือครุ คู่มือนักเรียน
2. บัตรคำสั่ง หรือคำแนะนำ ใช้แทนด้วยครุ
3. บัตรเนื้อหา บัตรงานและสื่อ
 - บัตรเนื้อหา คือ ความรู้ที่ครุต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้
 - บัตรงาน หรือ บัตรกิจกรรม กำหนดเงื่อนไขให้ผู้เรียน ได้นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการทำกิจกรรม
4. แบบประเมินผลและบัตรเฉลยเพื่อทดสอบความรู้ ความสามารถ และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน

ฮัลตันและคณะ (Houston and others. 1972 : 10 – 15) ชุดการสอนควรประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ 5 ส่วน คือ

1. คำชี้แจง (Prospectus) อธิบายถึงความสำคัญของบทเรียนขอบข่ายของชุดการสอนสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องมีพื้นความรู้ก่อนเรียนและขอบข่ายของกระบวนการทั้งหมดของชุดการสอน
2. จุดมุ่งหมาย (Objective) จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่กำหนดว่าผู้เรียนจะประสบผลสำเร็จอะไรหลังจากที่เรียนแล้ว
3. การประเมินผลเบื้องต้น (Pre-assessment) เพื่อทดสอบความรู้ของผู้เรียนก่อนใช้ชุดการสอน
4. การกำหนดกิจกรรม (Enabling-assessment) เป็นการกำหนดแนวทางและวิธีไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น
5. การประเมินผลขั้นสุดท้าย (Post-assessment)

ดาว (Duann. 1973 : 169) โครงสร้างพื้นฐานของชุดการสอนที่คิดถ่ายคลึงกันทุกรูปแบบมีอยู่ 7 ประการคือ

1. จุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่จะต้องเรียน
2. บรรยายเนื้อหา
3. จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม
4. กิจกรรมในการเรียนการสอน
5. อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน
6. เครื่องมือวัดผลกระทบว่างเรียนและหลังเรียน
7. คู่มือครุ

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของชุดการสอนควรจะประกอบด้วยคู่มือครุ, คู่มือนักเรียน, เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งแบบประเมินผลการเรียน

3.4 คุณค่าของชุดการสอน

ประยัด จิราภพศ (2527 – 267) ได้กล่าวถึงคุณค่าของชุดการสอนว่า

1. ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนมีความมั่นใจในการดำเนินการสอน เพราะลดเวลาในการเตรียมไว้ล่วงหน้า

2. ช่วยแก้ปัญหาในการขาดแคลนครุ

3. สามารถถ่ายทอดประสบการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองและมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างแท้จริงจากชุดการสอนรายบุคคลและชุดการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม

5. ช่วยสนับสนุนการจัดการศึกษาอกรอบ เพาะชุดการสอนเอื้อต่อการใช้ในเวลา และสถานที่

6. มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้มีมากที่บูรณาการเป็นอย่างดีจึงทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สุนันท์ ปักษ์มาศ (2529 : 4) กล่าวถึงการนำชุดการสอนมาใช้จะก่อให้เกิดผลดีใน การเรียน ก่อให้เกิด

1. กระบวนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ เพราะชุดการสอนผลิตขึ้นจากกลุ่มบุคคลที่มี ความรู้ และความชำนาญหลากหลายด้าน และมีการทดลองใช้แล้วจนแน่ใจว่า ได้ผลดีจึงนำ ออกมายัง

2. ชุดการสอนจะลดภาระของครุผู้สอน เมื่อมีชุดการสอนสำเร็จรูปแล้ว ผู้สอนจะ ดำเนินการสอนตามค่าแนะนำที่บอกไว้ในชุดการสอนตามลำดับขั้น แต่ละขั้นจะมีอุปกรณ์ กิจกรรมตลอดจนข้อแนะนำไว้ให้พร้อม ผู้สอนไม่จำเป็นต้องทำใหม่หรือทำเพิ่มจะใช้ได้ ทันที

3. ได้ความรู้ในแนวเดียวกันการสอนเดิม เมื่อผู้สอนหลายคนในวิชาเดียวกันก็ อาจจะเกิดความต่างกันในด้านของประสิทธิภาพของการสอน การมีชุดการสอนจะแก้ปัญหา ในเรื่องนี้ได้ทั้งหมดแม้ผู้เรียนจะมีจำนวนมากเท่าใด ก็จะช่วยแก้ปัญหาได้เป็นอย่างดี

4. มีวัดถูกประสงค์บอกไว้ชัดเจนแน่นอน

5. มีกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนข้อแนะนำในการทำกิจกรรมพร้อมทั้ง อุปกรณ์ครบถ้วน

6. มีข้อสอบประเมินผลเพื่อวัดผลการเรียนไว้ครบถ้วน

7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถ และความต้องการของตน อัตราการเรียนของแต่ละคนจะมีมากน้อยแตกต่างกันไปตามความสามารถของแต่ละบุคคล

ชุดการสอนนี้จะช่วยให้ทุกคนได้ประสบผลสำเร็จทางการเรียนได้ทั้งสิ้น ตามอัตราการเรียนของผู้นั้น

8. ชุดการสอนช่วยสร้างเสริมการเรียนแบบต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า การนำชุดการสอนมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีผลทำให้กระบวนการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ เพราะชุดการสอนเป็นการนำเสนอสื่อหลายอย่างมาใช้ร่วมกันอย่างมีระบบ และช่วยเร้าความสนใจของผู้เรียน อีกทั้งยังช่วยเบิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง นอกจากนี้ยังช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ครูผู้สอนและลดปัญหาในการขาดแคลนครุภาระได้อีกด้วย

3.5 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอน

ชุดการสอนเป็นนวัตกรรมการใช้สื่อการเรียนการสอนให้มีบทบาทในการเรียนการสอน ดังนั้นในการผลิตชุดการสอนจึงต้องอาศัยหลักการและทฤษฎีที่สำคัญ ๆ ดังที่

เคมป์ (Kemp. 1985 : 13-15) มีแนวความคิดทางทฤษฎีการเรียนรู้ที่เป็นแนวทางในการสร้างชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ

1. กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) เป็นกลุ่มที่ตีความพฤติกรรมมนุษย์ว่า เป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้า (Stimuli) และการตอบสนอง (Responses) สิ่งเร้าก็คือ ข่าวสารหรือเนื้อหาวิชาที่ส่งไปให้ผู้เรียนโดยผ่านกระบวนการเรียนการสอน ในโปรแกรมการเรียนการสอนของหลักการทฤษฎีนี้มาก โดยจะแตกลำดับขั้นของการเรียนรู้ออกเป็นขั้นตอน ย่อย ๆ และเมื่อผู้เรียนเกิดการตอบสนองก็จะสามารถทราบผลได้ทันทีว่าเกิดการเรียนรู้หรือไม่ ถ้าตอบถูกต้องก็จะมีการเสริมแรง โปรแกรมการเรียนการสอนเป็นรายบุคคลของทฤษฎีนี้มาก

2. กลุ่มGESTALT หรือ กลุ่มทฤษฎีนาม หรือ กลุ่มความรู้ความเข้าใจ เป็นกลุ่มที่เน้นกระบวนการความรู้ ความเข้าใจหรือการรู้คิด อันได้แก่การรับรู้อย่างมีความหมาย ความเข้าใจ และความสามารถในการจัดกระทำ อันเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของพฤติกรรมมนุษย์ทฤษฎีนี้ถือว่าการเรียนรู้ของมนุษย์นั้นเป็นกับคุณภาพของสติปัญญาและความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์

3. กลุ่มจิตวิทยาทางสังคมหรือการเรียนรู้ทางสังคม เป็นกลุ่มที่เริ่มได้รับความสนใจมากขึ้น ซึ่งทฤษฎีนี้เน้นปัจจัยทางบุคคลิกภาพและปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ จากการเรียนรู้ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการกระทำการทางสังคม โดยเรียนรู้จากประสบการณ์โดยตรงหรือผ่านสื่อการเรียนการสอน

เคมป์และเดสตัน กล่าวถึงทฤษฎีทั้ง 3 กลุ่มว่า ต่างมีความคล้ายคลึงหรืออุดหนั่นเกี่ยวกับการออกแบบและการใช้สื่อการเรียนดังนี้คือ

1. แรงจูงใจ (Motivation) หากนักเรียนมีความต้องการ ความสนใจ หรือความปรารถนาที่จะเรียนรู้ ก็จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุผลสำเร็จ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องสร้างให้นักเรียนเกิดความสนใจ โดยการเสนอสื่อการสอนที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจ คือจัดประสบการณ์หรือกิจกรรมในการเรียนรู้ ซึ่งมีความหมายหรืออน่าสนใจสำหรับนักเรียน
2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) นักเรียนแต่ละคนต่างมีอัตราและวิธีการเรียนรู้แตกต่างกัน ดังนั้นการจัดสื่อการสอนจะต้องคำนึงถึงประเด็นนี้ด้วย
3. จุดประสงค์ของการเรียนรู้ (Learning Objectives) ใน การจัดการเรียนการสอน หากนักเรียนได้ทราบจุดประสงค์ในการเรียนรู้ ก็จะทำให้นักเรียนมีโอกาสบรรลุจุดประสงค์ได้มากกว่าที่ไม่ทราบนอกจากนี้จุดประสงค์ของการเรียนรู้ ยังช่วยในการวางแผนสร้างสื่อการเรียนการสอน คือ ทำให้ทราบว่าควรบรรลุเนื้อหาอะไรในสื่อ
4. การจัดเนื้อหา (Organization of Content) การเรียนรู้จะง่ายขึ้นหากมีการจัดลำดับเนื้อหาสาระในการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นและสมเหตุสมผล
5. การจัดเตรียมการเรียนรู้ที่มีมาก่อน (Prelearning Preparation) ที่มีมาก่อน ดังนั้นในการสร้างชุดการเรียนการสอนควรจะคำนึงถึงธรรมชาติและระดับการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม เพื่อที่จะจัดเตรียมความพร้อมให้กับกลุ่มผู้เรียน
6. อารมณ์ (Emotion) การเรียนรู้จะเกี่ยวข้องกับอารมณ์ และความรู้สึกของบุคคลพอๆ กับความสามารถทางสติปัญญา ดังนั้นในการสร้างชุดการเรียนการสอนควรตอบสนองอารมณ์ ซึ่งก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้เป็นสำคัญ
7. การมีส่วนร่วม (Participation) การเรียนรู้จะบังเกิดผลอย่างรวดเร็วและคงทน หากให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งทางสติปัญญาและทางกายภาพ และควรจัดเป็นเวลา�านานกว่าการเรียนรู้โดยการฟังหรือการดู
8. การสะท้อนกลับ (Feedback) การเรียนรู้จะเพิ่มขึ้นหากนักเรียนได้ทราบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการสร้างแรงจูงใจ
9. การเสริมแรง (Reinforcement) เมื่อนักเรียนบรรลุผลในการเรียนรู้เนื้อหาสาระ ได้แล้วก็จะถูกกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องต่อไป ซึ่งการเรียนรู้นี้ก็เป็นรางวัลที่สร้างความเชื่อมั่น และส่งผลให้เกิดพฤติกรรมในทางบวกแก่นักเรียน
10. การฝึกปฏิบัติและการทำซ้ำ (Practive and Repetition) บุคคลจะเกิดการเรียนรู้ในเรื่องของความรู้และทักษะได้ จะต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติและการทำซ้ำอยู่เสมอซึ่งจะนำไปสู่ความคงทนในการเรียนรู้

11. การนำไปประยุกต์ใช้ (Application) ผลลัพธ์ที่พึงประถนาของการการเรียนรู้คือ การเพิ่มความสามารถของแต่ละบุคคลในการประยุกต์ หรือการถ่ายโยงการเรียนรู้ คือ สามารถนำไปใช้กับปัญหาหรือสภาพการณ์ใหม่

ฉลองชัย สุรัวฒนบูรณ์ (2528 : 27 – 31) มีแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับเงื่อนไข สภาวะและวิธีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพอันเนื่องมาจากทฤษฎีทั้ง 3 กลุ่มดังนี้คือ

1. นักเรียนจะต้องได้รับประสบการณ์และมีโอกาสฝึกหัดพฤติกรรมที่กำหนดไว้ใน จุดประสงค์การสอนการเรียนรู้ โดยต้องจัดการสอนที่มีกิจกรรมชัดเจนและเหมาะสม จึงจะก่อให้เกิดการเรียนรู้สูงสุด

2. ประสบการณ์การเรียนรู้ต้องทำให้ผู้เรียน “ได้รับความพึงพอใจจากการกระทำ พฤติกรรมที่กำหนด และบำบัดความต้องการด้านต่าง ๆ ของนักเรียนได้”

3. สิ่งเร้าและการตอบสนองจะต้องเกิดขึ้นไปพร้อมกัน ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว

4. ผู้เรียนควรมีโอกาสฝึกปฏิบัติ โดยคำนึงถึงการจัดลำดับขั้นตอนของงานจำนวน ครั้งระยะเวลาของการฝึก ตลอดจนการหยุดพักสลับกันไป

5. การเสริมแรงและให้รางวัล เป็นสภาวะที่สำคัญมากในการเรียนรู้ทุกประเภท ถ้าให้ในการเสริมแรงหรือให้รางวัลเข้มแข็ง การตอบสนองจะมีโอกาสสูงขึ้น โดยที่ควรจะให้มีความถี่ในการเสริมแรงบ่อยที่สุดเมื่อผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนในจุดนั้นๆ และควรจะให้มีการเสริมแรงอย่างอ่อนโยนที่สุดเมื่อผู้เรียนทำผิดในแต่ละขั้นตอน

6. แรงกระตุ้นหรือแรงจูงใจของผู้เรียนเป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการเรียนรู้มากการ เรียนรู้จะเกิดผลสูงสุดเมื่อผู้เรียนมีความพึงพอใจหรือมีแรงจูงใจ โดยเฉพาะแรงจูงใจภายใน หรือแรงจูงใจภายนอกที่ได้รับแล้วเปลี่ยนเป็นแรงจูงใจภายใน

7. ความพร้อมของผู้เรียน ผู้จะเรียนได้เมื่อได้รับการเตรียมความพร้อมที่จะเรียน

8. การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพเมื่อผู้เรียนมีวัสดุอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่เหมาะสมใน การทำงานหรือในการแก้ปัญหา

9. การให้นักเรียนได้ลงมือกระทำ จะทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิผลมากที่ สูงสุดโดยนักเรียนจะซึมซาบสิ่งนั้นด้วยกระบวนการดูดซึม(Assimilation)และบรรจุสิ่งนั้นไว้ ในสมองด้วยกระบวนการการปรับความแตกต่างเพื่อให้เข้ากับความเข้าใจ และความรู้เดิม (Accommodation)

10. วิธีการเรียนและระดับความคล้ายคลึงประสบการณ์ใหม่ กับความรู้เดิมเป็นองค์ ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งของการเรียนรู้ ภายใต้เงื่อนไขที่ดีเหมาะสม การเรียนรู้ที่ดีย่อมเกิดขึ้นได้

11. ผู้เรียนจะเรียนได้ดีขึ้นเมื่อมีโอกาสได้สำรวจข้อบกพร่องต่าง ๆ ของตนเองและควรได้รับแรงจูงใจให้หัวธีแท้แก้ไขปรับปรุงใหม่ให้เหมาะสม
12. ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้กว้างขวาง เร็วขึ้น และดีขึ้น เมื่อได้รับประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมมากกว่าที่เป็นนามธรรม เพราะนักเรียนได้ใช้ประสាតรับรู้หลาย ๆ ส่วนในการเรียนรู้ ประสบการณ์รูปธรรมทำให้เกิดความเข้าใจลึกซึ้งกว้างขวาง เรียนได้เร็วขึ้นและจดจำได้นาน
13. การเรียนรู้ของผู้เรียนจะมีประสิทธิผลเมื่อมีการจัดสภาพบรรยายการเรียนที่ดี มีความอบอุ่น รู้สึกปลอดภัย มีบรรยายภาพแห่งการยอมรับภาระเบี่ยงที่ต้องปฏิบัติและมีเสรีภาพภายใต้ขอบเขตที่เหมาะสม
14. ผู้เรียนครบรสื่อการสร่วมวางแผนหรือกำหนดมาตรฐานการวัดและการประเมินผลประกอบกิจกรรมของตน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนตั้งใจเรียนและประสบผลสำเร็จในการเรียน
15. ให้นักเรียนมีโอกาสได้ประเมินผลตนเองทุกขณะที่เรียนจะช่วยทำให้ปรับปรุงการเรียนทัน
16. มีการสรุปการเรียนหรือการกระทำกิจกรรมแต่ละครั้งแต่ละตอน
17. การเรียนรู้จำแนกแยกแยะของนักเรียน จะวัดได้จากการกระทำตอบสนองต่อสิ่งเร้า 2 ชนิดขึ้นไป ว่าจำแนกแยกแยะให้เห็นได้
18. ปกติมนุษย์เรียนรู้โดยมีกระบวนการ 3 ขั้นตอน คือ
 - 18.1 ขั้นรับประสบการณ์ โดยอาศัยประสាតรับรู้สั่งเร้า
 - 18.2 ขั้นทำความเข้าใจ เป็นการจัดระบบการสังเคราะห์บูรณาการประสบการณ์ต่างๆให้มีความหมายยิ่ง ๆ ขึ้น ทำให้เข้าใจกระจางยิ่งขึ้น
 - 18.3 ขั้นการคิดอันเป็นขบวนการทางจิต ผู้ที่คิดอย่างมีประสิทธิภาพจะเป็นผู้ที่สามารถ จัดประสบการณ์ต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์ให้สัมพันธ์กันหรือใช้ร่วมกับประสบการณ์ใหม่ได้อย่างเหมาะสม

3.6 ขั้นตอนในการผลิตชุดการสอน

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2526 : 199) ได้กำหนดกระบวนการสร้างชุดการสอน ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 10 ขั้นตอนด้วยกัน คือ

1. กำหนดหมวดหมู่ และเนื้อหาประสบการณ์อาจจะกำหนดเป็นหมวดวิชา หรือบูรณาการเป็นแบบสาขาวิชาการตามที่เห็นสมควร

2. กำหนดหน่วยการเรียน โดยแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วยการสอนประมาณ เนื้อหาวิชาที่จะให้ครุสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ในหนึ่งสัปดาห์ หรือสอนได้หน่วย ละครั้ง

3. กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนจะต้องถามตัวเองว่า ใน การสอนแต่ละหน่วยควรให้ ประสบการณ์อะไรแก่ผู้เรียนบ้าง และกำหนดหัวข้อเรื่องของมาเป็นหน่วยการสอนย่อย

4. กำหนดหลักการ และความคิดรวบยอดให้สอดคล้องกับหน่วยและหัวเรื่อง โดย ส្តุปรวมแนวคิดสาระ และหลักเกณฑ์ที่สำคัญไว้ เพื่อเป็นแนวทางจัดเนื้อหา มาสอนให้ สอดคล้องกัน

5. กำหนดจุดประสงค์ให้สอดคล้องกับหัวเรื่อง โดยเป็นจุดประสงค์เชิง พฤติกรรมที่จะต้องมีเกณฑ์การเปลี่ยนพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง

6. กำหนดกิจกรรมการเรียนให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งเป็น แนวทางการเลือกและผลิตสื่อการสอน

7. กำหนดแบบประเมินผลต้องประเมินให้ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยใช้แบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criterion Test) เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากเรียนจากชุดการ สอนแล้ว ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

8. เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ครุใช้ถือเป็นสื่อการสอนทั้ง สิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวเรื่องแล้ว ก็จัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่ใน กล่องที่เตรียมไว้ เพื่อนำไปทดลองหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

9. หาประสิทธิภาพของชุดการสอน เพื่อเป็นการประกันว่า ชุดการสอนที่ สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้นโดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการ เพื่อช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผล

10. การใช้ชุดการสอน เป็นขั้นการนำชุดการสอนไปใช้ ซึ่งจะต้องมีการตรวจสอบ และปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา

3.7 งานวิจัยที่เกี่ยวกับชุดการสอนในประเทศไทย

งานวิจัยที่สนับสนุนและแสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของชุดการสอน มีดังนี้คือ

รัชนีเพ็ญ เทพหัสดิน ณ อุยรยา (2533 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การสร้าง ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม ในวิชา ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการท่อง เที่ยวพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้ชุดการสอน สูงกว่าก่อนใช้ชุด

การสอนอย่างมีนัยสำคัญของสถิติที่ระดับ .05 และชุดการสอนที่สร้างมีค่าประสิทธิภาพ 96.31/82.80 แสดงว่าชุดการสอนนี้สามารถนำไปใช้สอนได้เป็นอย่างดี

ลัดดา แต้มพิมาย (2533 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนกับการสอนตามปกติ ในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6” กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมอดินแดง คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จิตรา คันธวงศ์ (2534 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง “การสร้าง ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลการเรียนต่ำ” พบว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.65/80.15 ซึ่งเป็นชุดการสอนที่สามารถช่วยทำให้นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ เกิดการเรียนรู้ได้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

瓦ท尼 ธีระตะรุต (2534 : 73 – 79) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้โดยปัญหาทางคณิตศาสตร์ในการสอนช่วงเสริม จุดบกพร่องในเรื่องเวลาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดการสอนช่วงเสริมกับการสอนช่วงเสริมตามปกติ กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนที่ได้รับการวินิจฉัยว่ามีความบกพร่องเรื่องเวลาในวิชาคณิตศาสตร์จากผลการทดสอบพบว่าผลการสอนด้วยชุดการสอนช่วงเสริมสูงกว่าการสอนช่วงเสริมด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อัญชลีพร เดชะศิรินภูล (2535 : 64-66) ได้ทำการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์และความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนด้วยวิธีการตัดสินใจกับการสอนตามคู่มือครุ กกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 50 คน กลุ่มควบคุม 50 คน จากการทดลองใช้ชุดการสอน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ความสามารถในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ด้วยยุทธวิธีการตัดสินใจ กับนักเรียนที่เรียน ตามคู่มือครุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบผลจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังจากเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมพบว่า ผลการทดสอบหลังการเรียนการสอนทั้ง 2 วิธีนักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหา วิทยาศาสตร์สูงกว่าก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วนิดา อัคราช (2536 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการสอนด้วยชุดการสอน กับการสอนปกติ” พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่สอนโดย

ใช้ชุดการสอนสูงกว่านักเรียนในกลุ่มความคุ้ม ที่สอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนในกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจมากต่อการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอน

ไฟฟาร์ย ปลดอ่อน (2537 : 52 – 58) ได้พัฒนาชุดการสอนเรื่องไฟฟ้ากลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กระบวนการผลิตอย่างเป็นระบบและได้รับการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน 20 คน และ 60 คนตามลำดับ นักเรียนกลุ่มแรกและกลุ่มที่สองใช้ทดลองหาประสิทธิภาพชุดการสอนกลุ่มที่สามแบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน เรียนจากชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกลุ่มความคุ้ม 30 คน เรียนจากแผนการสอนแบบปกติผลการทดลองพบว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์สมดุลฐาน 90/90 และนักเรียนที่เรียนจากชุดการสอนโดยวิธีเคราะห์ระบบมีผลการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากแผนการสอนปกติอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทศนีย์ เสรีพุกกะณะ (2538) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน ที่สอนโดยใช้ชุดการสอนที่ใช้กระบวนการ 9 ประการ และการสอนปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนันทร์อนุสรณ์ โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 25 คน ผลการทดลองพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ในขั้นพื้นฐานของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รัตนा ฉายาเจริญ (2538) ได้สร้างชุดการสอนนักลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต หน่วยทำมาหากินที่เน้นกระบวนการ 9 ประการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลกาญจนบุรี จำนวน 40 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่าผลการทดลองระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนในด้านความสามารถในการแก้ปัญหาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

สมานมิตร แยงโชส (2538) ได้สร้างและหาประสิทธิภาพชุดการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาไทยสู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสุเรว่าแสงแบบโดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 92.09/91.06 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยหลังการฝึกของกลุ่มทดลอง มีความสัมพันธ์กันในระดับ .96 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มที่เรียนปกติ

บัญชา นิยมแก้ว (2540) ได้พัฒนาชุดการสอน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นครูสอนกลุ่มวิชาสร้างประสบการณ์ชีวิต ของโรงเรียนช่องนนทรี สำนักงานเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร จำนวน 7 คน โดย วิธีการสุ่มแบบเจาะจง และเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนโดยการ สอนปกติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนจากชุดการสอนสูงกว่าก่อน เรียน

เสริมศรี สงเนียม (2539) ได้พัฒนาชุดการสอนเรื่องการแกะสลักในระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียน วัดสุทธิสารอด จำนวน 30 คน โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่าชุดการสอนมี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน $90/90$ ส่วนการเปรียบเทียบผลการทดสอบทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่ามีความแตกต่างกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากเรียนจากชุดการสอนสูงกว่าก่อนเรียน

วิจิตร ทองสุข (2541) ได้พัฒนาชุดการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่อง ศิลปะวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนอนุบาลปราจีนบุรี จำนวน 83 คน ซึ่งได้มารับการสุ่มอย่าง ง่าย โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยของกลุ่ม ผลปรากฏว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนจากชุดการสอนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โสมาวดี โภกาโส (2542) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเสริม ทักษะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของนักเรียนโรงเรียนสุธีวิทยา จังหวัดสระบุรี จำนวน 170 คน ผลการศึกษาพบว่า ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ $92/90$ ตามเกณฑ์มาตรฐาน $90/90$ และผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากชุดการสอนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากการสอน ปกติตามแผนการสอนของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เยาวรัตน์ โพธิ์ทอง (2544) ได้พัฒนาชุดการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ ชีวิต เรื่องการทำอาหารกิน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียนโรงเรียน อนุบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 6 ห้องเรียน และครูผู้สอนจำนวน 6 คน ผลการศึกษาพบว่า ชุดการสอนที่ 1 มีประสิทธิภาพ $91.33 / 91.14$ และชุดการสอน ที่ 2 มีประสิทธิภาพ $91.25 / 91.75$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ $90 / 90$

3.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนของต่างประเทศ

มีคส์ (Meeks. 1972) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบการสอนแบบใช้ชุดการสอนกับวิธีการสอนธรรมชาติ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนระหว่าง การใช้ชุดการสอนกับการสอนแบบธรรมชาติ ผลการวิจัยพบว่าการสอนใช้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพมากกว่าสอนแบบธรรมชาติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ผู้วิจัยได้สำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ชุดการสอน พบว่าทุกคนมีเจตคติทางบางต่อชุดการสอนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมคโคเลมาน (Maccoleman. 1972 : 109-A) ทำการศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชุดการสอนกิจกรรมกิจกรรมกิจกรรมใน การสอนระดับ 9 จำนวน 24 ห้อง โดยได้จัดการเรียน การสอนห้องละ 3 กิจกรรม 72 กิจกรรมโดยค่านึงถึงสิบปีญญา อายุ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทัศนคติต่อโรงเรียนผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการสอน ร่วมกับการอภิปรายมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าการใช้ชุดการสอนอย่างเดียว และการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

แมคโดแนลด์ (Mc Donald. 1973 : 1590 – 1591-A) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาและประเมินชุดการสอนแบบใช้สื่อประสมเพื่อเรียนด้วยตนเองสำหรับใช้สอนชื่อมเสริมภาษาอังกฤษในวิทยาลัยชุมชนแบบชานเมืองในภาคใต้ของประเทศไทยให้กับนักเรียนที่เรียนจากชุดการสอนประสบความสำเร็จในการเรียนดีขึ้น และมีทัศนคติที่ดีต่อชุดการสอนด้วย

วาเนค (Vanek. 1974 : 1522-A) ได้ทำการเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เจตคติต่อวิชาชีววิทยาศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ โดยใช้วิธีสอน 2 แบบคือแบบที่มีการทดลองและแบบที่มีใช้จำราเป็นศูนย์กลาง โดยใช้นักเรียนเกรด 3 จำนวน 50 คน ผลการศึกษาพบว่า วิธีสอนไม่ทำให้ผลสัมฤทธิ์แตกต่างกัน

บราวเลย์ (Brawley. 1975 : 4280-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบสื่อประสม โดยใช้สอนเรื่องการนอกเวลาสำหรับเด็กเรียนช้า การทดลองใช้แบบทดสอบเรื่อง Time Appreciation Test : Standford Achievement Test, Primary Level 1 : and a Criterion Reference Measure มาใช้ทดลองก่อนและหลังเรียนโดยผู้ทดลองได้สร้างชุดการสอนทั้งหมด 12 ชุด ใช้เวลาสอนทั้งหมด 15 วัน ผลการทดลองพบว่า การใช้ชุดการสอนระหว่างกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง กลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการวิเคราะห์ว่าผลสัมฤทธิ์ด้านเชาวน์ปัญญา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างประเทศ

สบารัตตา (Sbaratta. 1975 : 1280 – A) ทำการวิจัยเรื่องการสร้างชุดการสอนเพื่อสอนเรียนความแก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 แห่งมหาวิทยาลัยนบอดันที่เรียนวิชาการศึกษาโดยมีวัสดุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์จากการเรียนวิชาเรียงความและทัศนคติของนักเรียน โดยใช้ชุดการสอนกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนปกติ ชุดการสอนแบ่งหน่วยการเรียนออกเป็น 5 หน่วย ได้แก่ การอ่าน การเล่นเกมส์ ภาษา ประสบการณ์ เทคนิคในการเขียนงานศึกษาค้นคว้าวิจัย การเขียนในเชิงโต้แย้งและการเขียนวิจารณ์ ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่สอนโดยใช้ชุดการสอนมีความสามารถทั่วไปในการเขียนเรียงความ การเขียนโครงสร้างของประโยคและส่วนประกอบของประโยคสูงกว่านักเรียนที่สอนโดยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่สอนโดยใช้ชุดการสอนมีทัศนคติที่ดีกว่าการเขียนเรียงความสูงกว่านักเรียนที่สอนโดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ฮิรามัตสุ (Hiramatsu.1982) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการนำสื่อสำหรับแบบประเมินไปใช้กับนักเรียนศึกษาของวิทยาลัยชุมชนฟูดอิสต์ในประเทศไทย ในการฝึกการประชุมกลุ่ม โดยการใช้สื่อประเมินผลการวิจัยปรากฏว่า ผลการเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นที่น่าพอใจ และการใช้สื่อประเมินสำหรับ ทำให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อโปรแกรมการเรียน

วีวาส (Vivas.1985) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการออกแบบพัฒนาและประเมินค่าของ การรับรู้ทางความคิดของนักเรียนเกรด 1 ในประเทศไทยและอเมริกา โดยใช้ชุดการสอนจาก การศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจในการพัฒนาทักษะทั้ง 5 ด้าน คือ ความคิด ด้านความพร้อม ในการเรียน ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านเชาว์ปัญญา และด้านการปรับตัวทางสังคม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 1 จากโรงเรียนนานิส – กัฟเทียร์ เขตรัฐมิลันดา ประเทศไทย และอเมริกา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมีความสามารถเพิ่มขึ้นในด้านความคิด ด้านความพร้อมในการเรียน ด้วยความคิดสร้างสรรค์ ด้านเชาว์ปัญญา และด้านการปรับตัวทางสังคม หลังจากได้รับการสอนโดยชุดการสอนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

วิลลสัน (Wilson.1989) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผลของการใช้ชุดการสอนของครู เพื่อแก้ปัญหาในการเรียนของเด็กเรียนเข้าด้านคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนยอมรับว่าการสอนโดยใช้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพสูงกว่าการสอนตามปกติ และยังสามารถแก้ปัญหาการสอนที่อยู่ในหลักสูตรคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่เรียนช้า

จากเอกสารและงานวิจัยทั้งภายในประเทศ และของต่างประเทศดังกล่าว สรุปได้ว่า การเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนมีผลทำให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ที่สูงกว่า การเรียนการสอนตามปกติ และผู้เรียนในกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจมากต่อการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ที่จะพัฒนาชุดการสอนด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาผู้เรียนในด้านการรับสารและด้านการแสดงออกให้มีประสิทธิภาพในทุกๆสถานการณ์ เพราะชุดการสอนมีส่วนทำให้ผู้เรียนเกิดความกล้าคิด กล้าทำ และกล้าแสดงออก รวมทั้งสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกของตนเองได้อย่างถูกต้อง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. การดำเนินการทดลอง
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนสีตบุตรบำรุง เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ จำนวน 2 ห้อง 52 คน ครุผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 9 คน โรงเรียนครีวิ阁ร์ เมฆคล่องเตย กรุงเทพฯ จำนวน 4 ห้อง 209 คน ครุผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 10 คน และโรงเรียนเปรมฤทธิ์ศึกษา เขตบางกอกแรม กรุงเทพฯ จำนวน 2 ห้อง 66 คน ครุผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 11 คน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 8 ห้อง 327 คน ครุผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 30 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนสีตบุตรบำรุง เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ โรงเรียนครีวิ阁ร์ เมฆคล่องเตย กรุงเทพฯ และโรงเรียนเปรมฤทธิ์ศึกษา เขตบางกอกแรม กรุงเทพฯ ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยแบ่งกลุ่มการทดลองดังนี้

การทดลองครั้งที่ 1 โรงเรียนสีตบูตรบำรุง

นักเรียน 1 กลุ่ม จำนวน 26 คน ครู 1 คน

การทดลองครั้งที่ 2 โรงเรียนศรีวิกรม์

นักเรียน 2 กลุ่ม จำนวน 52 คน ครู 2 คน

การทดลองครั้งที่ 3 โรงเรียนเปรมฤทธิศึกษา

นักเรียน 3 กลุ่ม จำนวน 66 คน ครู 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ผู้ศึกษาค้นคว้าใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ

1. ชุดการสอนทักษะการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ
2. แบบฝึกหัดระหว่างเรียน
3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง - พูด
4. แบบประเมินคุณภาพของชุดการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญ
5. แบบสอบถามความคิดเห็นของครุผู้สอน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. ชุดการสอนด้านทักษะการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ

ในการสร้างชุดการสอนได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตร คู่มือครุ หนังสือเรียนและหนังสืออ่านประกอบที่เกี่ยวข้อง กับการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

1.2 ศึกษาเทคนิค วิธีการสร้างชุดการสอน และการหาประสิทธิภาพของชุด การสอนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 สร้างชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1 เรื่อง Greetings

ชุดที่ 2 เรื่อง Talking about Time

ชุดที่ 3 เรื่อง Making Telephone Calls

ชุดที่ 4 เรื่อง Going Shopping

ชุดที่ 5 เรื่อง At the Restaurant

ชุดการสอนที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นแต่ละชุดมีส่วนประกอบ ดังนี้

ชุดที่ 1 ประกอบด้วย

- วิดิทัศน์
- แผนภูมิเพลง Greetings
- รูปภาพ
- เทปบันทึกเสียง
- แบบฝึกหัดระหว่างเรียน
- แบบทดสอบหลังเรียนพร้อมเฉลย

ชุดที่ 2 ประกอบด้วย

- คู่มือครุ
- วิดิทัศน์
- แผนภูมินาฬิกา
- รูปภาพ
- เทปบันทึกเสียง
- แบบฝึกหัดระหว่างเรียน
- แบบทดสอบหลังเรียนพร้อมเฉลย

ชุดที่ 3 ประกอบด้วย

- คู่มือครุ
- วิดิทัศน์
- เกม Telling Your Telephone Number
- รูปภาพ
- เทปบันทึกเสียง
- แบบฝึกหัดระหว่างเรียน
- แบบทดสอบหลังเรียนพร้อมเฉลย

ชุดที่ 4 ประกอบด้วย

- วิดิทัศน์
- โปสเตอร์
- รูปภาพ
- เทปบันทึกเสียง
- แบบฝึกหัดระหว่างเรียน
- แบบทดสอบหลังเรียนพร้อมเฉลย

ชุดที่ 5 ประกอบด้วย

- เมนูอาหาร
- รูปภาพ

- เทปบันทึกเสียง
- แบบฝึกหัดระหว่างเรียน
- แบบทดสอบหลังเรียนพร้อมเฉลย
- คู่มือครุ

1.4 นำชุดการสอนเสนอประชาชนที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบคุณภาพ และนำไปปรับปรุงแก้ไข แล้วนำชุดการสอนที่แก้ไขให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและผู้เชี่ยวชาญ ด้านสื่อการสอน ด้านละ 3 ท่าน ประเมินคุณภาพของชุดการสอน

1.5 แก้ไขและปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยชุดการสอนทั้ง 5 เรื่อง ให้แก้ไขสิ่งต่อไปนี้

- 1.5.1 แก้ไขคำผิดในคู่มือครุ
- 1.5.2 แก้ไขคำผิด และประโยคที่ผิดหลักไวยากรณ์ในวิดีทัศน์
- 1.5.3 ติดซื้อเรื่องไว้ที่ม้วนเทป

2. แบบฝึกหัดระหว่างเรียน

ในการสร้างแบบฝึกหัดระหว่างเรียนได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาบทสนทนาทั้ง 5 เรื่องประกอบด้วยเรื่อง Greetings / Talking about Time / Making Telephone Calls / Going Shopping / At the Restaurant

2.2 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมที่บทเรียนกำหนด

2.3 สร้างแบบฝึกหัดระหว่างเรียนจำนวน 5 ชุด แต่ละชุดมี 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 แบบฝึกหัดสำหรับทักษะการฟัง จำนวน 10 ข้อ

เน้นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก โดยให้นักเรียนฟังเทปแล้วเลือกตอบข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว ซึ่งมีเกณฑ์ว่าเมื่อตอบถูกต้องให้คะแนน 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบเกิน 1 ข้อ ให้คะแนน 0 คะแนน

ตอนที่ 2 แบบฝึกหัดสำหรับทักษะการพูด จำนวน 1 สถานการณ์

ให้นักเรียนจับคู่พูดโต้ตอบกัน โดยใช้ภาพประกอบ เพื่อเป็นแนวทางในการสนทนาโดยให้นักเรียนเป็นผู้ประเมินการพูดของคู่สนทนาของตนโดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 4 สำหรับผู้ที่โต้ตอบบทสนทนาได้ถูกต้อง ตรงตามสถานการณ์ ให้รายละเอียดได้อย่างหลักหลาด โดยพูดได้อย่างราบรื่นไม่ติดขัด

ระดับ 3 สำหรับผู้ที่มีความลังเลไม่โต้ตอบทันที ต้องใช้เวลาในการคิดก่อน จึงจะโต้ตอบได้ถูกต้อง

ระดับ 2 สำหรับผู้ที่ได้ตอบบทสนทนาผิดสถานการณ์ในครั้งแรก แต่สามารถตัดตอบได้อย่างถูกต้อง เมื่อได้รับการถามซ้ำจากคู่สนทนา

ระดับ 1 สำหรับผู้ที่ได้ตอบบทสนทนาผิดและตะโกนตะกักในครั้งแรก แต่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้บ้าง เมื่อได้รับการถามซ้ำจากคู่สนทนา

ระดับ 0 สำหรับผู้ที่ไม่เข้าใจในบทสนทนา และไม่พูดตัดตอบเลย

2.4 นำแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ตรวจพิจารณา

2.5 แก้ไขและปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญโดยชุดการสอนทั้ง 5 เรื่อง ให้แก้ไขสิ่งต่อไปนี้

2.5.1 แบบฝึกหัดสำหรับทักษะการฟัง แก้ไขคำผิดบางคำที่สะกดผิด และใช้หลักไวยากรณ์ผิด

2.5.2 แบบฝึกหัดสำหรับทักษะการพูด แก้ไขสถานการณ์ในเรื่อง Talking about Time / Going Shopping และแบบประเมินทักษะการพูด

3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้กระทำตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดทักษะปฏิบัติ

3.2 วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของรายวิชา และจุดมุ่งหมายของกิจกรรมการเรียน การสอน

3.3 สร้างแบบทดสอบจำนวน 5 ชุด ชุดละ 15 ข้อ รวม 75 ข้อ

3.4 นำไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมของคำถาม และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนวิชาภาษาอังกฤษ 3 คน และลงความเห็นว่าข้อทดสอบแต่ละข้อสามารถวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการจะวัดหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้น สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ หรือไม่

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

บันทึกผลการพิจารณาลงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าเฉลี่ยของความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบ กับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยผู้ศึกษาค้นคว้าจะคัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยนิความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5

ซึ่งแสดงว่าข้อสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากการประเมินผลของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ปรากฏว่าค่าดัชนีความสอดคล้องในแต่ละข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ดังนั้นจึงสามารถนำมาเป็นข้อปฏิบัติได้

3.5 เลือกข้อสอบไว้ชุดละ 10 ข้อ รวมทั้งหมด 50 ข้อ ใช้สำหรับแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง - พูด

3.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูดที่ตรวจแก้ไขแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเปรมฤทธิศึกษา บางคอแหลม กรุงเทพฯ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ที่ได้เรียนเนื้อหาทั้ง 5 เรื่องมาแล้ว จำนวน 32 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจของผู้ตรวจ

3.7 การตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง-พูด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับดังนี้

ระดับ 4 สำหรับผู้ที่ฟังคำถ้ามแล้วสามารถตอบคำถ้ามถูกต้องให้รายละเอียดได้อย่างหลาภ�性 โดยพูดได้อย่างราบรื่นไม่ติดขัด

ระดับ 3 สำหรับผู้ที่ฟังคำถ้ามแล้วมีความลังเล ไม่ตอบในทันที ต้องถามข้าเจิงตอบได้ถูกต้อง

ระดับ 2 สำหรับผู้ที่ฟังคำถ้ามแล้วตอบผิดในครั้งแรก แต่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องเมื่อได้รับถามข้า

ระดับ 1 สำหรับผู้ที่ฟังคำถ้ามแล้วตอบผิดและตะโกนตะกักในครั้งแรก แต่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้บ้าง เมื่อได้รับถามข้า

ระดับ 0 สำหรับผู้ที่ฟังคำถ้ามแล้วไม่เข้าใจคำถ้าม และไม่พูดเลย

3.8 หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจของผู้ตรวจ จำนวน 4 คน โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

ตาราง 1 ความเชื่อมั่นในการตรวจสอบผลการสอบ

		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4
คนที่ 1	Pearson Correlation	1.000	.500** .004	.870** .000	.906** .000
คนที่ 2	Pearson Correlation		1.000	.352* .048	.400* .023
คนที่ 3	Pearson Correlation			1.000	.965** .000
คนที่ 4	Pearson Correlation				1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 1 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผู้ตรวจทั้ง 4 คน อยู่ระหว่าง .352 - .965 ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบาง방向อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถึง .01 แสดงว่าผู้ตรวจทั้ง 4 คน สามารถตรวจสอบผลการสอบได้สอดคล้องกัน

4. แบบประเมินคุณภาพของชุดการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญ

ในการสร้างแบบประเมินชุดการสอน สำหรับผู้เชี่ยวชาญ ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ศึกษาคุณลักษณะที่ต้องของชุดการสอนเพื่อนำมากำหนดเป็นรายการประเมิน

4.2 สร้างแบบประเมินชุดการสอนสำหรับผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีการประเมินใน 2 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาและด้านสื่อการสอน โดยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ 5, 4, 3, 2 และ 1 โดยกำหนดความหมายของคะแนนของตัวเลือกในแบบสอบถามแต่ละข้อ ดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก
คะแนน 4	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับดี
คะแนน 3	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้
คะแนน 2	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับต้องปรับปรุง
คะแนน 1	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับใช้ไม่ได้

4.3 นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นไปให้ประธานที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบประเมิน

4.4 นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน

4.5 นำผลจากการประเมินมาหาค่าเฉลี่ย เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพของชุดการสอน โดยผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 – 5.00 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 – 4.50 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับดี

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 – 3.50 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 – 2.50 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับต้องปรับปรุง

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 1.50 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับใช้ไม่ได้

เกณฑ์ในการพิจารณาว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีคุณภาพ ผู้ศึกษาค้นคว้ากำหนดให้มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป

5. แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอน

ในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนเพื่อสอบถามความสภาพการใช้ชุดการสอนของครู ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

5.1 พิจารณาหัวข้อปัญหาและจุดมุ่งหมาย เพื่อทราบว่าต้องการข้อมูลอะไรบ้าง

5.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ (4 Point Rating Scale) โดยกำหนดความหมายของระดับด้วยเลือกในแบบสอบถามแต่ละข้อ ดังนี้ 4 มากที่สุด , 3 มาก , 2 น้อย และ 1 น้อยที่สุด

5.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ประธานที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไข

5.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ครูผู้สอนตอบหลังจากการใช้ชุดการสอนแล้ว

5.5 นำผลจากการตอบแบบสอบถามไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพ ของชุดการสอน

5.6 นำผลจากการตอบแบบสอบถามมาหาค่าเฉลี่ย เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพของชุดการสอน โดยผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยดังแต่ 3.51 – 4.00 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก
 ค่าคะแนนเฉลี่ยดังแต่ 2.51 – 3.50 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับดี
 ค่าคะแนนเฉลี่ยดังแต่ 1.51 – 2.50 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้
 ค่าคะแนนเฉลี่ยดังแต่ 1.00 – 1.50 หมายถึง มีคุณภาพอยู่ในระดับต้องปรับปรุง
 เกณฑ์ในการพิจารณาว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีคุณภาพ ผู้ศึกษาค้นคว้ากำหนดให้มีค่าเฉลี่ยดังแต่ 2.51 ขึ้นไป

การดำเนินการทดลอง

การดำเนินการทดลองจัดเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาหาประสิทธิภาพของชุดการสอนมีรายละเอียดตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

การทดลองครั้งที่ 1

นำชุดการสอนทั้ง 5 ชุดไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสีบุตรบำรุง จำนวน 1 กลุ่ม 26 คน โดยใช้ครูผู้สอน 1 คน เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับสีของการสอนและกิจกรรมต่างๆ เก็บข้อมูลโดยการสังเกต, การสัมภาษณ์ผู้เรียนและผู้สอน รวมทั้งจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้สอน เพื่อนำไปปรับปรุงชุดการสอน

การทดลองครั้งที่ 2

เป็นการหาแนวโน้มประสิทธิภาพชุดการสอน โดยนำชุดการสอนที่ได้จากการปรับปรุงครั้งที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีวิกรม์ จำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 26 คน โดยใช้ครูผู้สอน 2 คน โดยครูผู้สอนใช้ชุดการสอนและทำกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นำผลการทดลองมาตรวจให้คะแนน เพื่อเก็บข้อมูลไว้เคราะห์แนวโน้มของประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์ 85/85

การทดลองครั้งที่ 3

เป็นการหาประสิทธิภาพชุดการสอน โดยการนำชุดการสอนที่ได้จากการปรับปรุงครั้งที่ 2 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนประมฤติศึกษา จำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มละ 22 คน โดยใช้ครูผู้สอน 3 คน โดยครูผู้สอนใช้ชุดการสอนและทำกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน และทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นำผลการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์ 85/85

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โดยทำการทดลองจำนวน 5 ชุด ชุดละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองและหาประสิทธิภาพชุดการสอน ใช้เวลาทั้งสิ้น 10 ค่ำ แบ่งออกเป็นวันละ 2 คาบ จำนวน 5 วัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- ค่าสถิติพื้นฐานโดยการหาค่าเฉลี่ย (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 73)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน ค่าแนวเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน ผลรวมของค่าแนวทั้งหมด
	N	แทน จำนวนข้อมูล

- สถิติที่ใช้ในการหาค่าความสอดคล้อง ระหว่างข้อทดสอบ กับวัตถุประสงค์เชิง พฤติกรรม โดยใช้สูตร IOC (บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. 2526 : 88-91)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน ตัวนีความสอดคล้อง
	ΣR	แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

- สถิติที่ใช้ในการหาความเชื่อมั่นของผู้ตรวจ โดยใช้สูตรการคำนวณหาค่า สมมติฐานของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 192 – 197)

$$r_u = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_u	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของผู้ตรวจ
	ΣX	แทน	ผลรวมทั้งหมดของการให้คะแนนของครูคนที่ 1
	ΣY	แทน	ผลรวมทั้งหมดของการให้คะแนนของครูคนที่ 2
	ΣX^2	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง ของการให้คะแนนของครูคนที่ 1
	ΣY^2	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองของการ ให้คะแนนของครูคนที่ 2
	ΣXY	แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่างการให้คะแนนของครู คนที่ 1 (X) และการให้คะแนนของครูคนที่ 2 (Y)
	N	แทน	จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่าง

4. สัดส่วนที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนโดยใช้สูตร E_1 / E_2
(severneey ศึกษาบัณฑิต. 2528 : 294-295)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในชุดการสอน คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบฝึกหัด
	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในชุดการสอน คิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบฝึกหัด
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบ
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน

- A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัด
- B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

สำหรับการวิเคราะห์ค่าสถิติในการทำวิจัยครั้งนี้ ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Version 10)

บทที่ 4

ผลการศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

E₁ แทน ค่า้อยลงทะเบียนคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัดทักษะ การฟัง - พูดระหว่างเรียน

E₂ แทน ค่า้อยลงทะเบียนคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบทักษะ การฟัง – พูดหลังการเรียนจากชุดการสอน

ผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดการสอนด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาค้นคว้ามีดังต่อไปนี้

1. ได้ชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งประกอบด้วยชุดการสอนทั้งหมด 5 ชุด ในแต่ละชุดมีส่วนประกอบดังนี้

ชุดที่ 1 เรื่อง Greetings ประกอบด้วย วิดีทัศน์ แผนภูมิเพลง Greetings รูปภาพ เทปบันทึกเสียง แบบฝึกหัดระหว่างเรียน แบบทดสอบหลังเรียนพร้อมเฉลย คู่มือครุ

ชุดที่ 2 เรื่อง Talking about Time ประกอบด้วย วิดีทัศน์ แผนภูมิ นาฬิกา รูปภาพ เทปบันทึกเสียง แบบฝึกหัดระหว่างเรียน แบบทดสอบหลังเรียนพร้อมเฉลย คู่มือครุ

ชุดที่ 3 เรื่อง Making Telephone Calls ประกอบด้วย วิดีทัศน์ เกม Telling Your Telephone Number รูปภาพ เทปบันทึกเสียง แบบฝึกหัดระหว่างเรียน แบบทดสอบหลังเรียนพร้อมเฉลยคู่มือครุ

ชุดที่ 4 เรื่อง Going Shopping ประกอบด้วย วิดีทัศน์ โปสเตอร์ รูปภาพ เทปบันทึกเสียง แบบฝึกหัดระหว่างเรียน แบบทดสอบหลังเรียนพร้อมเฉลย คู่มือครุ

ชุดที่ 5 เรื่อง At the Restaurant ประกอบด้วย วิดีทัศน์ เมนูอาหาร รูปภาพ เทปบันทึกเสียง แบบฝึกหัดระหว่างเรียน แบบทดสอบหลังเรียนพร้อมเฉลย คู่มือครุ

2. ประสิทธิภาพของชุดการสอน

2.1 การหาคุณภาพของชุดการสอนจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และด้านสื่อ

ตาราง 2 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 1 เรื่อง Greetings โดยผู้เชี่ยวชาญ ด้านเนื้อหา

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ระดับของคุณภาพ
1. จุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	ดีมาก
1.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	ดีมาก
1.2 ระบุพฤติกรรมได้ชัดเจน	5.00	ดีมาก
1.3 สามารถประเมินผลได้	5.00	ดีมาก
2. เนื้อหา	4.77	ดีมาก
2.1 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	4.66	ดีมาก
2.2 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	4.66	ดีมาก
2.3 เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้	5.00	ดีมาก
3. กิจกรรมการสอน	4.73	ดีมาก
3.1 เร้าความสนใจของผู้เรียน	5.00	ดีมาก
3.2 เรียงลำดับกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม	5.00	ดีมาก
3.3 ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.66	ดีมาก
3.4 ช่วยให้จำบทเรียนได้ดีขึ้น	4.66	ดีมาก
3.5 ฝึกการทำงานกลุ่มร่วมกัน	4.33	ดี
รวมเฉลี่ย	4.81	ดีมาก

จากการประเมินชุดที่ 1 เรื่อง Greetings โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาพบว่า คุณภาพของรายการประเมินส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก ยกเว้น การฝึกการทำงานกลุ่มร่วมกัน มีคุณภาพในระดับดี ชุดการสอนมีคุณภาพด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และ กิจกรรมการสอนในระดับดีมาก และเมื่อเฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้ว ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาเห็นว่าชุดการสอนโดยรวมมีคุณภาพในระดับดีมาก

ตาราง 3 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 2 เรื่อง Taking about Time
โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ระดับของคุณภาพ
1. จุดประสงค์การเรียนรู้	4.88	ดีมาก
1.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	ดีมาก
1.2 ระบุพฤติกรรมได้ชัดเจน	4.66	ดีมาก
1.3 สามารถประเมินผลได้	5.00	ดีมาก
2. เนื้อหา	4.88	ดีมาก
2.1 เหມาะสมกับเวลาที่สอน	4.66	ดีมาก
2.2 เหມาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	5.00	ดีมาก
2.3 เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้	5.00	ดีมาก
3. กิจกรรมการสอน	4.79	ดีมาก
3.1 เร้าความสนใจของผู้เรียน	5.00	ดีมาก
3.2 เรียงลำดับกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม	5.00	ดีมาก
3.3 ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5.00	ดีมาก
3.4 ช่วยให้จำกบทเรียนได้ดีขึ้น	4.33	ดี
3.5 ฝึกการทำงานกลุ่มร่วมกัน	4.66	ดีมาก
รวมเฉลี่ย	4.84	ดีมาก

จากการประเมินชุดที่ 2 เรื่อง Taking about Time โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา พบว่า คุณภาพของรายการประเมินส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก ยกเว้น ช่วยให้จำกบทเรียนได้ดีขึ้น มีคุณภาพในระดับดี ชุดการสอนมีคุณภาพด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และ กิจกรรมการสอนในระดับดีมาก และเมื่อเฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้ว ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาเห็นว่าชุดการสอนโดยรวมมีคุณภาพในระดับดีมาก

ตาราง 4 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 3 เรื่อง Making Telephone Calls โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ระดับของคุณภาพ
1. จุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	ดีมาก
1.2 แสดงຄลังกับเนื้อหา	5.00	ดีมาก
1.2 ระบุพฤติกรรมได้ชัดเจน	5.00	ดีมาก
1.3 สามารถประเมินผลได้	5.00	ดีมาก
2. เนื้อหา	4.88	ดีมาก
2.1 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5.00	ดีมาก
2.2 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	5.00	ดีมาก
2.3 เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้	4.66	ดีมาก
3. กิจกรรมการสอน	4.66	ดีมาก
3.1 เร้าความสนใจของผู้เรียน	5.00	ดีมาก
3.2 เรียงลำดับกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม	5.00	ดีมาก
3.3 ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.33	ดี
3.4 ช่วยให้จำบทเรียนได้ดีขึ้น	4.33	ดี
3.5 ฝึกการทำงานกลุ่มร่วมกัน	4.66	ดีมาก
รวมเฉลี่ย	4.81	ดีมาก

จากการประเมินชุดที่ 3 เรื่อง Making Telephone Calls โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาพบว่า คุณภาพของรายการการประเมินส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก ยกเว้น ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม และช่วยให้จำบทเรียนได้ดีขึ้น มีคุณภาพในระดับดี ชุดการสอนมีคุณภาพด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และกิจกรรมการสอนในระดับดีมาก และเมื่อเฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้ว ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาเห็นว่าชุดการสอนโดยรวม มีคุณภาพในระดับดีมาก

ตาราง 5 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 4 เรื่อง Going Shopping โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ระดับของคุณภาพ
1. จุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	ดีมาก
1.1 สอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	ดีมาก
1.2 ระบุพฤติกรรมได้ชัดเจน	5.00	ดีมาก
1.3 สามารถประเมินผลได้	5.00	ดีมาก
2. เนื้อหา	4.88	ดีมาก
2.1 เหມาะสมกับเวลาที่สอน	4.66	ดีมาก
2.2 เหມาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	5.00	ดีมาก
2.3 เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้	5.00	ดีมาก
3. กิจกรรมการสอน	4.59	ดีมาก
3.1 เร้าความสนใจของผู้เรียน	5.00	ดีมาก
3.2 เรียงลำดับกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม	5.00	ดีมาก
3.3 ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.33	ดี
3.4 ช่วยให้จำบทเรียนได้ดีขึ้น	4.33	ดี
3.5 ฝึกการทำงานกลุ่มร่วมกัน	4.33	ดี
รวมเฉลี่ย	4.78	ดีมาก

จากการประเมินชุดที่ 4 เรื่อง Going Shopping โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาพบว่า คุณภาพของรายการประเมินส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก ยกเว้น ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมช่วยให้จำบทเรียนได้ดีขึ้น และฝึกการทำงานกลุ่มร่วมกัน มีคุณภาพในระดับดี ชุดการสอน มีคุณภาพด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และกิจกรรมการสอนในระดับดีมาก และ เมื่อเฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้วผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาเห็นว่าชุดการสอนโดยรวมมีคุณภาพ ในระดับดีมาก

ตาราง 6 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 5 เรื่อง At the Restaurant โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ระดับของคุณภาพ
1. จุดประสงค์การเรียนรู้	4.55	ดีมาก
1.1 ลดคลังกับเนื้อหา	5.00	ดีมาก
1.2 ระบุพฤติกรรมได้ชัดเจน	4.33	ดี
1.3 สามารถประเมินผลได้	4.33	ดี
2. เนื้อหา	5.00	ดีมาก
2.1 เหมาะสมกับเวลาที่สอน	5.00	ดีมาก
2.2 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	5.00	ดีมาก
2.3 เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้	5.00	ดีมาก
3. กิจกรรมการสอน	4.66	ดีมาก
3.1 เร้าความสนใจของผู้เรียน	5.00	ดีมาก
3.2 เรียงลำดับกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม	4.66	ดีมาก
3.3 ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.66	ดีมาก
3.4 ช่วยให้จำบทเรียนได้ดีขึ้น	4.66	ดีมาก
3.5 ฝึกการทำงานกลุ่มร่วมกัน	4.33	ดี
รวมเฉลี่ย	4.72	ดีมาก

จากการประเมินชุดที่ 5 เรื่อง At the Restaurant โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาพบว่า คุณภาพของรายการประเมินส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก ยกเว้น ระบุพฤติกรรมได้ชัดเจน สามารถประเมินผลได้ และฝึกการทำงานกลุ่มร่วมกัน มีคุณภาพในระดับดี ชุดการสอนมี คุณภาพด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และกิจกรรมการสอนในระดับดีมาก และเมื่อ เฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้ว ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาเห็นว่าชุดการสอนโดยรวมมีคุณภาพใน ระดับดีมาก

ตาราง 7 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 1 เรื่อง Greetings
โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ระดับของคุณภาพ
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	5.00	ดีมาก
2. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.33	ดี
3. สะดวกต่อการนำไปใช้	4.66	ดีมาก
4. มีข надหมาย ชัดเจน ถูกต้อง	4.66	ดีมาก
5. คุณภาพดี ทนทาน	5.00	ดีมาก
6. มีความชัดเจน สื่อความหมายได้สอดคล้องกับเนื้อหา	4.33	ดี
รวมเฉลี่ย	4.66	ดีมาก

จากการประเมินชุดที่ 1 เรื่อง Greetings โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการสอน พบร่วมกันว่า ชุดการสอนมีคุณภาพเรื่องความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ สะดวกต่อการนำไปใช้ มีข надหมาย ชัดเจน ถูกต้อง และมีคุณภาพดี ทนทานในระดับดีมาก มีความหมายสื่อความหมาย ชัดเจน สื่อความหมายได้สอดคล้องกับเนื้อหาในระดับดี และเมื่อเฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้ว ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการสอนเห็นว่า ชุดการสอนโดยรวมมีคุณภาพในระดับดีมาก

**ตาราง 8 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 2 เรื่อง Talking about Time
โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ**

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ระดับของคุณภาพ
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.66	ดีมาก
2. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.33	ดี
3. สะท้อนต่อการนำไปใช้	5.00	ดีมาก
4. มีขนาดเหมาะสม ชัดเจน ถูกต้อง	4.33	ดี
5. คุณภาพดี ทนทาน	5.00	ดีมาก
6. มีความชัดเจน สื่อความหมายได้สอดคล้องกับเนื้อหา	4.33	ดี
รวมเฉลี่ย	4.60	ดีมาก

จากการประเมินชุดที่ 2 เรื่อง Talking about Time โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการสอน พบว่า ชุดการสอนมีคุณภาพเรื่องความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ สะท้อนต่อการนำไปใช้ มีคุณภาพดี ทนทานในระดับดีมาก ความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีขนาดเหมาะสม ชัดเจน ถูกต้อง มีความชัดเจน สื่อความหมายได้สอดคล้องกับเนื้อหาในระดับดี และเมื่อเฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้ว ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการสอนเห็นว่าชุดการสอนโดยรวม มีคุณภาพในระดับดีมาก

ตาราง 9 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 3 เรื่อง Making Telephone Calls โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ระดับของคุณภาพ
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.66	ดีมาก
2. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5.00	ดีมาก
3. 适合กต่อการนำไปใช้	5.00	ดีมาก
4. มีขนาดเหมาะสม ชัดเจน ถูกต้อง	4.00	ดี
5. คุณภาพดี ทนทาน	5.00	ดีมาก
6. มีความชัดเจน สื่อความหมายได้สอดคล้องกับเนื้อหา	4.00	ดี
รวมเฉลี่ย	4.61	ดีมาก

จากการประเมินชุดที่ 3 เรื่อง Making Telephone Calls โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการสอน พบร่วมว่า ชุดการสอนมีคุณภาพเรื่องความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เหมาะสม กับวัยของผู้เรียน 适合กต่อการนำไปใช้ คุณภาพดี ทนทานในระดับดีมาก มีขนาดเหมาะสม ชัดเจน ถูกต้อง มีความชัดเจน สื่อความหมายได้สอดคล้องกับเนื้อหาในระดับดี และ เมื่อเฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้ว ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการสอนเห็นว่าชุดการสอนโดยรวม มี คุณภาพในระดับดีมาก

ตาราง 10 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 4 เรื่อง Going Shopping
โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ระดับของคุณภาพ
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	5.00	ดีมาก
2. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.33	ดี
3. 适合การต่อการนำไปใช้	5.00	ดีมาก
4. มีขนาดเหมาะสม ชัดเจน ถูกต้อง	4.33	ดี
5. คุณภาพดี ทนทาน	5.00	ดีมาก
6. มีความชัดเจน สื่อความหมายได้สอดคล้องกับเนื้อหา	4.00	ดี
รวมเฉลี่ย	4.61	ดีมาก

จากการประเมินชุดที่ 4 เรื่อง Going Shopping โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ การสอน พบร่วม ชุดการสอนมีคุณภาพเรื่องความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ 适合การนำไปใช้ คุณภาพดี ทนทานในระดับดีมาก เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีขนาดเหมาะสม ชัดเจน ถูกต้อง มีความชัดเจน สื่อความหมายได้สอดคล้องกับเนื้อหาในระดับดี และ เมื่อเฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้วผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการสอนเห็นว่า ชุดการสอนโดยรวม มี คุณภาพในระดับดีมาก

ตาราง 11 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 5 เรื่อง At the Restaurant โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ระดับของคุณภาพ
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	5.00	ดีมาก
2. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.33	ดี
3. 适合ก่อต่อการนำไปใช้	5.00	ดีมาก
4. มีขนาดเหมาะสม ชัดเจน ถูกต้อง	4.33	ดี
5. คุณภาพดี ทนทาน	5.00	ดีมาก
6. มีความชัดเจน สื่อความหมายได้สอดคล้องกับเนื้อหา	4.33	ดี
รวมเฉลี่ย	4.66	ดีมาก

จากการประเมินชุดที่ 5 เรื่อง At the Restaurant โดยผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ การสอน พบร้า ชุดการสอนมีคุณภาพเรื่องความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ 适合ก่อต่อการนำไปใช้ คุณภาพดี ทนทานในระดับดีมาก เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีขนาดเหมาะสม ชัดเจน ถูกต้อง มีความชัดเจน สื่อความหมายได้สอดคล้องกับเนื้อหาในระดับดี และ เมื่อเฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้ว ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการสอนเห็นว่าชุดการสอนโดยรวม มี คุณภาพในระดับดีมาก

2.2 การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดการสอนจากการทดลอง

การทดลองครั้งที่ 1

นำชุดการสอนห้อง 5 ชุดไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสีตบุตรบารุง จำนวน 1 กลุ่ม 26 คน โดยใช้ครูผู้สอน 1 คน เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับสื่อการสอนและกิจกรรมต่างๆ เก็บข้อมูลโดยการสังเกต การสัมภาษณ์ผู้เรียนและผู้สอน รวมทั้งจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้สอน เพื่อนำไปปรับปรุงชุดการสอน

หลังการทดลองครั้งที่ 1 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ปรับปรุงแก้ไขดังนี้

2.2.1 แก้ไขคำพิດบางคำในแบบทดสอบ

2.2.2 แก้ไขบทสนทนากาจากเทพให้ดัง และชัดเจนขึ้น

2.2.3 แก้ไขคำพิດบางคำในคู่มือครุ

การทดลองครั้งที่ 2

เป็นการหาแนวโน้มประสิทธิภาพชุดการสอน โดยนำชุดการสอนที่ได้จากการปรับปรุงครั้งที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีวิกรม์ จำนวน 2 กลุ่ม ละ 26 คน โดยใช้ครูผู้สอน 2 คนโดยครูผู้สอนใช้ชุดการสอนและทำกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นำผลการทดลองมาตรวจสอบให้คะแนน เพื่อเก็บข้อมูลไว้วิเคราะห์แนวโน้มของประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์ 85/85

ตาราง 12 ผลการทดลองชุดการสอนจากการทดลอง ครั้งที่ 2

ชุดที่ (แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ)	กลุ่มที่	แบบฝึกหัด		แบบทดสอบ		ประสิทธิภาพ
		ค่าเฉลี่ย	E ₁	ค่าเฉลี่ย	E ₂	
<u>ชุดที่ 1</u> Greetings (30/40)	1	28.58	95.27	34.34	85.85	95.27 / 85.85
	2	28.58	95.27	37.42	93.55	95.27 / 93.55
รวมเฉลี่ย		28.58	95.27	35.88	89.70	95.27 / 89.70
<u>ชุดที่ 2</u> Talking about time (30/40)	1	28.15	93.83	39.03	97.58	93.83 / 97.58
	2	28.61	95.37	36.70	91.75	95.37 / 91.75
รวมเฉลี่ย		28.38	94.60	37.86	94.66	94.60 / 94.66
<u>ชุดที่ 3</u> Making telephone calls (30/40)	1	27.58	91.93	39.61	99.02	91.93 / 99.02
	2	27.58	91.93	39.42	98.55	91.93 / 98.55
รวมเฉลี่ย		27.58	91.93	39.51	98.78	91.93 / 98.78
<u>ชุดที่ 4</u> Going shopping (30/40)	1	28.92	96.40	35.23	88.08	96.40 / 88.08
	2	29.11	97.03	36.23	90.58	97.03 / 90.58
รวมเฉลี่ย		29.01	96.71	35.73	89.33	96.71 / 89.33
<u>ชุดที่ 5</u> At the restaurant (30/40)	1	27.80	92.67	38.47	96.18	92.67 / 96.18
	2	28.20	94.00	38.89	97.22	94.00 / 97.22
รวมเฉลี่ย		28.00	93.33	38.68	96.70	93.33 / 96.70

จากตาราง 12 ใน การทดลองครั้งที่ 2 เพื่อหาแนวโน้มของประสิทธิภาพพบว่า ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบฝึกหัดอยู่ระหว่าง 91.93 – 96.71 และร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 89.33 – 98.78 ซึ่งพบว่าแนวโน้ม ประสิทธิภาพของชุดการสอนชุดที่ 1 เป็น 95.27/89.70 ชุดการสอนชุดที่ 2 เป็น 94.60/94.66 ชุดการสอนชุดที่ 3 เป็น 91.93/98.78 ชุดการสอนชุดที่ 4 เป็น 96.71/89.33 และชุดการสอนชุดที่ 5 เป็น 93.33/96.70

เมื่อพิจารณาชุดการสอนทุกชุด พบร่วมกันว่า ทุกชุดมีแนวโน้มของประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 85/85 จึงไม่มีการปรับปรุงแก้ไขชุดการสอน

การทดลองครั้งที่ 3

เป็นการหาประสิทธิภาพชุดการสอน โดยการนำชุดการสอนที่ได้จากการปรับปรุง ครั้งที่ 2 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเปรมฤดิศึกษา จำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มละ 22 คน โดยใช้ครูผู้สอน 3 คน ใช้ชุดการสอนและทำกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน และทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นำผลการทดลองมาวิเคราะห์ เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์ 85/85

ตาราง 13 ประสิทธิภาพของชุดการสอนจากการทดลอง ครั้งที่ 3

ชุดที่ (แบบฝึกหัด/แบบทดสอบ)	ครู คนที่	แบบฝึกหัด		แบบทดสอบ		ประสิทธิภาพ
		ค่าเฉลี่ย	E ₁	ค่าเฉลี่ย	E ₂	
<u>ชุดที่ 1</u> Greetings (30/40)	1	26.54	88.46	38.09	95.22	88.46 / 95.22
	2	26.63	88.76	36.18	90.45	88.76 / 90.45
	3	27.50	91.66	37.95	94.87	91.66 / 94.87
รวมเฉลี่ย		26.89	89.62	37.40	93.51	89.62 / 93.51
<u>ชุดที่ 2</u> Talking about time (30/40)	1	27.63	92.10	38.90	97.25	92.10 / 97.25
	2	26.81	89.36	36.63	91.57	89.36 / 91.57
	3	26.68	88.93	39.00	97.50	88.93 / 97.50
รวมเฉลี่ย		27.04	90.13	38.17	95.44	90.13 / 95.44
<u>ชุดที่ 3</u> Making telephone calls (30/40)	1	27.40	91.33	39.18	97.95	91.33 / 97.95
	2	26.59	88.63	37.54	93.85	88.63 / 93.85
	3	26.54	88.46	38.50	96.25	88.46 / 96.25
รวมเฉลี่ย		26.51	89.47	38.40	96.01	89.47 / 96.01
<u>ชุดที่ 4</u> Going shopping (30/40)	1	28.68	95.60	39.13	97.82	95.60 / 97.82
	2	27.00	90.00	38.59	96.47	90.00 / 96.47
	3	27.63	92.10	39.18	97.95	92.10 / 97.95
รวมเฉลี่ย		27.77	92.56	38.96	97.41	92.56 / 97.41
<u>ชุดที่ 5</u> At the restaurant (30/40)	1	26.95	89.83	38.45	96.12	89.83 / 96.12
	2	26.54	88.46	37.50	93.75	88.46 / 93.75
	3	26.40	88.00	38.68	96.70	88.00 / 96.70
รวมเฉลี่ย		26.63	88.76	38.21	95.52	88.76 / 95.52

จากการตาราง 13 ในการทดลองครั้งที่ 3 เพื่อหาประสิทธิภาพพบว่า ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบฝึกหัดอยู่ระหว่าง 88.76 – 92.56 และร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 93.51 - 97.41 ซึ่งพบว่าประสิทธิภาพของชุดการสอนชุดที่ 1 เป็น 89.62/93.51 ชุดการสอนชุดที่ 2 เป็น 90.13/95.44 ชุดการสอนชุดที่ 3 เป็น 89.47/96.01 ชุดการสอนชุดที่ 4 เป็น 92.56/97.41 และชุดการสอนชุดที่ 5 เป็น 88.76/95.52 แสดงว่าชุดการสอนทั้ง 5 ชุด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 85/85

2.3 การหาคุณภาพของชุดการสอนจากการต่อเนื่องแบบสอบถามความของครูผู้สอน

ตาราง 14 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 1 เรื่อง Greetings โดยครูผู้สอน

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
1. เนื้อหา	3.38	ดี
1.1 ความถูกต้อง	3.50	ดี
1.2 ตรงตามจุดประสงค์	3.50	ดี
1.3 เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน	3.16	ดี
2. ความเหมาะสมของแผนการสอน	3.45	ดี
2.1 ขั้นนำ	3.33	ดี
2.2 ขั้นสอน	3.50	ดี
2.3 ขั้นสรุป	3.33	ดี
2.4 ขั้นประเมินผล	3.66	ดี
3. สื่อการสอน	3.50	ดี
3.1 เหมาะสมกับเนื้อหา	3.50	ดี
3.2 ดึงดูดความสนใจของนักเรียน	3.50	ดี
3.3 มีความสะดวกในการใช้งาน	3.50	ดี
รวมเฉลี่ย	3.44	ดี

จากการประเมินชุดที่ 1 เรื่อง Greetings โดยครูผู้สอน พบร่ว่า ชุดการสอนมีคุณภาพเรื่องความถูกต้อง ตรงตามจุดประสงค์ เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุป ขั้นประเมินผล เหมาะสมกับเนื้อหา ดึงดูดความสนใจของนักเรียน มีความสะดวก

ในการใช้งานในระดับตี และเมื่อเฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้ว ครูผู้สอนเห็นว่าชุดการสอนโดยรวม มีคุณภาพในระดับตี

ตาราง 15 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 2 เรื่อง Talking about Time โดยครูผู้สอน

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
1. เนื้อหา	3.38	ดี
1.1 ความถูกต้อง	3.50	ดี
1.2 ตรงตามจุดประสงค์	3.33	ดี
1.3 เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน	3.33	ดี
2. ความเหมาะสมของแผนการสอน	3.41	ดี
2.1 ขั้นนำ	3.33	ดี
2.2 ขั้นสอน	3.50	ดี
2.3 ขั้นสรุป	3.50	ดี
2.4 ขั้นประเมินผล	3.33	ดี
3. สื่อการสอน	3.88	ดีมาก
3.1 เหมาะสมกับเนื้อหา	4.00	ดีมาก
3.2 ดึงดูดความสนใจของนักเรียน	3.83	ดีมาก
3.3 มีความสอดคล้องในการใช้งาน	3.83	ดีมาก
รวมเฉลี่ย	3.54	ดีมาก

จากการประเมินชุดที่ 2 เรื่อง Talking about Time โดยครูผู้สอน พบร่วม ชุดการสอนมีคุณภาพเรื่องความถูกต้อง ตรงตามจุดประสงค์ เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุป ขั้นประเมินผลในระดับตี เหมาะสมกับเนื้อหา ดึงดูดความสนใจของนักเรียน มีความสอดคล้องในการใช้งานในระดับดีมาก และเมื่อเฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้ว ครูผู้สอนเห็นว่าชุดการสอนโดยรวม มีคุณภาพในระดับดีมาก

ตาราง 16 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 3 เรื่อง Making Telephone Calls โดยครูผู้สอน

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
1. เนื้อหา	3.38	ดี
1.1 ความถูกต้อง	3.50	ดี
1.2 ตรงตามจุดประสงค์	3.33	ดี
1.3 เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน	3.33	ดี
2. ความเหมาะสมของแผนการสอน	3.45	ดี
2.1 ขั้นนำ	3.33	ดี
2.2 ขั้นสอน	3.50	ดี
2.3 ขั้นสรุป	3.33	ดี
2.4 ขั้นประเมินผล	3.66	ดีมาก
3. สื่อการสอน	3.50	ดี
3.1 เหมาะสมกับเนื้อหา	3.50	ดี
3.2 ชัดเจน ถูกต้อง	3.50	ดี
3.3 มีความหลากหลายในการใช้งาน	3.50	ดี
รวมเฉลี่ย	3.44	ดี

จากการประเมินชุดที่ 3 เรื่อง Making Telephone Calls โดยครูผู้สอน พบร่วมชุดการสอนมีคุณภาพเรื่องความถูกต้อง ตรงตามจุดประสงค์ เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุป เหมาะสมกับเนื้อหา ชัดเจน ถูกต้อง มีความหลากหลายในการใช้งานในระดับดี ขั้นประเมินผลในระดับดีมาก และเมื่อเฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้ว ครูผู้สอนเห็นว่าชุดการสอนโดยรวม มีคุณภาพในระดับดี

ตาราง 17 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 4 เรื่อง Going Shopping
โดยครูผู้สอน

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
1. เนื้อหา	3.33	ดี
1.1 ความถูกต้อง	3.50	ดี
1.2 ตรงตามจุดประสงค์	3.16	ดี
1.3 เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน	3.33	ดี
2. ความเหมาะสมของแผนการสอน	3.37	ดี
2.1 ขั้นนำ	3.33	ดี
2.2 ขั้นสอน	3.33	ดี
2.3 ขั้นสรุป	3.50	ดี
2.4 ขั้นประเมินผล	3.33	ดี
3. สื่อการสอน	3.60	ดีมาก
3.1 เหมาะสมกับเนื้อหา	3.66	ดีมาก
3.2 จึงดูดความสนใจของนักเรียน	3.50	ดี
3.3 มีความสะดวกในการใช้งาน	3.66	ดีมาก
รวมเฉลี่ย	3.43	ดี

จากการประเมินชุดที่ 4 เรื่อง Going Shopping โดยครูผู้สอน พบว่า ชุดการสอน มีคุณภาพเรื่องความถูกต้อง ตรงตามจุดประสงค์ เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุป ขั้นประเมินผล จึงดูดความสนใจของนักเรียนในระดับดี เหมาะสมกับเนื้อหา มี ความสะดวกในการใช้งานในระดับดีมาก และเมื่อเฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้ว ครูผู้สอนเห็น ว่าชุดการสอนโดยรวม มีคุณภาพในระดับดี

ตาราง 18 ผลการประเมินคุณภาพของชุดการสอน ชุดที่ 5 เรื่อง At the Restaurant โดยครูผู้สอน

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
1. เนื้อหา	3.50	ดี
1.1 ความถูกต้อง	3.50	ดี
1.2 ตรงตามจุดประสงค์	3.50	ดี
1.3 เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน	3.50	ดี
2. ความเหมาะสมของแผนการสอน	3.50	ดี
2.1 ข้อนำ	3.50	ดี
2.2 ขั้นสอน	3.50	ดี
2.3 ขั้นสรุป	3.50	ดี
2.4 ขั้นประเมินผล	3.50	ดี
3. สื่อการสอน	3.83	ดีมาก
3.1 เหมาะสมกับเนื้อหา	3.83	ดีมาก
3.2 ดึงดูดความสนใจของนักเรียน	3.83	ดีมาก
3.3 มีความสะดวกในการใช้งาน	3.83	ดีมาก
รวมเฉลี่ย	3.59	ดีมาก

จากการประเมินชุดที่ 5 เรื่อง At the Restaurant โดยครูผู้สอน พบว่าชุดการสอน มีคุณภาพเรื่องความถูกต้อง ตรงตามจุดประสงค์ เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน ข้อนำ ขั้นสอน ขั้นสรุป ขั้นประเมินผลในระดับดี เหมาะสมกับเนื้อหา ดึงดูดความสนใจของนักเรียน มีความสะดวกในการใช้งานในระดับดีมากและเมื่อเฉลี่ยรวมทั้งชุดการสอนแล้วครูผู้สอนเห็นว่า ชุดการสอนโดยรวม มีคุณภาพในระดับดีมาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดการสอนด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้ได้ตามเกณฑ์ 85/85

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ได้ชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาชุดการสอนในวิชาอื่นๆต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาครั้งนี้ จะกำหนดขอบเขตไว้ดังต่อไปนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนสิตบุตรบำรุง เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ จำนวน 2 ห้อง 52 คน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 9 คน โรงเรียนศรีวิกรม์ เขตคลองเตย กรุงเทพฯ จำนวน 4 ห้อง 209 คน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 10 คน และโรงเรียนเปรมฤทธิศึกษา เขตบางกอกแรม กรุงเทพฯ จำนวน 2 ห้อง 66 คน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวน 11 คน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 8 ห้อง 327 คน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 30 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนสีตบูรบำรุง เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ โรงเรียนคริวิกรรม เขตคลองเตย กรุงเทพฯ และโรงเรียนเปรมฤทธิ์ศึกษา เขตบางกอกแหลม กรุงเทพฯ ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง โดยแบ่งกลุ่มการทดลองดังนี้

การทดลองครั้งที่ 1 โรงเรียนสีตบูรบำรุง นักเรียน 1 กลุ่ม จำนวน 26 คน ครู 1 คน
 การทดลองครั้งที่ 2 โรงเรียนคริวิกรรม นักเรียน 2 กลุ่ม จำนวน 52 คน ครู 2 คน
 การทดลองครั้งที่ 3 โรงเรียนเปรมฤทธิ์ศึกษา นักเรียน 3 กลุ่ม จำนวน 66 คน ครู 3 คน

3. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างชุดการสอนครั้งนี้ เป็นเนื้อหาที่ผู้ศึกษาค้นคว้าคัดเลือกโดยเน้นบทสนทนาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยนำมาจากหนังสือแบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้ เป็นแบบเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นในรายวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 5 เรื่องได้แก่

- ชุดที่ 1 เรื่อง Greetings
- ชุดที่ 2 เรื่อง Talking about Time
- ชุดที่ 3 เรื่อง Making Telephone Calls
- ชุดที่ 4 เรื่อง Going Shopping
- ชุดที่ 5 เรื่อง At the Restaurant

4. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ผู้ศึกษาค้นคว้าใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ

- 4.1 ชุดการสอนทักษะการฟัง - พูดภาษาอังกฤษ
- 4.2 แบบฝึกหัดระหว่างเรียน
- 4.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง - พูด
- 4.4 แบบประเมินคุณภาพของชุดการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญ
- 4.5 แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอน

การดำเนินการทดลอง

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. สร้างชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ชุด ได้แก่
 - ชุดที่ 1 เรื่อง Greetings ประกอบด้วย วิดีทัศน์ / แผนภูมิเพลง Greetings / รูปภาพ / เทปบันทึกเสียง / แบบฝึกหัดระหว่างเรียน / แบบทดสอบหลังเรียน พร้อมเฉลย / คู่มือครุ
 - ชุดที่ 2 เรื่อง Talking about Time ประกอบด้วย วิดีทัศน์ / แผนภูมินาฬิกา / รูปภาพ / เทปบันทึกเสียง / แบบฝึกหัดระหว่างเรียน / แบบทดสอบหลังเรียน พร้อมเฉลย / คู่มือครุ
 - ชุดที่ 3 เรื่อง Making Telephone Calls ประกอบด้วย วิดีทัศน์ / เกม Telling Your Telephone Number / รูปภาพ / เทปบันทึกเสียง / แบบฝึกหัดระหว่างเรียน แบบทดสอบหลังเรียนพร้อมเฉลย / คู่มือครุ
 - ชุดที่ 4 เรื่อง Going Shopping ประกอบด้วย วิดีทัศน์ / โปสเตอร์ / รูปภาพ เทปบันทึกเสียง / แบบฝึกหัดระหว่างเรียน / แบบทดสอบหลังเรียนพร้อมเฉลย / คู่มือครุ
 - ชุดที่ 5 เรื่อง At the Restaurant ประกอบด้วย วิดีทัศน์ / เมนูอาหาร รูปภาพ / เทปบันทึกเสียง / แบบฝึกหัดระหว่างเรียน / แบบทดสอบหลังเรียนพร้อมเฉลย คู่มือครุ
2. นำชุดการสอนเสนอประธานที่ปรึกษารាជนินพนธ์ เพื่อตรวจสอบคุณภาพและนำไปปรับปรุงแก้ไข แล้วนำชุดการสอนที่แก้ไขให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และผู้เชี่ยวชาญ ด้านสื่อการสอนจำนวน 3 ท่าน ตรวจพิจารณาแก้ไขและปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
3. นำชุดการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยดำเนินการดังนี้

3.1 การทดลองครั้งที่ 1

นำชุดการสอนทั้ง 5 ชุด ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสีตบุตรบำรุง จำนวน 1 กลุ่ม 26 คน โดยใช้ครุภัณฑ์สอน 1 คน เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับสื่อการสอนและกิจกรรมต่างๆ เก็บข้อมูลโดยการสังเกต การสัมภาษณ์ผู้เรียนและผู้สอน รวมทั้งจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้สอนเพื่อนำไปปรับปรุงชุดการสอน

3.2 การทดลองครั้งที่ 2

เป็นการหาแนวโน้มประสิทธิภาพชุดการสอน โดยนำชุดการสอนที่ได้จากการปรับปรุงครั้งที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเครือข่ายจำนวน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 26 คน โดยใช้ครุภัณฑ์สอน 2 คนโดยครุภัณฑ์สอนใช้ชุดการสอนและทำกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นำผลการทดลองมาตัววัดให้คะแนน เพื่อเก็บข้อมูลไว้วิเคราะห์แนวโน้มของประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์ 85/85

3.3 การทดลองครั้งที่ 3

เป็นการหาประสิทธิภาพชุดการสอน โดยการนำชุดการสอนที่ได้จากการปรับปรุงครั้งที่ 2 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเพرمฤตีศึกษาจำนวน 3 กลุ่ม กลุ่มละ 22 คน โดยใช้ครุภัณฑ์สอน 3 คน ใช้ชุดการสอนและทำกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นำผลการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์ 85/85

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่า

- ได้ชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 ชุด คือ

ชุดที่ 1 เรื่อง Greetings

ชุดที่ 2 เรื่อง Talking about Time

ชุดที่ 3 เรื่อง Making Telephone Calls

ชุดที่ 4 เรื่อง Going Shopping

ชุดที่ 5 เรื่อง At the Restaurant

- ประสิทธิภาพของชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.1 คุณภาพของชุดการสอน จากการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ พบว่า คุณภาพของชุดการสอนโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

2.2 ประสิทธิภาพจากการทดลอง พบว่า ชุดการสอนทั้ง 5 ชุดมีประสิทธิภาพดังนี้

ชุดที่ 1 เรื่อง Greetings มีประสิทธิภาพ 89.62/93.51

ชุดที่ 2 เรื่อง Talking about Time มีประสิทธิภาพ 90.13/95.44

ชุดที่ 3 เรื่อง Making Telephone Calls มีประสิทธิภาพ 89.47/96.01

ชุดที่ 4 เรื่อง Going Shopping มีประสิทธิภาพ 92.56/97.41

ชุดที่ 5 เรื่อง At the Restaurant มีประสิทธิภาพ 88.76./95.52

แสดงว่าชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างและพัฒนาขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85

อภิปรายผล

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า ชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทั้ง 5 ชุด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 85/85 ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลให้ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85/85 อาจเนื่องมาจากการ

1. ชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ มีการสร้างและบูรณาการอย่างเป็นระบบ ได้รับการตรวจสอบ แก้ไข ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำชุดการสอนที่สร้างขึ้นไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหา และทางด้านสื่อเพื่อทำการประเมิน ผลการประเมินพบว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีคุณภาพในด้านเนื้อหาและด้านสื่ออยู่ในระดับดีมาก สามารถนำไปทดลองหาประสิทธิภาพได้

2. ชุดการสอนที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น มีสื่อต่างๆที่หลากหลายประกอบด้วย วิดีทัศน์ แผนภูมิ รูปภาพ โปสเตอร์ เทปบันทึกเสียง และเกม ทำให้เด็งดูดความสนใจของนักเรียน นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียน นักเรียนสามารถเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น เพราะเป็นการเรียนรู้ที่แปลงใหม่ ทำทายความอยากรู้อยากเห็น

3. การเรียนโดยใช้ชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงตามสถานการณ์ที่แปลงใหม่ ได้ทำกิจกรรมต่างๆตามขั้นตอนการสอนตามธรรมชาติ โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูดควบคู่กัน นักเรียนสามารถนำไปประสบการณ์จากการฟังเสียง ศัพท์ และรูปประโยคพื้นฐานจากกิจกรรมการฟังมาใช้พูด ผลงานให้เกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออก มีความกระตือรือร้นในการประกอบกิจกรรม และมีทักษะในการฟัง-พูดที่สูงขึ้น สอดคล้องกับคำกล่าวของ เสาลักษณ์ รัตนวิชช (2531 : 83-84) ได้กล่าวว่าจากการฝึกพูดรูปแบบประโยคง่ายๆการซักถาม หรือการตอบคำถามง่ายๆ โดยการซื้อน้ำจากผู้สอน จากผู้เรียนหรือจากทัศนูปกรณ์ต่างๆ จะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจขึ้น การจัดเนื้อหาให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์จากการฟังเสียง ศัพท์ และรูปประโยคพื้นฐานจากกิจกรรมการฟังควรจัดให้ต่อเนื่องกับกิจกรรมการพูด เพราะผู้เรียนจะใช้ประสบการณ์

จากการพัฒนาใช้พูดหลังจากการพัฒนาภาษาแล้ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมานมิตร แยงโธส (2538) ได้สร้างและหาประสิทธิภาพชุดการเรียนการสอน ทักษะการเขียนภาษา ระบายสีในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสุเรร์แสนนโดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 92.09/91.06 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 คะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษา หลังการฝึกของกลุ่มทดลอง มีความสัมพันธ์กันในระดับ .96 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มที่เรียนปกติ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ พบร่วมกันว่า การใช้ชุดการสอนนั้นเป็นคู่มือในการเรียนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเยาวรัตน์ โพธิ์ทอง (2544) ได้พัฒนาชุดการสอนภาษาอุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่องการทำมาหากิน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 6 ห้องเรียน และครุภูมิสอนจำนวน 6 คน ผลการศึกษาพบว่า ชุดการสอนที่ 1 มีประสิทธิภาพ 91.33 / 91.14 และชุดการสอนที่ 2 มีประสิทธิภาพ 91.25 / 91.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 90 / 90 และผลการวิจัยของเสริมศรี สงเนียม (2539) ได้พัฒนาชุดการสอนเรื่องการแกะสลักในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนวัดสุทธิสะอาด จำนวน 30 คน โดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 ส่วนการเปรียบเทียบผลการทดสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า มีความแตกต่างกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากเรียนจากชุดการสอนสูงกว่าก่อนเรียน รวมทั้งผลการวิจัยของ รัตนา ชายะเจริญ (2538) ได้สร้างชุดการสอนภาษาอุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต หน่วยทำมาหากินที่เน้นกระบวนการ 9 ประการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลกาญจนบุรี จำนวน 40 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่าผลการทดสอบระหว่างคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนในด้านความสามารถในการแก้ปัญหาสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1.1 ครุภารติภาษาคู่มือครุล่วงหน้า เพื่อเป็นการเตรียมบทบาทความพร้อมของครุ มีการซักซ้อมทดสอบการใช้สื่อการเรียนการสอนก่อน เพื่อเวลาใช้ในการสอนจริงจะได้ไม่ติดขัด

1.2 ควรมีการส่งเสริมให้ครุผลิตชุดการสอนเพิ่มมากขึ้น เพื่อที่จะช่วยพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ควรจะมีการสร้างและพัฒนาชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ในทักษะด้านการอ่านการเขียน และในระดับชั้นต่างๆเพิ่มขึ้น

2.2 ชุดการสอนเป็นสื่อประสมที่สามารถดึงดูดความสนใจผู้เรียนได้เป็นอย่างดี จึงควรนำเทคโนโลยีใหม่ๆ หรือวัสดุท้องถิ่นมาพัฒนาเป็นชุดการสอนในรูปแบบต่างๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิตานันท์ มลิกอง. (2531). เทคโนโลยีร่วมสมัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน,สำนักงาน. (2541). การเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้ที่แท้จริงตามแนวปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- จิตรา จันธรรมศ. (2534). การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ถ่ายเอกสาร.
- จินดา งามสุทธิ และอัมพร สุขเกษม. (2516). การพูด พิมพ์ครั้งที่ 2. ก้าพสินธุ : โรงพิมพ์จิตวัฒน์การพิมพ์.
- ฉลองชัย สุรัวฒนบูรณ์. (2528). การเลือกใช้สื่อการสอน. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชม ภูมิภาค. (2524). เทคโนโลยีทางการสอนและการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประสานมิตร.
- ชัยยงค์ พรมวงศ์และคณะ. (2523). เอกสารชุดการสอนวิชาเทคโนโลยีและการสื่อสาร การศึกษา เล่ม 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ชูเกียรติ จารัตน์. (2535). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และสอนตามคู่มือครุ. ปริญญาดุษฎีบัณฑิต กศ.ม.(ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ . ถ่ายเอกสาร.
- ชูชีพ อ่อนโภคสูง. (2524). การพัฒนาชุดการสอนระดับประถมศึกษา กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องเสียง. กรุงเทพฯ : ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ บางเขน.
- ไซยศ เรืองสุวรรณ. (2526). เทคโนโลยีทางการศึกษา หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพาณิช.
- ฐิติกร ทองสุข. (2541). การพัฒนาชุดการสอน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปริญญาดุษฎีบัณฑิต กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ท่านศักดิ์ ใจสบาย. (2542). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยบทเรียน ในดุลตามแนวทางทฤษฎีของติคคินสัน กับการสอนตามคู่มือครุ. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ทศนีญ์ เสรีพุกกะณะ. (2538). การเปรียบเทียบผลลัพธ์จากการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และทักษะกระบวนการทางวิชาศาสตร์ชั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้ชุดการสอน โดยใช้ทักษะกระบวนการ 9 ประการและการสอนปกติ. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์. (2515). ศิลปการพูดต่อหน้าชุมชน. กรุงเทพฯ : ห้องหุ้นส่วนจำกัดโรงพิมพ์อักษรไทย.

บุญเชิด ภิญโญนันตพงษ์. (2526). การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

บัญชา นิยมแก้ว. (2540). การพัฒนาชุดการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ประหยด จิระวรพงศ์. (2527). หลักการและทฤษฎีเทคโนโลยีการศึกษา. พิชณุโลก : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ พิชณุโลก.

เบรื่อง กฎหมาย. (2518). เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

_____. (2520). เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

มะอบ โพษกฤษณะ. (2538). ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย การเขียน การอ่าน การพูด การฟัง และราชศัพท์. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : รวมสาร์สน.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2531). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : เจริญผล.

ไฟธุรย์ ปลดอ่อน. (2537). การสร้างชุดการสอน เรื่องไฟฟ้า กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- เยาวรัตน์ โพธิ์ทอง. (2544). การพัฒนาชุดการสอนกู้มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
เรื่องการทำมาหากิน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ปริญญาในพนธ์
กศ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ครินทร์กรีโนรม. ถ่ายเอกสาร.
- รัชนีเพ็ญ เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2533). การสร้างชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม. ปริญญาในพนธ์ กศ.ม.
(ภาษาศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ครินทร์กรีโนรม. ถ่ายเอกสาร.
- รัตนา ฉายะเจริญ. (2538). การสร้างชุดการสอนกู้มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
หน่วยการทำมาหากินที่เน้นกระบวนการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.
ปริญญาในพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยครินทร์กรีโนรม. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ : สุริวิสาสน์.
- สัตดา แต้มพิมาย. (2533). การเปรียบเทียบผลการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนการสอนปกติในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์
ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
ถ่ายเอกสาร.
- สัตดา ศุขบรีดี และคณะ. (2523). โครงการชุดการสอนส่งเสริมวัฒนธรรม ชลบุรี :
ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์กรีโนรม บางแสน.
- วนิดา อัคราช. (2536). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการสอนด้วยชุดการสอนกับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- วาทินี ชีระตระกูล. (2534). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความอดทนในการเรียนรู้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ในการสอนชื่อมเสริมจุดบกพร่อง
เรื่องเวลาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดการสอนชื่อมเสริมกับการสอนปกติ. ปริญญาในพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์กรีโนรม. ถ่ายเอกสาร.

- ราษฎร ชาวหา. (2525). เทคโนโลยีการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์กราฟิกอาร์ต.
- วิชัย วงศ์ใหญ่. (2525). พัฒนาสื่อการเรียนการสอนมิติใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- วิชาการ, กรม. (2544). กรอบแนวคิดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ คุรุสภาลาดพร้าว.
- สมปราษฐ อัมมะพันธ์. (2529). หลักการพูด. ปัจจานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัจจานี.
- สมภพ จรพิภพ. (2531). การเปรียบเทียบการสอน โดยใช้ชุดการสอนกับการสอนปกติ เรื่องความแตกต่างของชนบทและเมือง ระดับประภาคนียบัตรวิชาการศึกษาขั้นสูง วิทยาลัยครุจัณฑุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สมานมิตร แยงไชสง. (2538). การออกแบบและพัฒนาชุดการสอนมหัศจรรยา Byłที ๖. ปริญญา ni พนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สวนิต ยมภัย และถิรนันท์ ชนวัชศิริวงศ์. (2535). หลักการพูดขั้นพื้นฐาน. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทย คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนันท์ ปัจมามก. (2529). “การผลิตชุดการสอน” เอกสารประกอบการสอนระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนันท์ สังข์อ่อง (2526). สื่อการสอนและนวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- สุภัตรา อักษรานุเคราะห์. (2529). การสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสริมศรี สงเนียม. (2539). การพัฒนาชุดการสอน เรื่อง “การแกะสลัก” ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖. ปริญญา ni พนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวณิช สิกขابัณฑิต. (2528). เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ.

- เสาวลักษณ์ รัตนวิชช์. (2531). เอกสารกับคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ประยุรวงศ์.
- สมารดี โอล่า索. (2542). การศึกษาผลการใช้ชุดการสอนวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. บริษัทญาณพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา ราชี. (2538). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟังการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวและความสนใจในการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของคีธ จอห์นสัน (KEITH JOHNSON) และการสอนตามคู่มือครู. บริษัทญาณพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อัญชลีพร เดชะศิริฤกุล. (2535). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาศาสตร์ และความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทางวิชาภาษาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนวิชาภาษาศาสตร์ด้วยยุทธวิธีการคัดสินใจกับการสอนตามคู่มือครู. บริษัทญาณพนธ์ กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Asher, J. J. (1982). *Learning Another Language Through Action*. California : Sky OcksProduction, Inc.
- Borg , Walte R. and Merigit D.Gall. (1989). *Education Research : And Introduction*. 5th ed. New York : Longman.
- Brawley, O.D. (1975, January). "A study to Evaluate the Effects of Using Multi-Media Instructional Modules to Teacher Time – Telling to Retarded Learners," *Dissertation Abstracts International*. 35(7) : 4280-A.
- Duann , James E. (1973). *Individualized Instruction – Programs and Materials*. New Jersey : Educational Technology Publication.
- Gay , LR. (1992). "Educational-Research." Educational Research competencies for analysis and application. 4th ed. New York : Macmillan.
- Good , C.V. (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw – Hill , Book Company.

- Hiramatsu , M. (1982, August). "Wan Individualized Learning Package Program in Beginning College Japanese : A Multi-Media Approach," *Dissertation Abstracts International*. 43 (8) : 386-A.
- Houston, W. Robert and others. (1972). *Development Instructional Modules : A Module System for Writing Modules*. College of Education , University of Houston Texas. Howell.
- Kemp, Jerrold E. (1985). "Audio-Visual materials." *Planning and producing instructional media*. 5th ed. New York : Harper & Row.
- Krashen, Stephen D. (1983). *Principle and Practice in Second Language Acquisition in Classroom*. Oxford : Pergamon Press .
- Maccoleman, Jans. Wwsley. (1972, July). "Relationship Between the Use of Instructional Media Package Group Activites and the Preferences of Student Toward the School study Course." *Dissertation Abstracts International*. 33(1) : 109 A.
- Mc.Donald, Ellen J.B. (1973,October). "The Development and Evaluation of a set of Multi-Media Self – Instructional Learning Activity Packages for Use in Remedial English at an Urban Community College," *Dissertation Abstracts International*. 34 (4) : 1590 A – 1591A.
- Meeks , Elija B. (1972,February). "Leamning Packages Versus Conventional Methods of Instructional," *Dissertation Abstracts International*. 32(8) : 4295A-4296A .
- Paulston, Christina Bralt and Howard R. Selekman. (1983). "Interaction Activity in the Foreign Classroom : or How to Grow the Tulip Rose," *In Developing Communications Skills*. New York : Harper & Row.
- Rivers, Wilga M. (1970). "Language and languages-study and teaching." *Teaching foreign-language skills*. Chicago : University of chicago Press.
- Sbaratta, Phillip. (1975, September). "A Flexible Modular System : An Experiment in Teaching Freshman Composition," *Dissertation Abstracts International*. 36 (9) : 1280-A.
- Scott. Roger. (1981). "Speaking in keith ,John and Keith , Morrow (Eds)." *in Communication In Classroom*. New York : Longman Group Ltd.

- Vanek, Eugnia Ann Popporad. (1974, September). "A Comparative Study of Selected Science Teaching Material (Ess) and a Textbook Approach," *on Classifying Abstract International.* 35 : 1522 - A.
- Vivas, David A. (1985, September). "The Design and Evaluation of a Course in Thinking Operations for First Grades in Venezuela (Cognitive, Elementary Learning)," *Dissertation Abstracts International.* 46(03A) : 603.
- Widdowson, H. (1983). *Teaching Language as Communication.* Oxford : Oxford University Press.
- Wilson, Cynthia Louise. (1989, August). "An Analysis of a Direct Instruction Procedure in Teaching Word Problem-Solving to Learning Disabled Students," *Dissertation Abstracts Internation.* 50(02A) : 416.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาญชัย อินกรสุนานนท์	อาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยคริสตินทริโรม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกشم บุญส่ง	อาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยคริสตินทริโรม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อธิศรา เจริญวนิช	อาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยคริสตินทริโรม

รายนามผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

พันเอกหญิงพวงจันทร์ คงคาเพ็ชร์	อาจารย์กองวิชาอักษรศาสตร์, ส่วนการศึกษา
อาจารย์พรชัย ໂຄດະວັກໝາ	โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
อาจารย์วิริยา จันทร์บาง	หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนเปรมฤทธิ์ศึกษา
	รองหัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียนเปรมฤทธิ์ศึกษา

รายนามครูผู้สอน

การทดลองครั้งที่ 1

อาจารย์เสนีย์ เชื้อบุญทรง	โรงเรียนสีดบุตรบำรุง
---------------------------	----------------------

การทดลองครั้งที่ 2

อาจารย์นิพนธ์ บริเวชานันท์	โรงเรียนศรีวิกรม์
อาจารย์ศุภรา จิตภักดิรัตน์	โรงเรียนศรีวิกรม์

การทดลองครั้งที่ 3

อาจารย์พรชัย ໂຄດະວັກໝາ	โรงเรียนเปรมฤทธิ์ศึกษา
อาจารย์วิริยา จันทร์บาง	โรงเรียนเปรมฤทธิ์ศึกษา
อาจารย์สุวิมล มะลิวัลย์	โรงเรียนเปรมฤทธิ์ศึกษา

ภาคผนวก ข
แบบประเมินชุดการสอน

แบบประเมินทักษะการพูด

ผู้รับการประเมิน ๑.ช. / ๑.ญ.....ขั้น.....

หัวข้อทักษะที่ต้องประเมิน

คำชี้แจง : ให้นักเรียนจับคู่พูดบทสนทนา กับเพื่อน 5 คน ก่อนแล้วกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ และให้เพื่อนเป็นผู้ประเมินความสามารถทางด้านการพูดของนักเรียน
ความความเป็นจริง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับดังนี้

- ระดับ 4 สำหรับผู้ที่ได้ตอบบทสนทนาได้ถูกต้อง ตรงตามสถานการณ์
ให้รายละเอียดได้อย่างหลักหลาຍโดยพูดได้อย่างราบรื่นไม่ติดขัด
- ระดับ 3 สำหรับผู้ที่มีความลังเล ไม่ได้ตอบทันที ต้องใช้เวลาในการคิด
ก่อนจึงจะตอบได้ถูกต้อง
- ระดับ 2 สำหรับผู้ที่ได้ตอบบทสนทนาผิดสถานการณ์ในครั้งแรก
แต่สามารถได้ตอบได้อย่างถูกต้อง เมื่อได้รับการถามซ้ำจาก
คู่สนทนา
- ระดับ 1 สำหรับผู้ที่ได้ตอบบทสนทนาผิดและตะโกนตะกักในครั้งแรก
แต่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้บ้าง เมื่อได้รับการถามซ้ำจาก
คู่สนทนา
- ระดับ 0 สำหรับผู้ที่ไม่เข้าใจในบทสนทนา และไม่พูดได้ตอบเลย

คนที่	ชื่อ-นามสกุลผู้ประเมิน	เกณฑ์การประเมิน					หมายเหตุ
		4	3	2	1	0	
1							
2							
3							
4							
5							
รวมคะแนนที่ได้รับ							
		รวม.....					
		คะแนน					

แบบประเมิน

การทดสอบวัดความสามารถในการฟัง – พูดภาษาอังกฤษ

ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง.....

คำชี้แจง : โปรดใส่ตัวเลขระดับ 0-4 ลงในช่องว่างแต่ละข้อตามความคิดเห็นของท่าน
ซึ่งมี 5 ระดับดังนี้

- ระดับ 4 สำหรับผู้ที่ฟังคำถ้ามแล้วสามารถตอบคำถ้ามถูกต้องให้รายละเอียดได้อย่างหลากหลาย โดยพูด ได้อย่างราบรื่นไม่คิดขัด
- ระดับ 3 สำหรับผู้ที่ฟังคำถ้ามแล้วมีความลังเล ไม่ตอบในทันที ต้องถามซ้ำ จึงตอบได้ถูกต้อง
- ระดับ 2 สำหรับผู้ที่ฟังคำถ้ามแล้วตอบผิดในครั้งแรก แต่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องเมื่อได้รับการถามซ้ำ
- ระดับ 1 สำหรับผู้ที่ฟังคำถ้ามแล้วตอบผิดและตะบกตะกักในครั้งแรก แต่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องได้น้าง เมื่อได้รับการถามซ้ำ
- ระดับ 0 สำหรับผู้ที่ฟังคำถ้ามแล้วไม่เข้าใจคำถ้าม และไม่พูดเลย

ที่	ชื่อ- นามสกุล	ข้อที่										รวม
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												
14												
15												
16												
17												
18												
19												
20												
21												
22												
23												
24												
25												
26												

ลงชื่อ.....
ผู้ประเมิน

แบบประเมิน (ด้านสื่อการเรียนการสอน)
**ชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน
 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**

ชุดที่ เรื่อง

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน
 ซึ่งมี 5 ระดับดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก
คะแนน 4	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับดี
คะแนน 3	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้
คะแนน 2	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับต้องปรับปรุง
คะแนน 1	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับใช้ไม่ได้

ข้อที่	รายการ	ระดับคุณภาพ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1	สอดคล้องกับวัสดุประสงค์						
2	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน						
3	สะดวกด่อการนำไปใช้						
4	มีขนาดเหมาะสม ชัดเจน ถูกต้อง						
5	คุณภาพดี ทนทาน	.					
6	มีความชัดเจน สื่อความหมายได้ สอดคล้องกับเนื้อหา						

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

แบบประเมิน (ต้านเนื้อหา)

ชุดการสอนทักษะการพัง-พูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ชุดที่.....เรื่อง.....

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน
ซึ่งมี 5 ระดับดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก
คะแนน 4	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับดี
คะแนน 3	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้
คะแนน 2	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับต้องปรับปรุง
คะแนน 1	หมายถึง	มีคุณภาพอยู่ในระดับใช้ไม่ได้

ข้อที่	รายการ	ระดับคุณภาพ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1	จุดประสงค์การเรียนรู้ 1.1 สอดคล้องกับเนื้อหา 1.2 ระบุพุทธิกรรมได้ชัดเจน 1.3 สามารถประเมินผลได้						
2	เนื้อหา 2.1 เหมาะสมกับเวลาที่สอน 2.2 เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน 2.3 เป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้						

ตาราง (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	ระดับคุณภาพ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
3	กิจกรรมการสอน 3.1 เร้าความสนใจของผู้เรียน 3.2 เรียงลำดับกิจกรรมได้อย่าง เหมาะสม 3.3 ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม 3.4 ช่วยให้จำนวนเรียนได้ดีขึ้น 3.5 ฝึกการทำงานกลุ่มร่วมกัน						

ข้อเสนอแนะ

.....

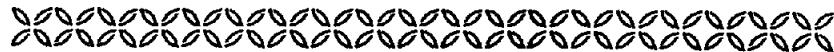
.....

.....

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอน

ชุดการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ชุดที่.....เรื่อง.....

คำชี้แจง : โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงตามความคิดเห็นของท่าน
ซึ่งมี 4 ระดับดังนี้

ระดับ 4 มากรถี่สุด

ระดับ 3 มาด

ระดับ 2 น้อย

ระดับ 1 น้อยที่สุด

ข้อที่	รายการ	ระดับคุณภาพ				หมายเหตุ
		4	3	2	1	
1	เนื้อหา					
	1.1 ความถูกต้อง					
	1.2 ตรงตามจุดประสงค์					
	1.3 เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน					
2	ความเหมาะสมของแผนการสอน					
	2.1 ขั้นนำเสนอ					
	2.2 ขั้นสอน					
	2.3 ขั้นสรุป					
	2.4 ขั้นประเมินผล					
3	สื่อการสอน					
	3.1 เหมาะสมกับเนื้อหา					
	3.2 ดึงดูดความสนใจของนักเรียน					
	3.3 มีความสะดวกในการใช้งาน					

ข้อเสนอแนะ

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

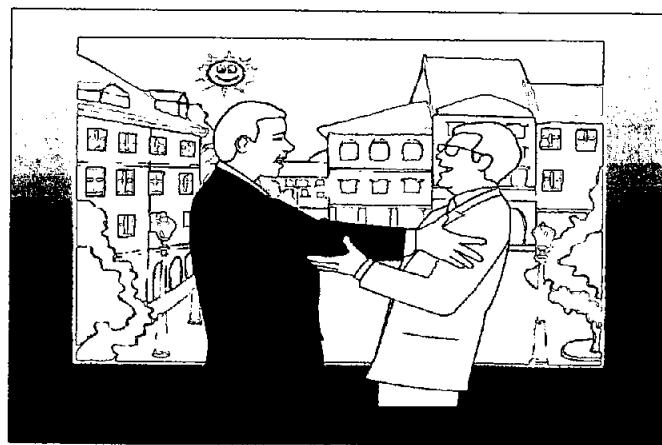
ភាគុម្ភោគ ៩
ព័ត៌មានយោងគុំពិនិត្យ

គ្រឿងក្នុង

ប្រកបនកសាស្ត្រការសោរ
ព័ត៌មានអង់គ្លេស – ភូជភាសាអង់គ្លេស
រដ្ឋបាលប៊ូម៉ែរីមិកមាបីទី 2

រឿង

Greetings

គូមីអគ្គ

សំណងជាមុនទិន្នន័យកម្រិតបឋម – ភូមិភាសាហេងកត្តុ គើរ ... Greetings

1. គូមីអគ្គ ព្រកបដោយ
 - 1.1 ឃើញរបាយការសំណងជាមុន
 - 1.2 បញ្ជីការងារវគ្គវាយការណ៍
 - បញ្ជីការងារវគ្គវាយការណ៍ / ឈ្មោះបញ្ជីការងារ
 - បញ្ជីការងារវគ្គភូមិ / បញ្ជីការងារវគ្គភូមិ
 - 1.3 បញ្ជីការងារវគ្គវាយការណ៍ / បញ្ជីការងារវគ្គភូមិ
2. សៀវភៅសំណងជាមុន

ខ្លួនពាណិជ្ជកម្មកម្រិតបឋម

ខ្លួនពាណិជ្ជកម្មកម្រិតបឋម

1. គូមីអគ្គ រាយការសំណងជាមុន
2. គូមីអគ្គ រាយការសំណងជាមុន
3. គូមីអគ្គ រាយការសំណងជាមុន គឺ
 - 3.1 គូមីអគ្គ រាយការសំណងជាមុន
 - 3.2 គូមីអគ្គ រាយការសំណងជាមុន
 - 3.3 គូមីអគ្គ រាយការសំណងជាមុន

ខ្លួនពាណិជ្ជកម្មកម្រិតបឋម

តាំងការសំណងជាមុន

ការប្រាក់ប្រាក់

1. បញ្ជីការងារវគ្គវាយការណ៍
2. បញ្ជីការងារវគ្គវាយការណ៍

แผนการสอนทักษะการฟัง – พูดเรื่อง Greetings

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถ

1. กล่าวทักษะคุ้สนาได้ถูกต้องตามกาลเทศะ
2. พูดถาม – ตอบเกี่ยวกับสารทุกชิ้นส่วนของคุ้สนาและบุคคลอื่นๆ รวมทั้งเรื่องลม พื้น อากาศได้
3. กล่าวอวยพร แสดงความเสียใจ และกล่าวคำสาหัสกับคุ้สนาได้

เนื้อหา รูปประโยคต่างๆ ที่ใช้ในการกล่าวคำทักษะ

จำนวนคราว 2 คราวเรียน

สื่อการสอน 1. วิดีทัศน์

2. แผนภูมิเพลง Greetings
3. รูปภาพ
4. เทปบันทึกเสียง
5. แบบฝึกหัด
6. แบบทดสอบ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

นักเรียนร่วมกันร้องเพลง Greetings ตามขั้นตอนดังนี้

1. ครูติดแผนภูมิเพลง Greetings บนกระดาน
2. นักเรียนอ่านออกเสียงเนื้อเพลงตามครู 1 รอบ จากนั้นนักเรียนอ่านเองพร้อมกัน
3. ครูเปิดเพลงให้นักเรียนฟัง
4. นักเรียนร้องเพลงพร้อมกัน
5. นักเรียนจับคู่กันเพื่อร้องเพลงประกอบทำท่า

ขั้นตอน

นักเรียนดูวิดีทัศน์ประกอบการสอน และปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆตามลำดับดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ช่วง *Useful Expressions*

นักเรียนศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการทักทายแบบต่างๆ ตามความเหมาะสมกับบุคคล ช่วงเวลา รวมถึงการยกโทษในการทักทาย

ขั้นตอนที่ 2 ช่วง *Substitution Drills*

นักเรียนฟังและพูดประโยคตามครุผู้สอน

ขั้นตอนที่ 3 ช่วง *Listening Practice*

นักเรียนฟังเรื่องราวสั้นๆจากเทพ เพื่อทำความเข้าใจและตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง จำนวน 10 ข้อ

ขั้นตอนที่ 4 ช่วง *Conversation*

นักเรียนดูวิดีทัศน์เกี่ยวกับบทบาทสมมุติ เรื่อง *Greetings*

ขั้นตอนที่ 5 ช่วง *Speaking Practice*

ครุติดรูปภาพบนกระดานและแจกแบบประเมินทักษะการพูดให้นักเรียนคนละ 1 ใบ นักเรียนอ่านประโยคคำสั่งและศึกษาภาพจากบนกระดาน เพื่อสร้างจินตนาการในการพูด ประโยค

แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม ยืนเป็นวงกลมซ้อนกัน 2 วง โดยกลุ่มที่ 1 จะยืนอยู่ในและกลุ่มที่ 2 ยืนอยู่วงนอก ทั้ง 2 กลุ่มหันหน้าเข้าหากัน โดยมีครุเป็นผู้กำกับเวลาและสั่งการตามของนักเรียนอยู่ภายนอกวง

นักเรียนพูดทักทายกันภายในสถานการณ์ที่กำหนดให้ภายใน 2 นาที เมื่อครุให้สัญญาณหมดเวลา นักเรียนจะต้องยืนแบบประเมินของตนเองให้เพื่อนเป็นผู้ประเมินตนเอง โดยให้เวลาในการประเมิน 1 นาที เมื่อครุให้สัญญาณหมดเวลา นักเรียนจะต้องเดินไปทางขวามือของตนเองเพื่อพูดบทสนทนากับเพื่อนเปลี่ยนคุ้นบทนา ทำเช่นนี้เรื่อยๆไปจนครบ 5 คนและรวมคะแนนที่ได้เพื่อผลการประเมิน

ขั้นตอนที่ 6 ทำแบบทดสอบ

นักเรียนสอนปากเปล่ากับครุพี่เลี้ยง โดยการพูดโต้ตอบประযุคที่ได้ยินจากເຖິງจำนวน 10 ข้อ ภายในเวลา 50 วินาที (ข้อละ 5 วินาที) และมีครุเป็นผู้ประเมินการพูด

ขั้นสรุป

นักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียนพร้อมกัน และบอกวิธีการนำรูปประยุคต่างๆที่ได้เรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้าง

ขั้นประเมินผล

1. ความสนใจในการร่วมกิจกรรม
2. ความถูกต้องในการตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง
3. คะแนนที่ได้จากการประเมินทักษะการพูด
4. คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ

Practice for Listening Skill

English Subject

Mathayom Suksa 2

ສະຫຼັບສະກຳທີ່ມີຄວາມຮັດຮັດ

GREETINGS

Listen about the conversations and choose the best answer.

1. What is the name of the student ?
 - a. Udom
 - b. Peter
 - c. Dave
 - d. John

2. What is Miss Arunee ?
 - a. A nurse
 - b. A teacher
 - c. A secretary
 - d. A clerk

3. When do they meet ?
 - a. At night
 - b. In the morning
 - c. In the afternoon
 - d. In the evening

4. How is Miss Arunee ?
 - a. She is very well.
 - b. She has a cough.
 - c. She has a bad cold.
 - d. She has a sore throat.

5. Is Udom fine ?
 - a. Yes , he is.
 - b. No , he is not.
 - c. Yes , he does.
 - d. No , he does not.

6. Where do they meet ?
 - a. In the garden
 - b. At school
 - c. At the cinema
 - d. In the street

7. What time do they meet ?
 - a. 1 o'clock
 - b. 2 o'clock
 - c. 3 o'clock
 - d. 4 o'clock

8. How is Malee ?
 - a. She is fine.
 - b. She has a cough.
 - c. She has a bad cold.
 - d. She has a sore throat.
9. Who is Malee's brother ?
 - a. Manit
 - b. Sakda
 - c. Chai
 - d. Sutee
10. Who is Sunee ?
 - a. Somboon's sister
 - b. Somboon's mother
 - c. Malee's sister
 - d. Malee's mother

เฉลยแบบฝึกหัดทักษะการฟัง

English Subject

Mathayom Suksa 2

คำศัพท์ที่ใช้ในการฟัง

GREETINGS

Listen about the conversations and choose the best answer.

A : A student greets the teacher.

Udom : Good morning , Miss Arunee.

Miss Arunee : Good morning , Udom. How are you today ?

Udom : I'm fine , thank you. How are you ?

Miss Arunee : I'm very well , thank you.

1. What is the name of the student ?

Udom

b. Peter

c. Dave

d. John

2. What is Miss Arunee ?

a. A nurse

A teacher

c. A secretary

d. A clerk

3. When do they meet ?

a. At night

In the morning

c. In the afternoon

d. In the evening

4. How is Miss Arunee ?

She is very well.

b. She has a cough.

c. She has a bad cold.

d. She has a sore throat.

5. Is Udom fine ?

- a. Yes , he is.
- b. No , he is not.
- c. Yes , he does.
- d. No , he does not.

B : A boy meets a school friend in the street. It is 2 o'clock in the afternoon.

Somboon : Hello , Malee. How are you ?

Malee : Fine , thanks. And you ?

Somboon : Pretty well , thanks. How is your brother ?

Malee : Chai is very well , thanks. And how is your sister ?

Somboon : Sunee is fine , thanks.

6. Where do they meet ?

- a. In the garden
- b. At school
- c. At the cinema
- d. In the street

7. What time do they meet ?

- a. 1 o'clock
- b. 2 o'clock
- c. 3 o'clock
- d. 4 o'clock

8. How is Malee ?

- a. She is fine.
- b. She has a cough.
- c. She has a bad cold.
- d. She has a sore throat.

9. Who is Malee's brother ?

- a. Manit
- b. Sakda
- c. Chai
- d. Sutee

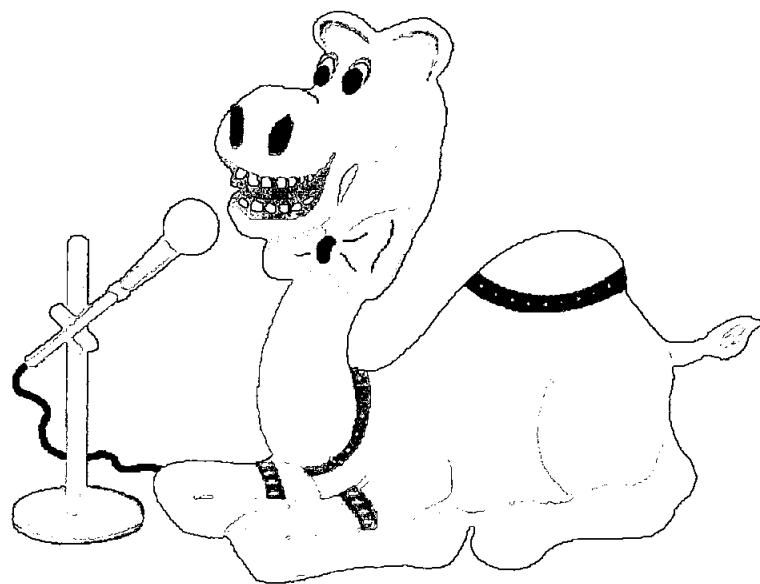
10. Who is Sunee ?

- a. Somboon's sister
- b. Somboon's mother
- c. Malee's sister
- d. Malee's mother

Practice for Speaking Skill**English Subject****Mathayom Suksa 2****๗๙๗๙๗๗๗๗๗๗๗๗๗๗๗****GREETINGS**

ให้นักเรียนจับคู่พูดโต้ตอบตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ต่อไปนี้

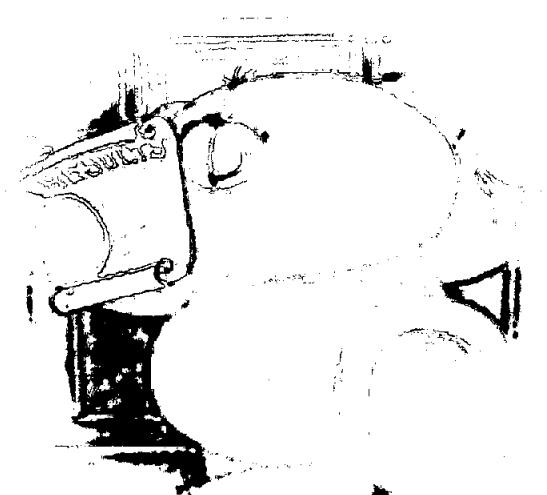
You meet your friend in school at seven o'clock,
what do you say ?

เกณฑ์การตัดสินระดับคะแนนที่ได้รับ¹
จากแบบฝึกหัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ระดับคะแนนที่ได้

20 – 16 คะแนน	อยู่ในขั้น	Excellence
15 – 11 คะแนน	อยู่ในขั้น	Very good
10 – 6 คะแนน	อยู่ในขั้น	Good
5 – 1 คะแนน	อยู่ในขั้น	Fair

Listening and Speaking Test**English Subject****Mathayom Suksa 2**

សេរីសេរីសេរីសេរីសេរីសេរីសេរី

GREETINGS

1. Hello ! I'm Chai.
2. How are you today ?
3. Beautiful day , isn't it ?
4. How is your mother ?
5. I have a headache.
6. Where are you going ?
7. Have a good time .
8. I'm glad to have seen you again.
9. See you again tomorrow.
10. Good bye.

แบบบทวิดทัศน์

STORYBOARD

เรื่อง

GREETINGS

ลำดับ	ภาพ	เทคนิค	เสียง	เวลา
1	Fade in Caption : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ເສດຂອ	DISS	(F/I) ดนตรี	4 วินาที
2	Caption : Greetings การทักทาย	CUT	(F/I) ดนตรี	3 วินาที
3	Caption : Useful expressions	CUT	(F/I) ดนตรี	3 วินาที
4	CU. ครูพูดทักทายนักเรียน และกล่าวถึง มาตรฐานในการทักทายเมื่อพบปะกัน	CUT	สวัสดีค่ะนักเรียน วันนี้เราจะเรียนรู้เรื่อง Greetings การทักทายด้วยคำที่มีความ หมายว่า "สวัสดี"ถือว่าเป็นมาตรฐานอย่าง หนึ่งที่พึงจะมีต่ออันดับครั้งแรกเมื่อพบปะกัน ในแต่ละวันตามช่วงเวลาນั้นๆ	8 วินาที
5	Caption : Good morning.	CUT	คำทักทายในช่วงเช้า ตั้งแต่ตื่นนอนเวลาเข้าถึงเที่ยงวัน ใช้ Good morning.	5 วินาที
6	Caption : Good afternoon.	CUT	คำทักทายในช่วงกลางวัน ตั้งแต่หลังเที่ยงวันถึง 6 โมงเย็น ใช้ Good afternoon.	5 วินาที
7	Caption : Good evening.	CUT	คำทักทายในช่วงเย็นถึงค่ำ ตั้งแต่ 6 โมงเย็นถึงเที่ยงคืน ใช้ Good evening.	5 วินาที
8	Caption : Hello. / Hi.	CUT	คำทักทายสำหรับเพื่อนฝูงที่สนิท หรือการทักทายที่ไม่ได้เป็นพิธีการ ใช้Hello. หรือ Hi.	5 วินาที

แบบบทวิดทัศน์

STORYBOARD

เรื่อง

GREETINGS

ที่	ภาพ	เทคนิค	เสียง	เวลา
9	CU. ครูพูดถึงมารยาทด้วยคำว่า “สวัสดี” ตามมารยาทด้วยคำว่า “สวัสดี” ตามมารยาทด้วยคำว่า “สวัสดี”	CUT	หลังจากทักทายกันด้วยคำว่า “สวัสดี” แล้ว ตามมารยาทด้วยคำว่า “สวัสดี” แล้ว ตามมารยาทด้วยคำว่า “สวัสดี”	5 วินาที
10	Caption : How are you ?	CUT	How are you ?	3 วินาที
11	Caption : How are you today ?	CUT	How are you today ?	3 วินาที
12	Caption : How are you this morning ?	CUT	How are you this morning ?	4 วินาที
13	Caption : How are you this afternoon ?	CUT	How are you this afternoon ?	4 วินาที
14	Caption : How are you this evening ?	CUT	How are you this evening ?	4 วินาที
15	Caption : How have you been ?	CUT	ส่วน How have you been ? ใช้เมื่อไม่พบกันมาเป็นเวลานาน	5 วินาที
16	CU. ครูพูดถึงมารยาทด้วยคำว่า “สวัสดี” แล้ว หันไปถามผู้ดูบันทึก ดังนี้	CUT	หลังจากทักทาย และถ้าถึงสุขภาพ แล้ว หันไปถามผู้ดูบันทึก การ ตอบนั้นแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้	7 วินาที
17	Caption : I'm fine , thank you . And you ?	CUT	I'm fine , thank you . And you ?	5 วินาที
18	Caption : Very well , thanks . And how are you ?	CUT	Very well , thanks . And how are you ?	5 วินาที
19	Caption : Pretty well , thanks . How are you ?	CUT	Pretty well , thanks . How are you ?	5 วินาที
20	Caption : Just fine , thank you. How have you been ?	CUT	Just fine , thank you. How have you been ?	5 วินาที

แบบบทวิดทัศน์

STORYBOARD

เรื่อง

GREETINGS

ที่	ภาพ	เทคโนโลยี	เสียง	เวลา
21	Caption : Splendid , thank you . And you ?	CUT	Splendid , thank you . And you ?	5 วินาที
22	Caption : Wonderful , thanks . How have you been ?	CUT	Wonderful , thanks . How have you been ?	5 วินาที
23	Caption : Not bad , thanks . How are you ?	CUT	Not bad , thanks . How are you ?	5 วินาที
24	Caption : O.K. , thank you . And you ?	CUT	O.K. , thank you . And you ?	5 วินาที
25	CU. ครูพูดถึงการบอกถึงอาการต่างๆที่เกิดขึ้นกับตนเอง	CUT	การถ้ามีสุขภาพนี้เป็นมารยาทมากกว่าต้องการคำตอบจริงๆ จึงมักไม่นิยมตอบอย่างอื่นนอกจาก "สบายดี" แม้ว่าเราจะไม่สบายนัก แต่ก็ไม่ใช่จะพูดไม่ได้เสียเลยที่เดียว เราอาจพูดได้ดังนี้ เช่น	8 วินาที
26	Caption : I have a fever.	CUT	I have a fever. ฉันเป็นไข้	3 วินาที
27	Caption : I have a cold.	CUT	I have a cold. ฉันเป็นหวัด	3 วินาที
28	Caption : I have a headache.	CUT	I have a headache. ฉันปวดศีรษะ	3 วินาที
29	Caption : I have a toothache.	CUT	I have a toothache. ฉันปวดฟัน	3 วินาที
30	Caption : I have a stomachache.	CUT	I have a stomachache. ฉันปวดท้อง	3 วินาที
31	Caption : I have backache.	CUT	I have backache. ฉันปวดหลัง	3 วินาที
32	Caption : I have earache.	CUT	I have earache. ฉันปวดหู	3 วินาที

แบบบทวิดทัศน์

STORYBOARD

เรื่อง

GREETINGS

ที่	ภาพ	เทคนิค	เสียง	เวลา
33	Caption : I have a sore throat.	CUT	I have a sore throat. ฉันเจ็บคอ	3 วินาที
34	Caption : I have a sore eye.	CUT	I have a sore eye. ฉันเจ็บตา	3 วินาที
35	Caption : I have a sore hand.	CUT	I have a sore hand. ฉันเจ็บมือ	3 วินาที
36	Caption : I have a sore finger.	CUT	I have a sore finger. ฉันเจ็บนิ้ว	3 วินาที
37	Caption : I have a sore knee.	CUT	I have a sore knee. ฉันเจ็บเข่า	3 วินาที
38	Caption : I have a sore foot.	CUT	I have a sore foot. ฉันเจ็บเท้า	3 วินาที
39	CU. ครูพูดถึงการยาทำในการพูดแสดงความเห็นใจเมื่อเพื่อนกล่าวต้อนรับไม่สบายนี้ เนื่องจากต้องมาดูแลคนไข้	CUT	และเมื่ออึกฝ่ายหนึ่งตอบมาว่าไม่สบายนี้ เราไม่ควรฟังเลยฯ ควรจะพูดว่า	5 วินาที
40	Caption : I'm sorry to hear that.	CUT	I'm sorry to hear that.	3 วินาที
41	Caption : That's too bad.	CUT	That's too bad.	3 วินาที
42	Caption : I hope you fell better.	CUT	หรือ I hope you fell better.	5 วินาที
43	CU. ครูกล่าวถึงช่วงของ Substitution Drills	CUT	ต่อไปเป็นช่วง Substitution Drills ซึ่งนักเรียนจะได้ฝึกพูดและพูดกับ Mr. Jeffy ตั้งใจฟังและพูดดีดีนะครับ	4 วินาที
44	Caption : Substitution Drills	CUT	(F / I) ตนตัว	3 วินาที
45	CU. Mr.Jeffy กล่าวทักทายนักเรียน	CUT	Hello ! How are you ? Today we will learn about greetings.	3 วินาที

แบบบทวิดทัศน์

STORYBOARD

เรื่อง

GREETINGS

ที่	ภาพ	เทคนิค	เสียง	เวลา
46	Caption : Good morning , Narong. How are you?	CUT	Good morning , Narong. How are you?	5 วินาที
47	Caption : , Narong. How are you?	CUT	Good evening ,	5 วินาที
48	Caption : Good afternoon , Chai. How are you?	CUT	Good afternoon , Chai. How are you?	5 วินาที
49	Caption : , Chai. How are you?	CUT	Hello	5 วินาที
50	Caption : , Chai. How are you?	CUT	Hi	5 วินาที
51	Caption : Good morning , Somboon. How are you ?	CUT	Good morning , Somboon. How are you ?	5 วินาที
52	Caption : Good morning , How are you ?	CUT	Parsit	5 วินาที
53	Caption : Good morning , How are you ?	CUT	Ladda	5 วินาที
54	Caption : Good morning , Somboon . How are you ?	CUT	Miss Ratree	5 วินาที
55	Caption : Good morning , How are you ?	CUT	Mrs. Wanna	5 วินาที
56	Caption : Good morning , How are you ?	CUT	Mr. Sompong	5 วินาที

แบบทวิດทัศน์

STORYBOARD

เรื่อง

GREETINGS

ที่	ภาพ	เทคโนโลยี	เสียง	เวลา
57	Caption : How are you this morning , Panya ?	CUT	How are you this morning , Panya ?	5 วินาที
58	Caption : How are you , Panya ?	CUT	this evening	5 วินาที
59	Caption : How are you , Panya ?	CUT	this afternoon	5 วินาที
60	Caption : How are you , Panya ?	CUT	today	5 วินาที
61	Caption : Just fine , thank you.	CUT	Just fine , thank you.	5 วินาที
62	Caption : , thank you.	CUT	Pretty well	5 วินาที
63	Caption : , thank you.	CUT	Very well	5 วินาที
64	Caption : , thank you.	CUT	Splendid	5 วินาที
65	Caption : I'm fine , thank you.	CUT	I'm fine , thank you.	5 วินาที
66	Caption : I'm fine ,	CUT	thanks	5 วินาที
67	Caption : I'm very well , thanks.	CUT	I'm very well , thanks.	5 วินาที
68	Caption : I'm , thanks.	CUT	pretty well	5 วินาที
69	Caption : I'm , thanks.	CUT	quite well	5 วินาที
70	Caption : It's time for listening practice.	CUT	It's time for listening practice.	3 วินาที

แบบบทวิดทัศน์

STORYBOARD

เรื่อง

GREETINGS

ที่	ภาพ	เทคนิค	เสียง	เวลา
71	Caption : Conversation	CUT	Conversation	3 วินาที
72	Caption : Greetings	CUT	(F/I) ตนตรี	3 วินาที
73	LS. Joe และ Sue เดินทางไปที่ห้องของ David หลังจากทักษายกันเรียบร้อยแล้ว Sue แนะนำให้ David รู้จักกับครอบครัว Smith	CUT	(F/I) ตนตรี	3 วินาที
74	CU. Joe	CUT	Good morning , David.	3 วินาที
75	CU. David	CUT	Good morning , Joe. How are you this morning ?	5 วินาที
76	CU. Joe	CUT	I'm fine , thanks. And you ?	3 วินาที
77	CU. David	CUT	I am little bit tired.	3 วินาที
78	CU. Joe	CUT	Me too. We worked very hard last night.	4 วินาที
79	CU. David	CUT	Yes we did. Thanks for your help.	4 วินาที
80	CU. Sue	CUT	You're welcome , David. David and Mary, I would like you to meet the Smith family.	10 วินาที
81	CU. Sue	CUT	This is Bill Smith , his wife Kathy , and their son Jack.	37 วินาที
82	CU. David	CUT	I'm David White. Nice to meet you.	6 วินาที
83	CU. Bill	CUT	Nice to meet you too , David.	4 วินาที

แบบบทวิดทัศน์

STORYBOARD

เรื่อง

GREETINGS

ที่	ภาพ	เทคนิค	เสียง	เวลา
84	CU. Kathy	CUT	Good morning , Mary. I'm Kathy.	4 วินาที
85	CU. Mary	CUT	Good morning , nice to meet you .	4 วินาที
86	CU. Kathy	CUT	This is lovely furniture.	4 วินาที
87	CU. Mary	CUT	Oh , thank you. It was my mother's. Would you like to sit down ?	8 วินาที
88	CU. Tina	CUT	Mom ! What should I do with this box ?	5 วินาที
89	CU. Tina	CUT	Oh ! hi. I'm Tina.	3 วินาที
90	CU. Jack	CUT	Hi. My name is Jack. Do you guys live here too ?	5 วินาที
91	CU. Tina	CUT	Yeah. I moved in yesterday.	4 วินาที
92	CU. Jack	CUT	Great. Great. I live right next door.	4 วินาที
93	CU. Tina	CUT	Good ! Because I do not know anybody else here.	5 วินาที
94	CU. Mary	CUT	Tina come here , I would like you to meet Bill and Kathy Smith.	8 วินาที
95	CU. Tina	CUT	Hello , Mr. and Mrs.Smith. It's nice to meet you.	6 วินาที
96	CU. Kathy	CUT	Mary , you have a lovely daughter.	4 วินาที
97	CU. Mary	CUT	Thank you. She's not only lovely , she's shy also.	5 วินาที

แบบบทวิดทัศน์

STORYBOARD

เรื่อง

GREETINGS

ที่	ภาพ	เทคนิค	เสียง	เวลา
98	Caption : Work in pairs	CUT	Work in pairs	3 วินาที
99	Caption : Situation	CUT	Situation	3 วินาที
100	Caption : You meet your friend in school at seven o'clock , what do you say ?	CUT	You meet your friend in school at seven o'clock , what do you say ? (F/I คนตัว)	1 นาที
101	Caption : ขอขอบคุณ ผศ.บุญยฤทธิ์ คงคาเพ็ชร ที่ปรึกษา	CUT	(F/I คนตัว)	2 วินาที
102	Caption : ผลิตโดย นางสาวสุวัตตี้ เมืองสุข	DISS	(F/O คนตัว)	2 วินาที

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – สกุล	นางสาวสุวี เมืองสุข
เกิดวันที่	16 พฤศจิกายน 2517
สถานที่เกิด	เขตบางกอกแหลม กรุงเทพฯ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	768 ซอยวัดไผ่เงิน ถนนเจ้นท์ แขวงบางโคลี เขตบางกอกแหลม กรุงเทพฯ 10120
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2534	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนยานนาวาศิวิทยาคณ เขตยานนาวา กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2538	ศึกษาศาสตร์ (วิชาเอกภาษาอังกฤษ) สถาบันราชภัฏธนบุรี เขตธนบุรี กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2546	การศึกษามหาบัณฑิต (เทคโนโลยีการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ กรุงเทพฯ